EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO

Bryssel, 4.10.1995
KOM(95) 434 lopull.

95/0247 (CNS)
95/0248 (CNS)

Ehdotus

NEUVOSTON ASETUKSEKSI (EY)

hedelmä- ja vihannesalan yhteisestä markkinajärjestelystä

Ehdotus

NEUVOSTON ASETUKSEKSI (EY)

hedelmä- ja vihannesalan yhteisestä markkinajärjestelystä

(komission esittämät)

EXPLANATORY MEMORANDUM

In July 1994 the Commission sent the Council and Parliament a communication on the development and future of Community policy in the fruit and vegetable sector (COM(94) 360 final of 27 July 1994)

In this communication, the Commission analysed the current situation for both fresh and processed fruit and vegetables and likely trends as regarded both the world and Community markets. The Commission drew the lessons from 30 years of operating the common market organization and announced its intentions as regards the reforms needed to consolidate the positive aspects of the existing organization, simplify it and correct the perceived weaknesses.

This communication was lengthily and thoroughly discussed in the Council, Parliament and the Economic and Social Committee and with all the relevant trade organizations.

The Commission is now forwarding to the Council two proposals for Regulations. The first covers fresh products. Essentially, it puts into practice, in legal terms, the communication of July 1994 and its implications, and consolidates in one text the large number of legislative amendments which have been made to the market organization since its adoption in 1972. The second covers processed products and the only major change it contains is a new aid system for tomato processing. In both cases the new arrangements for non-member countries established by the Council at the end of 1994 following the Uruguay Round of multilateral negotiations are almost identical.

I.The new common organization of the market in fresh fruit and vegetables comprises seven Titles and covers the same products as at present (Article 1).

As regards the classification of products listed in Title I, the principle of compulsory standards applicable to Community or imported fruit and vegetables is included as provided for in the communication of July 1994, and has not been contested by the operators concerned. In order to cover certain special circumstances, provision has been made for more wide-ranging exceptions than were included in the previous text (traditional local consumption). As a result, the only major change is the fact that the Community will adopt the standards established in the United Nations Economic Commission for Europe. Standards are not only to be found in Community legislation. They are laid down by international bodies in which - *inter alia* - all the countries of geographical Europe are represented, the objective being for international trade in this sector to speak the same language. Since there are no differences, or only differences of detail, between Community standards, so called because they are included

in extenso in Community Regulations, and UN standards, it has been decided to adopt the latter wholesale, with a legal basis to derogate from them if necessary.

The first five articles of Title II on producer organizations list the various legal persons covered by the Regulation, and lay down the requirements they must meet to be eligible.

Firstly (Articles 11 and 12), it sets out a more powerful model for producer organizations which will be able to give the produce a sufficient force on the market, as a result of the concentration of supply. The fruit and vegetables sector encompasses a wide range of highly perishable products, has a large proportion of small producers and an output which varies depending on weather conditions. In these circumstances, beefing up the producer organizations should make it possible, through the training of members, reorganization and production rules, to improve the quality of produce in line with consumers' expectations, to stabilize markets and to supply consumers at reasonable prices. In order to prevent organizations in name only which do no more than make withdrawals, and to create collective structures which have an overview of all their members' produce, and which can therefore conduct a genuine marketing policy, producers are required to be a member of one single organization and channel all their produce to it, without prejudice to certain facilities to accommodate well-founded needs or practices.

Secondly, account is taken of the special situation of those organizations already recognized under Regulation (EEC) No 1035/72 (Article 13) and, conversely, completely new organizations (Article 14), by the introduction of transitional periods and *ad-hoc* funding in both cases.

In line with the communication of July 1994, the new feature of this Title (Articles 15 and 16) is the creation of operational funds financed partly by producer contributions and partly by public (national and Community) funds, on the principle of one public ecu for every private ecu. Although these funds may be used to supplement Community intervention to a limited extent, decreasing over a transitional period, this is on condition that a sound structural programme is proposed and implemented by the organization concerned. There is a general description of what such programmes must contain.

In order to encourage organizations from different Member States or interbranch organizations to implement all or part of an operational programme, provision is made in these cases for the public contribution to the actual expenditure incurred to be increased from 50% to 60%, not including withdrawal operations.

Furthermore, the Community's financial contribution increases in relation to national funding in the case of programmes implemented in Objective 1 regions. Finally, as an exception to the rule, the operational fund may be used by those producer organizations already recognized to invest and upgrade in order to obtain recognition under this Regulation.

The communication of July 1994 emphasized that, in addition to the general aid mechanisms implemented as mentioned above, provision should be made for the possibility of taking small-scale specific measures, in order to respond to difficulties being experienced by one particular product or in one particular geographical location in the Community. The Commission lays down the corresponding legal basis for this in Article 17.

Article 18 authorizes the extension of the rules of producer organizations and Title III authorizes the recognition by the Member States of interbranch organizations and the extension of their rules. Article 18 is not substantially different from present provisions, and the interbranch organization provisions are based mainly on similar arrangements in the common organization of the market in wine and wine products. The communication states:

> **"As in the case of the wine sector reform the Commission holds the view, in line with its Communication on inter-branch organizations in 1990, that a light Community framework for inter-branch arrangements in the fruit and vegetables sector should be offered to Member States so wishing."**

This is therefore a new feature compared with the present COM.

Title IV covers intervention in general and, more particularly, withdrawals for which direct Community financial intervention exists. Compared with the present COM, the general philosophy remains unchanged: in the fresh fruit and vegetable sector, producers' incomes are protected, i.e. market prices are supported, by means of quantitative control of supply, this control being effected by the producer organizations, who are responsible for making withdrawals. The communication of 1994 continues:

> **"Short-term surpluses are an inherent feature of fruit and vegetable production. The producer organizations should be free to decide which products and quantities should be withdrawn as and when they see fit. For products at present eligible for Community support on withdrawal (withdrawal price), the producer would receive compensation in the form of a Community withdrawal indemnity set at a clearly unprofitable level, i.e. well below the present withdrawal price in most cases."**

Accordingly, the proposal introduces the following changes to the present COM:

- The concept of a "withdrawal price", i.e. the market price below which the products are not offered for sale, formally disappears: withdrawals are decided on by the producer organizations "both in quantities and for periods which they consider appropriate" (Article 22 (1));

- The list of products for withdrawals of which the Community intervenes financially by granting a "Community withdrawal compensation" remains unchanged (Article 22 (3) and Annex II). However, there is no longer any limit on the time for which that compensation may be granted;

- A quantitative limitation is introduced for each product and PO, for withdrawals eligible for Community withdrawal compensation: 10% of the quantity marketed under the normal system and, successively, 50%, 40%, 30% and 20% during the transitional period (special percentages for citrus fruit: 30%, 25%, 20% and 15%) (Article 22 (3) and (4));

- Abolition of the "serious crisis" arrangements (direct Community intervention in favour of all producers whether members of an organization or not), replaced by the possibility for individual producers to make

withdrawals through a PO, for which they receive reduced Community compensation;

- The Community withdrawal compensation is much lower than the present withdrawal price (Article 25);

- Abolition of the intervention thresholds but maintenance of a legal basis making it possible for them to be reintroduced (Article 26).

Title V concerns trade with third countries and only contains one addition compared with Regulation (EEC) No 3290/94. For certain products entering the Community for processing accompanied by an invoice, Article 31(2) now includes a further possible procedure for verifying the entry price in addition to the determination of a flat-rate value at import.

Title VI details the Member States' obligations regarding controls and sets up a body of Community inspectors for the markets in fruit and vegetables with the task of ensuring that the market rules are complied with. The financial statement concerning this vital part of the draft Regulation provides for three posts in the Directorate-General for Agriculture in order to guarantee a sustained and efficient application of these controls. However, even with this new assignment of officials, the controls can only be effective if the Commission can, on an ad hoc basis, call on the services of national officials who have received relevant training, which is provided for in Article 39.

Title VII contains the usual final provisions, which require no comment except perhaps for Articles 48 and 49. With a view to maintaining discipline and equal treatment, they require the Member States to take all the national measures needed to implement the new Regulation and to notify these to the Commission, as well as any subsequent amendments.

II. The proposal for reforming the common market organization in processed fruit and vegetables consolidates the present arrangements and makes the following adjustments.

Formal changes

1. Transfer into the basic Regulation of almost all the provisions contained in the present Council Regulations setting out "general implementing rules". These regulations are repealed.

2. Removal from the text of provisions now void, particularly in the dried grapes sector (ending of the transitional period for applying the scheme introduced in 1990).

3. With a view to simplification, transfer to the Commission of authority to fix "additional sugar" levels for processed products when there is a shortage of sugar (Article 20).

Substantive changes

1. Processing aid to be restricted to processors entering into contracts with producer organizations, with a requirement to sign contracts before the start of the marketing year (Article 2). The aim is to align the processed fruit and vegetable sector on the principle of "delivery of all produce" applying in the fresh sector and to ensure that processors comply with the minimum price to be paid to producers.

2. With regard to processed tomatoes, introduction of a flexible quota system under which quantities allocated can change in line with actual performance (Article 6).

3. By analogy with the fresh fruit and vegetable sector, introduction of a legal basis for instituting special schemes - Article 10 (products significant locally which are faced with international competition and for which the general arrangements are insufficient).

4. With regard to dried rapes and dried figs, alteration of the terms for buying-in by storage agencies (Article 9(2)).

It is also worth mentioning the features of the common market organization which are <u>not changed</u> by this proposed Regulation.

1. The principle of minimum prices to be paid to producers (by processors, in order to be eligible for Community aid) - Article 3. The minimum price level determines the income of producers of all products eligible for processing aid except citrus fruit (peaches, pears, tomatoes, plums, figs). This is not supplementary income, as is the case with the compensation paid for market withdrawals, but basic income from selling in the marketplace. Producers of products for processing draw their main earnings from their sales to the industry.

   Given this circumstance, it seems right to keep the same criteria as in the past for fixing the minimum price to producers (the system is unchanged for citrus fruit, which in effect means a reduction in minimum prices to producers in order to align on Community compensation for market withdrawals.

2. The aid scheme for growing (i.e. per-hectare payments) and storing dried grapes (Articles 7 and 9).

3. The production threshold for processed peaches and pears (Article 5).

III. At the time of the last farm price review, the aid scheme for processing of citrus fruit was amended to introduce the possibility of paying the Community aid directly to producers. The Commission would like to reserve the right to propose further changes, but prefers to watch the impact of the recent amendment for a time before deciding what new proposals may be necessary in this sector.

Ehdotus

NEUVOSTON ASETUKSEKSI (EY)

hedelmä- ja vihannesalan yhteisestä markkinajärjestelystä

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen, ja erityisesti sen 42 ja 43 artiklan,

ottaa huomioon komission ehdotuksen,

ottaa huomioon Euroopan parlamentin lausunnon,

ottaa huomioon talous- ja sosiaalikomitean lausunnon,

sekä katsoo, että

tällä hetkellä erilaisten muutostekijöiden seurauksena hedelmä- ja vihannesala on joutunut uuteen tilanteeseen, johon tuottajien on mukauduttava; sen vuoksi tämän alan yhteisen markkinajärjestelyn perussääntöjen uudistaminen on perusteltua; ne lukuisat muutokset, joita hedelmä- ja vihannesalan yhteisestä markkinajärjestelystä 18 päivänä toukokuuta 1972 annettuun neuvoston asetukseen (ETY) N:o 1035/72[1] on tehty antavat aiheen sen korvaamiseen uudella asetuksella selvyyden vuoksi,

on suotavaa liittää tähän uuteen asetukseen hedelmä- ja vihannesalan tuottajajärjestöjen antamien tiettyjen sääntöjen soveltamisalan laajentamista koskevista yleisistä säännöistä 14 päivänä marraskuuta 1983 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 3285/83[2], yhteisön hedelmä- ja vihannesalan säännösten soveltamista koskevien valvontakeinojen vahvistamisesta 23 päivänä toukokuuta 1985 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1319/85[3], hedelmä- ja vihannesalan yhteisestä markkinajärjestelystä annetun asetuksen (ETY) N:o 1035/72 16 b artiklan soveltamissäännöistä persikoiden, sitruunoiden ja appelsiinien osalta 19 päivänä heinäkuuta 1988 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2240/88[4], omenien ja kukkakaalien

---

(1) EYVL N:o L 118, 20.5.1972, s. 1, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission asetuksella (EY) N:o 1363/95, EYVL N:o L 132, 16.6.1995, s. 8.

(2) EYVL N:o L 325, 22.11.1983, s. 8, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (ETY) N:o 220/92, EYVL N:o L 24, 1.2.1992, s. 7.

(3) EYVL N:o L 137, 27.5.1985, s. 39, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (ETY) N:o 404/93, EYVL N:o 47, 25.2.1993, s. 1.

(4) EYVL N:o L 198, 26.7.1988, s. 9, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1327/95, EYVL N:o L 128, 13.6.1995, s. 8.

interventiokynnyksen käyttöön ottamisesta 27 päivänä huhtikuuta 1989 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1121/89[5] ja yhteisön sitrusviljelmärekisterin perustamisesta 7 päivänä toukokuuta 1990 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1198/90[6] keskeisimmät säännökset; sen vuoksi kyseiset asetukset olisi kumottava,

tuotteiden luokittelu sellaisia yhteisiä ja pakollisia vaatimuksia noudattaen, joita sovelletaan yhteisössä kaupan pidettäviin tai kolmansiin maihin vietäviin tuotteisiin, muodostaa toisaalta viitekehyksen kaupan vilpittömyyden ja markkinoiden avoimuuden edistämiseksi, sekä toisaalta poistaa markkinoilta tuotteet, joiden laatu ei ole tyydyttävä; näiden vaatimusten noudattaminen vaikuttaa näin myös tuotannon kannattavuutta parantavasti,

yksinkertaisuuden vuoksi vaikuttaa tarkoituksenmukaiselta vahvistaa yhteiseen markkinajärjestelyyn sovellettaviksi vaatimuksiksi Yhdistyneiden kansakuntien Euroopan talouskomissiossa kyseiseen markkinajärjestelyyn kuuluville tuotteille vahvistetut vaatimukset; on tarpeen säätää edellytykset, joilla kansainvälisiä vaatimuksia voidaan mukauttaa yhteisön erityistarpeisiin,

vaatimusten asettaminen voi olla täysin tehokasta ainoastaan, jos vaatimuksia sovelletaan kaikissa kaupan pitämisen vaiheissa ja tuotteiden lähtiessä tuotantoalueelta; poikkeuksista voidaan kuitenkin säätää tiettyjen joko hyvin toisarvoisten ja paikallisten tai kaupan pidon alkuvaiheissa tapahtuvien toimintojen tai jalostukseen tarkoitettujen tuotteiden osalta; myös katomahdollisuus on otettava huomioon; kuluttajien hedelmien ja vihannesten ominaispiirteitä koskevat vaatimukset edellyttävät, että päällysmerkinnät sisältävät tuotteiden alkuperän aina vähittäiskauppaan asti,

hedelmien ja vihannesten tuotannossa ja kaupan pitämisessä on otettava huomioon ympäristönäkökohdat sekä viljelykäytäntöjen että käytetyistä tarvikkeista huolehtimisen ja tuotannosta vedettyjen tuotteiden hävittämisen tasolla, erityisesti vesiensuojelun, luonnon monimuotoisuuden säilyttämisen ja maisemanhoidon osalta,

tuottajajärjestöt ovat yhteisen markkinajärjestelyn perustana, ja ne varmistavat omalla tasollaan markkinoiden hajautetun toiminnan; kysynnän keskittyessä yhä enenevässä määrin tarjonnan keskittyminen kyseisiin järjestöihin vaikuttaa entistä enemmän taloudelliselta välttämättömyydeltä tuottajien aseman vahvistamiseksi markkinoilla; tämän keskittymisen on toteuduttava vapaaehtoisuuden ja hyödyn perusteella tuottajajärjestön jäsenilleen tarjoamien palvelujen laajuuden ja tehokkuuden ansiosta,

jäsenvaltio voi hyväksyä yhteisen markkinajärjestelyn tavoitteiden toteuttamisen edistämiseen soveltuvan tuottajajärjestön ainoastaan, jos tämä täyttää tietyt edellytykset, joihin se on sitoutunut ja joihin se säännöissään velvoittaa jäsenensä sitoutumaan; tuottajien sellaisten ryhmittymien, jotka haluavat saada tuottajajärjestön aseman tämän asetuksen mukaisesti, on voitava saada siirtymäaika, jonka kuluessa voidaan myöntää kansallista ja yhteisön rahoitustukea, jos nämä ryhmittymät tekevät tiettyjä sitoumuksia ja noudattavat niitä,

---

(5) EYVL N:o L 118, 29.4.1989, s. 21, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1327/95.

(6) EYVL N:o L 119, 11.5.1990, s. 59.

on aiheellista säätää siirtymäkaudesta niiden tuottajajärjestöjen osalta, jotka on jo nyt hyväksytty asetuksen (ETY) N:o 1035/72 mukaisesti, mutta jotka eivät vielä voi täyttää tämän asetuksen vaatimuksia tullakseen hyväksytyiksi; tällaisten järjestöjen on osoittauduttava kykeneviksi tarvittavien muutosten tekemiseen,

tuottajajärjestöjen saattamiseksi vastuullisiksi erityisesti niiden taloudellisten päätösten osalta ja niille myönnettyjen julkisten varojen käytön suuntaamiseksi tulevaisuutta ajatellen olisi vahvistettava edellytykset, joilla tällaisia varoja voidaan käyttää; tuottajajärjestöjen toimintarahastojen yhteisrahoitus vaikuttaa tarkoituksenmukaiselta ratkaisulta,

toimintarahastojen olemassaolo ja moitteeton toiminta edellyttävät, että tuottajajärjestöt ottavat vastuun jäsentensä hedelmien ja vihannesten koko tuotannosta.

tuottajajärjestöjen tai niiden liittojen toiminnan tehostamiseksi entisestään ja toivottavan vakauden varmistamiseksi markkinoilla olisi jäsenvaltioiden sallittava tietyin edellytyksin ulottavaa erityisesti tuotantoon, markkinoille saattamiseen ja ympäristönsuojeluun liittyvät sellaiset säännöt koskemaan jonkin alueen kaikkia järjestöön kuulumattomia tuottajia, jotka kyseisen alueen tuottajajärjestö tai -liitto on antanut jäsenilleen; tietyt sääntöjen ulottamisesta aiheutuvat kulut voidaan tositteiden esittämistä vastaan saattaa kyseisten tuottajien maksettaviksi, jos nämä hyötyvät sääntöjen vaikutuksista,

yksittäisten tai jo ryhmittyneiden toimijoiden aloitteesta muodostetut toimialakohtaiset järjestöt, jotka edustavat huomattavaa osaa hedelmä- ja vihannesalan eri ammattiryhmistä, ovat omiaan edistämään markkinatilanteiden ottamista huomioon entistä paremmin ja helpottamaan taloudellisen käyttäytymisen kehittymistä paremman tietämyksen ja siten tuotteiden tuotannon, tarjontamuotojen ja kaupan pitämisen entistä paremman järjestämisen suuntaan; jos kyseisten toimialakohtaisten järjestöjen toimet voivat yleisesti vaikuttaa perustamissopimuksen 39 artiklan tavoitteiden toteutumiseen ja erityisesti tämän markkinajärjestelyn tavoitteiden toteutumiseen, olisi kyseisten toimien määrittelemisen jälkeen hyväksyttävä erityisesti ne kyseisistä järjestöistä, jotka osoittavat kiistattomasti edustavuutensa ja harjoittavat myönteistä toimintaa edellä mainittujen tavoitteiden edistämiseksi; tuottajajärjestöjen tai -yhdistysten antamien sääntöjen ulottamista ja tästä ulottamisesta aiheutuvien kulujen jakamista koskevia säännöksiä on, ottaen huomioon tavoitteiden samankaltaisuus, myös sovellettava toimialakohtaisesti,

hintojen vakauttamiseksi on suotavaa, että tuottajajärjestöt voivat vaikuttaa markkinoilla erityisesti päättämällä olla saattamatta myyntiin tiettyjä tuotemääriä tiettyinä ajanjaksoina; kyseisiä vetäytymistoimia ei voida pitää markkinoita korvaavana menekkialueena; sen vuoksi yhteisön osallistuminen niiden rahoitukseen voidaan toisaalta taata ainoastaan tuotannon määrätyn prosenttiosuuden osalta ja toisaalta sen on rajoituttava alennettuun yhteisön korvaukseen, sanotun kuitenkaan rajoittamatta toimintarahastojen suuntaamista tähän tarkoitukseen; yksinkertaisuuden vuoksi on osoittautunut perustelluksi pitää voimassa yksi ainoa samansuuruinen yhteisön korvaus kaikkien tuotteiden osalta; jotta vähennys olisi samansuuruinen kaikkien tuotteiden osalta, tietyt eriyttämiset ovat osoittautuneet tarpeellisiksi,

interventiotoimenpiteillä voi olla täysi vaikutus ainoastaan, jos markkinoilta vedettyjä tuotteita ei saateta takaisin tämäntyyppisille tuotteille tavanomaisiin jakelukanaviin; olisi määriteltävä tämän edellytyksen täyttävien käyttötarkoitusten ja käyttötapojen eri muodot, jotta vältyttäisiin mahdollisimman pitkälle tällä tavoin markkinoilta vedettyjen tuotteiden hävittämiseltä,

markkinoilta vedettyjen tuotteiden uusi hallinnointitapa mahdollistaa samalla voimassa olevien kynnysten ylittämisen seurauksia koskevien säännösten kumoamisen; on kuitenkin tarkoituksenmukaista säilyttää niiden periaate siirtymäkauden ajan ja antaa komissiolle toimivalta panna asia täytäntöön tarvittaessa,

neuvoston asetuksessa (EY) N:o 3290/94[7] on vahvistettu Uruguayn kierroksen monenvälisten kauppaneuvottelujen yhteydessä tehtyjen sopimusten täytäntöönpanemiseksi maatalousalalla tarvittavat mukautukset ja siirtymätoimenpiteet, erityisesti kolmansien maiden kanssa hedelmä- ja vihannesalalla käytävää kauppa koskeva uusi järjestelmä; asetuksen (ETY) N:o 1035/72 säännökset, sellaisina kuin ne ovat muutettuina asetuksen (EY) N:o 3290/94 liitteellä XIII, liitetään tähän asetukseen; jalostusteollisuudelle tarkoitettuja tuotteita yhteisöön tuotaessa niitä ei kuitenkaan myydä kaupintaan; tässä tapauksessa tulohinnan todentaminen voi tapahtua muiden tekijöiden kuin kiinteän arvon perusteella; asianomaista säännöstä olisi täydennettävä,

kaikkien sellaisten toimijoiden on noudatettava markkinajärjestelyn sääntöjä, joihin sitä sovelletaan, tai muutoin sääntöjen vaikutus vääristyy, mistä aiheutuu seurauksia joko julkisten varojen käytön tasolla tai toimijoiden välisen kilpailun tasolla; sen vuoksi olisi perustettava yhteisön alan erityistarkastajien elin; niin talousarvioon kuin tehokkuuteen liittyvistä syistä tämän tarkastajien elimen on koostuttava sekä komission virkamiehistä että kansallisista virkailijoista,

tarkka markkinoiden tuntemus on hyvin tärkeä osa yhteisen markkinajärjestelyn moitteetonta hallintoa; olisi säädettävä tarpeellisista toimenpiteistä tätä tarkoitusta varten,

tiettyjen tukien myöntäminen vaarantaisi sisämarkkinoiden toiminnan; tämän vuoksi myös tällä alalla olisi aloitettava sellaisten perustamissopimuksen määräysten soveltaminen, joiden mukaan jäsenvaltioiden myöntämät tuet voidaan arvioida ja yhteismarkkinoille soveltumattomat tuet kieltää,

hedelmä- ja vihannesalan yhteisessä markkinajärjestelyssä on otettava huomioon samanaikaisesti ja soveltuvalla tavalla perustamissopimuksen 39 ja 110 artiklassa määrätyt tavoitteet, ja

suunniteltujen säännösten täytäntöönpanon helpottamiseksi olisi säädettävä menettelystä, jolla toteutetaan jäsenvaltioiden ja komission tiivis yhteistyö hallintokomiteassa,

---

[7] EYVL N:o L 349, 31.12.1994, s. 105.

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

1. Tällä asetuksella perustetaan hedelmä- ja vihannesalan yhteinen markkinajärjestely.

2. Yhteinen järjestely koskee seuraavia tuotteita:

CN-koodi	Tavaran kuvaus
0702 00	Tuoreet tai jäähdytetyt tomaatit
0703	Tuoreet tai jäähdytetyt kepa-, salotti-, valko- ja purjosipulit sekä muut *Allium* -sukuiset kasvikset
0704	Tuore tai jäähdytetty keräkaali, kukkakaali, kyssäkaali ja lehtikaali sekä niiden kaltainen *Brassica*-sukuinen syötävä kaali
0705	Tuoreet tai jäähdytetyt salaatit (*Lactuca sativa*) ja sikurit (*Cichorium*-lajit)
0706	Tuoreet tai jäähdytetyt porkkanat, nauriit, punajuuret, kaurajuuret, mukulaselleri, retiisit ja retikat sekä niiden kaltaiset syötävät juuret
0707 00	Tuoreet tai jäähdytetyt kurkut ja pikkukurkut
0708	Tuoreet tai jäähdytetyt palkokasvit, myös silvityt
0709:stä	Muut tuoreet tai jäähdytetyt kasvikset, lukuun ottamatta alanimikkeisiin 0709 60 91, 0709 60 95, 0709 60 99, 0709 90 31, 0709 90 39 ja 0709 90 60 kuuluvia kasviksia
0802:sta	Muut tuoreet tai kuivatut pähkinät, myös kuorettomat, lukuun ottamatta alanimikkeeseen 0802 90 30 kuuluvia areca- eli betelpähkinöitä ja koolapähkinöitä
0803 00 11	Tuoreet jauhobanaanit
0803 00 90:sta	Kuivatut jauhobanaanit
0804 20 10	Tuoreet viikunat
0804 30 00	Ananakset
0804 40	Avokadot
0804 50 00	Guavat, mangot ja mangostanit
0805	Tuoreet tai kuivatut sitrushedelmät
0806 10 21	Tuoreet syötäväksi tarkoitetut viinirypäleet
0806 10 29	
0806 10 30	
0806 10 40	
0806 10 50	
0806 10 61	
0806 10 69	
0807	Tuoreet melonit (myös vesimelonit) ja papaijat
0808	Tuoreet omenat, päärynät ja kvittenit
0809	Tuoreet aprikoosit, kirsikat, persikat (myös nektariinit), luumut ja oratuomenmarjat
0810	Muut tuoreet hedelmät
0813 50 31	Yksinomaan CN-koodeihin 0801 ja 0802 kuuluvien pähkinöiden sekoitukset
0813 50 39	
1212 10 10	Johanneksenleipä

3. Edellä 2 kohdassa tarkoitettujen tuotteiden markkinointivuodet vahvistetaan 45 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen.

I OSASTO

Tuotteiden luokittelu

2 artikla

1. Tuoreina kuluttajalle toimitettaviksi tarkoitetut tuotteet voidaan luokitella laatuvaatimusjärjestelmän avulla.

2. Euroopan talouskomission pilaantuvien tuotteiden laatuvaatimusten asettamista ja laadun parantamista käsittelevän työryhmän suosittelemat tuoreita hedelmiä ja vihanneksia koskevat ETY/YK-vaatimukset, jotka ovat olemassa tämän asetuksen voimaantulopäivänä, annetaan 45 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen liitteessä I olevien tuotteiden yhteisen markkinajärjestelyn panemiseksi täytäntöön. Kyseiseen antamiseen asti sovelletaan edelleen asetuksen (ETY) N:o 1035/72 2 artiklan mukaisesti määriteltyjä vaatimuksia.

3. Poikkeukset 1 kohdan mukaisesti annetuista vaatimuksista yhteisen markkinajärjestelyn erityisvaatimusten täyttämiseksi annetaan 45 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen.

3 artikla

1. Tuotteita, joille laatuvaatimukset on vahvistettu, voidaan pitää esillä myyntitarkoituksessa, tarjota myyntiin tai myydä, toimittaa tai pitää kaupan jollakin muulla tavoin yhteisössä ainoastaan, jos ne ovat mainittujen vaatimusten mukaisia.

   Jäsenvaltiot voivat kuitenkin vapauttaa laatuvaatimusten tai tiettyjen niiden säännösten noudattamisvelvollisuudesta:

   a) tuotteet, jotka tuottaja pitää esillä myyntitarkoituksessa, saattaa myyntiin, myy, toimittaa tai pitää kaupan muulla tavoin tukkumyyntipaikoilla, erityisesti tuotantoalueella sijaitsevilla tuottajamarkkinoilla;

   b) tuotteet, jotka kuljetetaan näiltä tukkumyyntipaikoilta samalla tuotantoalueella sijaitseville kauppakunnostus- ja pakkaamispaikoille tai varastointipaikoille.

   Toista alakohtaa sovellettaessa kyseisen jäsenvaltion on ilmoitettava asiasta komissiolle ja toimitettava sille tiedot toteuttamistaan toimenpiteistä.

2. Laatuvaatimusten noudattamisvelvollisuus tuotantoalueella ei koske:

   a) tuotteita, jotka tuottaja myy tai toimittaa kauppakunnostus- ja pakkaamispaikoille tai varastointipaikoille tai tuotteita, jotka kuljetetaan tuottajan tilalta näille paikoille;

   b) varastointipaikoilta kauppakunnostus- ja pakkaamispaikoille kuljetettavia tuotteita.

3. Laatuvaatimusten noudattamisvelvollisuus ei koske

   a) tuotteita, jotka kuljetetaan jalostuslaitoksiin, jollei teolliseen jalostukseen tarkoitetuille tuotteille mahdollisesti 45 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen vahvistetuista vähimmäislaatuvaatimuksista muuta johdu.

      Mainittujen tuotteiden on todistetusti täytettävä säädetyt edellytykset, erityisesti niiden käyttötarkoitusta koskevat edellytykset;

   b) tuotteita, jotka tuottaja luovuttaa tilallaan kuluttajalle hänen henkilökohtaisiin tarpeisiinsa tai jotka myydään tietyn seudun vähittäiskaupassa perinteiseen kulutukseen.

4. Yksityiskohtaiset säännöt tämän artiklan soveltamisesta annetaan 45 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen.

4 artikla

Jos laatuvaatimuksia vastaavat tuotteet eivät riitä kattamaan kulutuskysyntää, vaatimusten soveltamisesta poikkeavia toimenpiteitä toteutetaan rajoitetun ajan 45 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen.

5 artikla

1. Laatuvaatimusten edellyttämät merkinnät on tehtävä selvin ja näkyvin kirjaimin pakkauksen yhdelle sivulle joko suoraan tai siihen kiinnitettyyn etikettiin.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitetut merkinnät on tehtävä paljoustavarana lähetettävälle, suoraan kulkuneuvoon lastattavalle kauppatavaralle tavaraa seuraavaan asiakirjaan tai lappuun, joka on sijoitettu näkyvälle paikalle kulkuneuvon sisäpuolelle.

6 artikla

Kun tuotteet myydään pakattuina tai esipakattuina neuvoston direktiivissä 79/112/ETY[8] tarkoitetussa merkityksessä, vaadittujen merkintöjen on vähittäismyyntivaiheessa oltava selvästi näkyvissä.

Tuotteet voidaan myydä pakkaamattomina ainoastaan, jos vähittäismyyjä asettaa näkyville myytävästä tavarasta kyltin, jossa on näkyvin ja selvin kirjaimin esitetty laatuvaatimusten edellyttämät tiedot:

- lajikkeesta,
- tuotteen alkuperästä,
- laatuluokasta.

---

[8] EYVL N:o L 33, 8.2.1979, s. 1.

7 artikla

Kunkin jäsenvaltion erikseen VI osastossa esitettyjen säännösten mukaisesti nimeämät toimielimet valvovat pistokokein kaikissa kaupan pitämisen vaiheissa ja kuljetuksen aikana, ovatko tuotteet, joille laatuvaatimukset on vahvistettu, 3 - 6 artiklan säännösten mukaisia.

Nämä tarkastukset on tehtävä mielellään ennen tuotantoalueilta lähtöä kauppatavaran pakkaus- tai lastausvaiheessa.

Jäsenvaltioiden on annettava muille jäsenvaltioille ja komissiolle tieto nimeämistään laadunvalvonnasta vastaavista toimielimistä.

8 artikla

1. Tuotteet, joille laatuvaatimukset on vahvistettu, hyväksytään tuotaviksi kolmansista maista ainoastaan, jos ne täyttävät mainitut laatuvaatimukset tai vähintään niitä vastaavat vaatimukset.

2. Edellä 3 - 7 artiklan säännöksiä sovelletaan yhteisöön tuotuihin tuotteisiin tuontimuodollisuuksien täyttämisen jälkeen yhteisön asiaa koskevien säännösten mukaisesti.

9 artikla

1. Tuotteet, joita varten laatuvaatimukset on vahvistettu, hyväksytään vietäviksi kolmansiin maihin ainoastaan, jos ne täyttävät mainitut laatuvaatimukset.

   Poikkeuksia voidaan kuitenkin myöntää 45 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen ottaen huomioon määrämaan markkinoiden vaatimukset.

2. Kolmansiin maihin vietäviksi tarkoitettujen tuotteiden laatu on tarkastettava ennen kuin ne lähtevät yhteisön tullialueelta.

10 artikla

Toimenpiteet, joiden tarkoituksena on varmistaa tämän osaston säännösten yhdenmukainen soveltaminen, toteutetaan 45 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen.

Nämä toimenpiteet voivat sisältää yhteisöön tuotavaksi tarkoitettujen tuotteiden osalta kolmannen viejämaan tarkastusviranomaisten hyväksynnän.

II OSASTO

Tuottajajärjestöt

11 artikla

'Tuottajajärjestöllä' tarkoitetaan tässä asetuksessa kaikkia niitä oikeushenkilöitä:

a) jotka on muodostettu 1 artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen hedelmien ja/tai vihannesten tuottajien omasta aloitteesta, ja joiden tarkoituksena on erityisesti:

1. varmistaa tuotannon ohjelmointi ja sen mukauttaminen kysyntää vastaavaksi, erityisesti määrän ja laadun osalta,

2. edistää tarjonnan keskittämistä saattamalla jäsenten tuotanto markkinoille,

3. alentaa tuotantokustannuksia ja vakauttaa hintoja,

4. kehittää viljelymenetelmiä ja tuotantotekniikkaa ja ympäristöystävällistä jätehuoltoa erityisesti vesien, maan ja maiseman suojelemiseksi ja luonnon monimuotoisuuden suosimiseksi;

b) jonka säännöt velvoittavat jäsentuottajia, erityisesti:

1. soveltamaan tuottajajärjestön antamia tuotantotietoja, tuotantoa ja kaupan pitämistä sekä ympäristönsuojelua koskevia sääntöjä,

2. liittymään jäseneksi tietyn tilan osalta ainoastaan yhteen tuottajajärjestöön,

3. myymään tuottajajärjestön välityksellä koko tuotantonsa. Tuottajajärjestön luvalla ja sen määräämin edellytyksin jäsentuottajat voivat kuitenkin:

   - korkeintaan 10 prosenttiin asti niiden tuotannosta harjoittaa tilallaan suoramyyntiä kuluttajalle hänen henkilökohtaisiin tarpeisiinsa,

   ja lisäksi

   - pitää kaupan itse tai toisen oman järjestönsä määräämän tuottajajärjestön välityksellä tuotteita, jotka edustavat toisarvoista määrää suhteessa tuottajajärjestön kaupan pitämään määrään,

   - pitää kaupan toisen oman järjestönsä määräämän tuottajajärjestön välityksellä tuotteita, jotka ominaispiirteidensä vuoksi eivät ensisijaisesti kuulu viimeksi mainitun kaupallisen toiminnan piiriin,

4. toimittamaan tuottajajärjestön pyytämiä tilastotietoja, jotka voivat koskea erityisesti pinta-aloja, satoja, tuotoksia ja suoramyyntiä,

5. suorittamaan säännöissä määrätyt maksut 15 artiklassa säädettyjen toimintarahastojen kartuttamiseksi ja panemiseksi täytäntöön,

c) joiden säännöt sisältävät:

1. yksityiskohtaiset määräykset b alakohdan 1 alakohdassa tarkoitettujen määräysten määrittelemisestä, antamisesta ja muuttamisesta,

2. tuottajajärjestön rahoittamiseen tarvittavat maksut,

3. määräykset, jotka kansanvaltaisesti varmistavat jäsentuottajille järjestönsä valvonnan ja päätöksenteon hallinnan,

4. seuraamukset, jotka aiheutuvat joko yhdistysjärjestyksessä määrättyjä velvoitteita, erityisesti maksujen maksamista, tai tuottajajärjestön antamia määräyksiä koskevista rikkomuksista,

5. uusien jäsenten hyväksymiseen liittyvät määräykset, ja erityisesti liittymisen vähimmäisajanjakson, ja

d) joka on asianomaisen jäsenvaltion 2 kohdassa mainituin edellytyksin hyväksymä.

2. Jäsenvaltion on hyväksyttävä tuottajajärjestöksi tässä asetuksessa tarkoitetussa merkityksessä tuottajien ryhmittymät, jotka hakevat hyväksymistä, edellyttäen, että ne:

a) täyttävät 1 kohdassa asetetut vaatimukset ja osoittavat tätä varten muun muassa sen, että ryhmittymään kuuluu vähimmäismäärä tuottajia ja että se tuottaa vähimmäismäärän kaupan pidettäviä tuotteita mitkä seikat määritetään 45 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen;
b) antavat riittävät takeet toimintansa toteuttamisesta, kestosta ja tehokkuudesta;

c) toisaalta asettavat jäsentuottajien käyttöön tekniikkaa ympäristöystävällisten viljelymenetelmien toteuttamiseen, teknisiä apuvälineitä tuotteiden varastointiin, kauppakunnostukseen ja kaupan pitämiseen ja toisaalta varmistavat asianmukaisen tehtäviensä mukaisen markkinoinnin ja kirjanpidon hoitamisen.

12 artikla

1. Jäsenvaltioiden on:

a) päätettävä hyväksymisen myöntämisestä kolmen kuukauden kuluessa siitä, kun hakemus kaikkine liiteasiakirjoineen on jätetty;

b) päätettävä tarvittaessa hyväksymisen peruuttamisesta sellaisten tarkastusten perusteella, jotka niiden on suoritettava lyhyin väliajoin, ja jotka koskevat tuottajajärjestöjen hyväksymisen edellytysten noudattamista, ja määrättävä näihin järjestöihin sovellettavista hyväksymisen peruuttamista koskevista seuraamuksista,

c) ilmoitettava komissiolle kahden kuukauden kuluessa hyväksymisen myöntämistä, epäämistä tai peruuttamista koskevista päätöksistä.

2. Edellytykset, joilla jäsenvaltioiden on selostettava komissiolle tuottajajärjestöjen toimet, vahvistetaan 45 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen.

Komissio varmistuu 11 artiklan noudattamisesta VI osaston mukaisesti suoritetuin tarkastuksin ja pyytää tarvittaessa jäsenvaltioita peruuttamaan hyväksymisiä näiden tarkastusten jälkeen.

13 artikla

1. Tuottajajärjestöjä, jotka on 30 päivään kesäkuuta 1995 mennessä hyväksytty asetuksen (ETY) N:o 1035/72 13 ja 13 a artiklan nojalla, ja jotka eivät ilman siirtymäaikaa voi saada hyväksymistä tämän asetuksen 11 artiklan mukaisesti, koskevat IV osaston säännökset sen voimaantuloa seuraavien kahden vuoden ajan, jos kyseiset järjestöt täyttävät edelleen asetuksen (ETY) N:o 1035/72 mainittujen artiklojen vaatimukset.

2. Edellä 1 kohdassa mainitut kaksi vuotta pidennetään neljäksi vuodeksi, jos kyseinen järjestö:

   a) esittää ennen 1 kohdassa tarkoitetun ajanjakson päättymistä määrättynä päivämääränä järjestön hyväksyvälle tai hyväksymisen epäävälle jäsenvaltiolle toimintasuunnitelman tullakseen hyväksytyksi 11 artiklan 2 kohdan säännösten mukaisesti,

   b) osoittaa suunnitelmaa esittäessään perustaneensa 15 artiklassa tarkoitetun toimintarahaston,

   c) sitoutuu jäsenvaltion määräämän seuraamuksen uhalla saattamaan päätökseen toimintasuunnitelman ennen kyseisen neljän vuoden määräajan päättymistä.

3. Tuottajajärjestö, joka ei mistä tahansa syystä tai minä tahansa aikana enää täytä 2 kohdassa mainittuja edellytyksiä, menettää asemansa 12 artiklan 1 kohdan b alakohdassa säädetyin edellytyksin.

   Ensimmäistä alakohtaa sovelletaan joka tapauksessa, sanotun kuitenkaan rajoittamatta yksilöllisten oikeuksien soveltamista, jotka tuottajajärjestö on voinut hankkia asetuksen (ETY) N:o 1035/72 säännösten mukaisesti.

14 artikla

1. Uudet tuottajien ryhmittymät, joita ei ole hyväksytty asetuksen (ETY) N:o 1035/72 mukaisesti, ovat oikeutettuja enintään neljän vuoden siirtymäaikaan täyttääkseen 11 artiklassa tarkoitetut edellytykset.

   Ne esittävät jäsenvaltiolle tätä tarkoitusta varten määräpäivään mennessä hyväksymistä koskevan suunnitelman, jonka hyväksyminen pidentää määräajan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettuun neljään vuoteen ja vastaa esihyväksymistä.

2. Jäsenvaltiot voivat myöntää edellä 1 kohdassa tarkoitetuille tuottajien ryhmittymille esihyväksymistä seuraavien neljän vuoden aikana:

   a) tukia kannustaakseen niiden perustamista ja helpottaakseen niiden hallinnoimista;

   b) tukia joko suoraan tai luottolaitosten välityksellä erityisehtoisina lainoina, joiden tarkoituksena on kattaa osa hyväksymistä varten tarvittavista investoinneista, ja jotka on esitetty tähän tarkoitukseen 1 kohdan toisessa alakohdassa tarkoitetussa suunnitelmassa.

3. Yhteisö maksaa 2 kohdassa tarkoitetut tuet 51 artiklan 2 kohdan mukaisesti.

4. Jäsenvaltion on ilmoitettava komissiolle ennen esihyväksymisen myöntämistä aikomuksistaan ja niiden taloudellisista seurauksista.

5. Tuottajaryhmittymän hyväksymistä koskevan suunnitelman jäsenvaltiolle esittäminen merkitsee tämän ryhmittymän osalta sitoutumista kansallisten tarkastusten sekä yhteisön VI osaston mukaisesti suorittamien tarkastusten alaisuuteen erityisesti julkisten varojen oikean käytön osalta.

6. Jäsenvaltioiden on vahvistettava seuraamukset, joita sovelletaan tuottajien ryhmittymiin, jotka eivät noudata sitoumuksiaan.

15 artikla

1. Taloudellista tukea myönnetään tässä artiklassa määritellyin edellytyksin tuottajajärjestöille, jotka perustavat toimintarahaston, jota ylläpidetään jäsentuottajilta markkinoilla kaupan pidetyistä hedelmien ja vihannesten määristä kannetuilla todellisilla maksuilla. Kyseinen taloudellinen tuki lisätään toimintarahastoon.

2. Edellä 1 kohdassa mainittu toimintarahasto on tarkoitettu:

   a) tuotteiden markkinoilta vetämisen sekä sitrushedelmien jalostuksen rahoitukseen 3 kohdassa määritellyin edellytyksin;

   b) kansallisille toimivaltaisille viranomaisille esitetyn ja näiden 6 kohdan mukaisesti hyväksymän toimintaohjelman rahoitukseen.

   Mainittu rahasto tai osa siitä voidaan myös osoittaa 13 artiklassa tarkoitettujen tuottajajärjestöjen esittämän toimintasuunnitelman rahoitukseen.

3. Toimintarahaston käyttö tuotteiden markkinoilta vetämisen ja sitrushedelmien jalostuksen rahoitukseen on mahdollista ainoastaan, jos toimintaohjelma on toimivaltaisten kansallisten viranomaisten hyväksymä. Rahastoa voidaan käyttää seuraavilla tavoilla:

   a) vetäytymiskorvauksen maksaminen tuotteille, joita ei ole mainittu liitteessä II;

   b) lisän myöntäminen yhteisön vetäytymishyvitykseen;

   c) lisän myöntäminen sellaisten sitrushedelmien vähimmäistuottajahintaan, jotka toimitetaan jalostettaviksi neuvoston asetusten (ETY) N:o 1035/77[9] ja (EY) N:o 3119/93[10] mukaisesti.

   Jäsenvaltiot voivat vahvistaa näin päätetyn korvauksen tai lisien enimmäistason asetuksen (ETY) N:o 1035/72 16 artiklan 3 a kohdan, 16 a ja 16 b artiklan sekä 18 artiklan 1 kohdan a alakohdan ensimmäisen luetelmakohdan mukaisesti markkinointivuonna 1995/96 sovellettavien vetäytymishintojen enimmäistasojen rajoissa.

---

(9) EYVL N:o L 125, 19.5.1977, s. 3.
(10) EYVL N:o L 279, 12.11.1993, s. 17.

Tuotteiden markkinoilta vetämisen rahoitukseen voidaan toimintarahastosta käyttää enintään 40 prosenttia ensimmäisenä vuonna, 35 prosenttia toisena vuonna, 30 prosenttia kolmantena vuonna, 20 prosenttia neljäntenä vuonna ja 10 prosenttia viidennestä vuodesta alkaen laskettuna päivämäärästä, jona toimivaltaiset kansalliset viranomaiset hyväksyivät ensimmäisen kyseisen ja näiden viranomaisten hyväksymän tuottajajärjestön esittämän toimintaohjelman.

4. Edellä 2 kohdan b alakohdassa mainitun toimintaohjelman:

   a) tavoitteena on oltava tuotteiden laadun parantaminen, niiden kaupallisen hyödyntämisen kehittäminen, näiden tuotteiden arvostuksen edistäminen kuluttajien keskuudessa tai luonnonmukaisten tuotelinjojen kehittäminen;

   b) on käsitettävä toimenpiteitä, joiden tarkoituksena on kehittää jäsentuottajien ympäristöystävällisen tekniikan käyttöä sekä viljelymenetelmien että käytetyistä tarvikkeista huolehtimisen tasolla;

   c) taloudellisissa määräyksissä on määrättävä teknisistä apuvälineistä ja inhimillisistä voimavaroista, joita tarvitaan varmistamaan kasvien terveyteen liittyvien vaatimusten ja säännösten sekä sallittujen enimmäisjäämäpitoisuuksien noudattamisen valvonta.

   Ympäristöystävällisellä tekniikalla tarkoitetaan erityisesti tekniikkaa, joka mahdollistaa neuvoston asetuksen (EY) N:o 2078/92[11] 1 artiklan a, b ja c kohdassa tarkoitettujen tavoitteiden saavuttamisen.

5. Edellä 1 kohdassa tarkoitettu taloudellinen tuki on mainitussa kohdassa tarkoitettujen todellisuudessa maksettujen maksujen suuruinen ja se on rajoitettu 50 prosenttiin todellisista 2 kohdan mukaisesti toteutuneista kustannuksista. Tämä prosenttimäärä nostetaan 60 prosenttiin, jos toimintaohjelman tai osan toimintaohjelmasta esittää:

   a) useampi tuottajajärjestö, jotka eri jäsenvaltioissa harjoittavat ylikansallista toimintaa, lukuun ottamatta 2 kohdan a alakohdassa tarkoitettuja toimia tai

   b) yksi tai useampi tuottajajärjestö, joka harjoittaa toimialakohtaisesti toteutettavia toimia.

6. Jäsenvaltiot rahoittavat 5 kohdassa tarkoitetusta tuesta 20 prosenttia ja yhteisö rahoittaa 80 prosenttia.

   Niiden tuottajajärjestöjen osalta, joiden toiminta tapahtuu neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2052/88[12] mukaiseen tavoitteeseen 1 kuuluvilla alueilla, jäsenvaltiot kuitenkin rahoittavat 10 prosenttia ja yhteisö 90 prosenttia.

---

[11] EYVL N:o L 215, 30.7.1992, s. 85.
[12] EYVL N:o L 185, 15.7.1988, s. 9.

16 artikla

1. Edellä 15 artiklan 2 kohdan b alakohdassa mainittu toimintaohjelma esitetään toimivaltaisille kansallisille viranomaisille, joiden on hyväksyttävä tai evättävä se tai vaadittava sen muuttamista tämän asetuksen säännöksiä noudattaen.

   Jäsenvaltioiden on vahvistettava kansalliset säännökset 15 artiklan 4 kohdan b alakohdassa tarkoitettuja toimenpiteitä koskevien sopimusasiakirjojen laatimisesta. Niiden on toimitettava luonnos tällaisista säännöksistä komissiolle, joka voi vaatia luonnoksen muuttamista kolmen kuukauden määräaikana, jos se havaitsee, ettei luonnos vastaa tavoitteita, jotka on vahvistettu perustamissopimuksen 130 r artiklassa ja yhteisön ohjelmassa ympäristöä ja kestävää kehitystä koskevasta politiikasta ja toiminnasta.

2. Tuottajajärjestöjen on ilmoitettava viimeistään kunkin vuoden tammikuun 31 päivänä jäsenvaltiolle toimintarahaston suuruus. Jäsenvaltion on ilmoitettava tuottajajärjestölle taloudellisen tuen määrä 15 artiklan 5 kohdassa vahvistettuja rajoja noudattaen.

3. Kyseisen jäsenvaltion hyväksymä tuottajajärjestöjen liitto voi korvata tuottajajärjestöt niiden toimintarahastojen hoitamisen osalta 15 artiklan 1 kohdassa tarkoitetussa merkityksessä sekä 15 artiklan 2 kohdan b alakohdassa tarkoitettujen toimintaohjelmien laatimisen, täytäntöönpanon ja esittämisen osalta. Tässä tapauksessa liitto on taloudellisen tuen edunsaaja ja sen on suoritettava tämän artiklan 2 kohdassa tarkoitettu ilmoittaminen.

4. Toimintaohjelma ja sen yksityinen ja julkinen rahoitus ovat monivuotisia vähimmäisrajan ollessa kolme vuotta ja enimmäisrajan viisi vuotta.

5. Tuottajajärjestön tai 3 kohdan mukaisesti tuottajajärjestön liiton toimintaohjelman esittäminen jäsenvaltiolle merkitsee kyseisen järjestön tai liiton kannalta sitoutumista kansallisiin tarkastuksiin sekä yhteisön VI osaston mukaisesti suorittamiin tarkastuksiin erityisesti julkisten varojen asianmukaisen käytön osalta.

17 artikla

1. Siinä tapauksessa, että yhteisen markkinajärjestelyn yleiset välineet osoittautuisivat riittämättömiksi tai sopimattomiksi sellaisten 1 artiklassa tarkoitettujen tuotteiden osalta, joilla on suuri taloudellinen tai ekologinen, paikallinen tai alueellinen merkitys, ja jotka ovat alttiina voimakkaalle kansainväliselle kilpailulle, erityistoimenpiteitä kyseisten tuotteiden kilpailukyvyn parantamiseksi ja niiden myynnin edistämiseksi voidaan toteuttaa 45 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen.

   Näihin toimenpiteisiin voi kuulua erityisesti 19 artiklan 1 kohdan c alakohdassa tarkoitettuja toimia.

18 artikla

1. Siinä tapauksessa, että tuottajajärjestö tai tuottajajärjestöjen liitto, jolla on samat säännöt ja joka toimii määrätyllä talousalueella, katsotaan jonkin tietyn tuotteen osalta tämän talousalueen tuotantoa ja tuottajia edustavaksi, kyseinen jäsenvaltio voi tämän järjestön

tai liiton pyynnöstä saattaa pakolliseksi talousalueelle sijoittautuneille muille tuottajille, jotka eivät ole jonkin edellä mainitun järjestön jäseniä:

a) edellä 11 artiklan 1 kohdan b alakohdan ensimmäisessä luetelmakohdassa tarkoitetut säännöt;
b) järjestön tai liiton antamat markkinoilta vetämistä koskevat säännöt;

sillä edellytyksellä, että

- kyseisiä sääntöjä on sovellettu vähintään yhden vuoden ajan,
- kyseiset säännöt ovat liitteessä III olevassa rajoittavassa luettelossa,
- kyseiset säännöt saatetaan pakollisiksi enintään kolmen markkinointivuoden pituiseksi ajanjaksoksi,

2. Tässä artiklassa tarkoitetaan 'talousalueella' maantieteellistä aluetta, joka muodostuu vierekkäisistä tai läheisistä tuotantoalueista, joilla on samanlaiset tuotanto- ja kaupan pitämisen edellytykset.

3. Tuottajajärjestöä tai tuottajajärjestöjen liittoa pidetään edustavana 1 kohdassa tarkoitetussa merkityksessä, jos siihen kuuluu vähintään kaksi kolmasosaa sen talousalueen tuottajista, jolla se toimii, ja jos se kattaa vähintään kaksi kolmasosaa kyseisen talousalueen tuotannosta.

4. Määrätyn talousalueen kaikille tuottajille pakollisiksi saatetut säännöt:

a) eivät saa aiheuttaa haittaa toisaalta jäsenvaltion toisille tuottajille ja toisaalta yhteisölle;

b) eivät ole sovellettavissa, ellei niitä erityisesti tarkoiteta, jalostettaviksi ennen markkinointivuoden alkua allekirjoitetun sopimuksen perusteella toimitettuihin tuotteisiin, lukuun ottamatta 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettuja tuotantotietoja koskevia sääntöjä;

c) eivät saa olla ristiriidassa yhteisön voimassa olevan sääntelyn kanssa.

5. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle viipymättä säännöt, jotka se on saattanut pakollisiksi määrätyn talousalueen kaikille tuottajille.

Komissio päättää, että jäsenvaltion on peruutettava päättämänsä sääntöjen soveltamisalan laajentaminen:

a) jos se toteaa, että kyseinen laajentaminen estää kilpailun merkittävällä osalla sisämarkkinoita tai että se haittaa kaupan vapautta tai että perustamissopimuksen 39 artiklan tavoitteet vaarantuvat;

b) jos se toteaa, että perustamissopimuksen 85 artiklan 1 kohtaa voidaan soveltaa sopimukseen, päätökseen tai käytäntöön, jonka soveltamisalan laajentamisesta on päätetty. Komission tekemää päätöstä kyseisen sopimuksen, päätöksen tai käytännön osalta sovelletaan vasta toteamispäivästä alkaen;

c) jos se VI osaston mukaisesti suoritettujen jälkitarkastusten perusteella toteaa, että tämän artiklan säännöksiä ei ole noudatettu.

6. Edellä 1 kohtaa sovellettaessa kyseinen jäsenvaltio voi päättää, jos tositteet esitetään, että järjestöön kuulumattomat tuottajat ovat velkaa järjestölle tai tarvittaessa järjestöjen liitolle jäsentuottajien maksamat maksut osittain siinä määrin kuin niiden on tarkoitus kattaa:

a) edellä 1 kohdassa tarkoitetun järjestelmän soveltamisesta aiheutuvat hallinnolliset kulut;

b) tuottajajärjestön tai järjestöjen liiton suorittamista, koko talousalueen tuotantoa hyödyttävästä tutkimustoiminnasta sekä markkina- ja myynninedistämistutkimuksesta aiheutuvat kustannukset.

7. Jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle tiedoksi luettelo 2 kohdassa tarkoitetuista talousalueista. Komissio hyväksyy luettelon yhden kuukauden kuluessa kyseisestä tiedoksi antamisesta tai päättää kuultuaan kyseistä jäsenvaltiota muutoksista, joita tämän on tehtävä luetteloon.

III OSASTO

Toimialakohtaiset järjestöt ja sopimukset

19 artikla

1. Tässä asetuksessa tarkoitetaan hyväksytyillä toimialakohtaisilla järjestöillä, jäljempänä 'toimialakohtaisilla järjestöillä', oikeushenkilöitä:

a) joihin kuuluu edustajia taloudellisten toimintojen aloilta, jotka liittyvät 1 artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen tuotteiden tuotantoon, jalostukseen ja kauppaan;

b) jotka on perustettu kokonaan tai osittain niiden muodostavien järjestöjen tai yhteenliittymien aloitteesta;

c) jotka harjoittavat yhdellä tai useammalla yhteisön alueella useampia seuraavista toimista ottaen huomioon tarvittaessa kuluttajien edun:

- tuotantoa ja markkinoita koskevan tietämyksen ja avoimuuden parantaminen,
- hedelmien ja vihannesten markkinoille saattamisen entistä paremman yhteensovittamisen edistäminen erityisesti markkinatutkimusten avulla,
- yhteisön sääntelyn kanssa yhteensopivien vakiosopimusten laatiminen,
- hedelmien ja vihannesten arvostamisen kehittäminen,
- tiedottaminen ja tutkimukset tuotannon ohjaamiseksi markkinoiden tarpeisiin ja kuluttajien makuun entistä enemmän mukautettujen tuotteiden suuntaan, erityisesti tuotteiden laadun ja ympäristönsuojelun osalta,
- sellaisten menetelmien tutkimus, jotka mahdollistavat kasvinsuojeluaineiden ja muiden tuotantopanosten käytön rajoittamisen, ja varmistavat tuotteiden laadun sekä maiden ja vesien suojelun,
- sellaisten menetelmien ja keinojen kehittäminen, joilla parannetaan tuotteiden laatua,

- luonnonmukaisen maatalouden ja alkuperänimitysten, laatumerkintöjen ja maantieteellisten nimitysten arvostaminen ja suojaaminen,
- yhteisön säännöksiä tai kansallisia säännöksiä tiukempien sääntöjen määrittely liitteessä III lueteltujen tuotantoa ja kaupan pitämistä koskevien sääntöjen osalta;

d) jotka on hyväksytty 2 kohdassa tarkoitetuin edellytyksin.

2. Jäsenvaltioiden on hyväksyttävä toimialakohtaiseksi järjestöksi järjestöt, jotka on perustettu niiden alueella ja jotka hakevat hyväksyntää, jos:

a) ne harjoittavat toimintaansa yhdellä tai useammalla alueella tämän alueen sisällä;

b) ne edustavat merkittävää osaa kyseisen alueen tai kyseisten alueiden hedelmien ja vihannesten sekä hedelmä- ja vihannesjalosteiden tuotannosta, jalostuksesta ja tarvittaessa kaupasta, ja niiden toimiessa useammalla alueella, jos ne osoittavat vähimmäisedustavuutta kunkin ryhmittyneen alan osalta kullakin kyseisellä alueella;

c) ne harjoittavat useampia 1 kohdan c alakohdassa mainituista toiminnoista;

d) ne eivät itse suorita hedelmien ja vihannesten sekä hedelmä- ja vihannesjalosteiden tuotantoon, jalostukseen tai kaupan pitämiseen liittyviä toimia.

3. Jäsenvaltioiden on ennen hyväksymistä ilmoitettava komissiolle toimialakohtaiset järjestöt, jotka ovat esittäneet hyväksymistä koskevan hakemuksen mukana seuraavine näiden järjestöjen edustavuuteen ja niiden harjoittamiin toimintoihin liittyvine tietoineen sekä muine tarvittavine arvosteluperusteineen.

Komissio voi esittää hyväksymistä koskevan vastalauseensa kahden kuukauden kuluessa sille tehdyn ilmoituksen tekemisestä.

4. Jäsenvaltioiden on:

a) päätettävä hyväksymisen myöntämisestä kolmen kuukauden kuluessa hakemuksen ja mukana seuraavien liiteasiakirjojen jättämisestä alkaen;

b) päätettävä tarvittaessa hyväksymisen peruuttamisesta sellaisten tarkastusten perusteella, jotka niiden on suoritettava pienin väliajoin, ja jotka koskevat toimialakohtaisten järjestöjen hyväksymisen edellytysten noudattamista, ja määrättävä näihin järjestöihin sovellettavista hyväksymisen peruuttamista koskevista seuraamuksista,

c) ilmoitettava komissiolle kahden kuukauden kuluessa hyväksymisen myöntämistä, epäämistä tai peruuttamista koskevista päätöksistä.

5. Edellytykset, joilla jäsenvaltioiden on selostettava komissiolle toimialakohtaisten järjestöjen toimintaa, vahvistetaan 45 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen.

Komissio varmistuu 2 kohdan noudattamisesta VI osaston mukaisesti suoritetuin tarkastuksin ja se voi kyseisten tarkastusten perusteella pyytää jäsenvaltioita peruuttamaan hyväksymisiä.

6. Hyväksyminen antaa oikeuden harjoittaa 1 kohdan c alakohdassa määriteltyjä toimia tämän asetuksen edellytyksin.

20 artikla

1. Jos yhdellä tai useammalla määrätyllä alueella toimiva toimialakohtainen järjestö katsotaan jonkin tietyn tuotteen osalta tämän tuotteen tuotantoa, jalostusta ja mahdollisesti kaupan pitämistä edustavaksi, kyseinen jäsenvaltio voi kyseisen järjestön pyynnöstä saattaa rajoitetuksi ajanjaksoksi pakollisiksi kyseiseen järjestöön kuulumattomille yksittäisille tai muille kyseisellä alueella tai alueilla toimiville toimijoille järjestön neuvottelemat tietyt päätökset tai sopimukset.

2. Toimialakohtainen järjestö katsotaan edustavaksi 1 kohdassa tarkoitetussa merkityksessä, jos se kattaa vähintään kaksi kolmasosaa kyseisen alueen tai alueiden hedelmien ja vihannesten tuotannosta, jalostuksesta tai kaupasta. Jos sääntöjen soveltamisalan laajentamista koskeva hakemus kattaa useampia alueita, toimialakohtaisen järjestön on osoitettava vähimmäisedustavuus kunkin jäsenistönsä edustaman ammattialan osalta kullakin kyseisistä alueista.

3. Säännöt, joiden soveltamisalan laajentamista voidaan hakea,

   a) voivat koskea ainoastaan yhtä seuraavista tavoitteista:

   - tuotanto- ja markkinatiedot,
   - yhteisön ja kansallisen lainsäädännön mahdollisia säännöksiä tiukemmat tuotantoa koskevat säännöt,
   - kaupan pitämistä koskevat säännöt,
   - ympäristönsuojelua koskevat säännöt,
   - tuotannon edistämistä ja arvostamista koskevat toimet,
   - luonnonmukaisen maatalouden, alkuperänimitysten, laatumerkintöjen ja maantieteellisten nimitysten suojaamista koskevat toimet,

   Toisessa, kolmannessa ja neljännessä luetelmakohdassa mainitut säännöt eivät voi olla muita kuin niitä, jotka on lueteltu liitteessä III;

   b) on täytynyt soveltaa vähintään yhden vuoden ajan;

   c) ovat saatettavissa pakollisiksi ainoastaan enintään kolmeksi vuodeksi;

   d) eivät saa aiheuttaa haittaa toisaalta jäsenvaltion ja toisaalta yhteisön muille toimijoille.

21 artikla

1. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle viipymättä neuvotellut säännöt, jotka ne ovat saattaneet pakollisiksi kaikille tietyn alueen tai tiettyjen alueiden toimijoille.

   Komissio päättää, että jäsenvaltion on peruutettava päättämiensä sääntöjen soveltamisalan laajentaminen 18 artiklan 5 kohdan toisessa alakohdassa tarkoitetuissa tapauksissa.

2. Jos tämän artiklan mukaisesti neuvotellut säännöt saatetaan pakollisiksi toimialakohtaiseen järjestöön kuulumattomille, jäsenvaltio voi päättää, jos tositteet esitetään, että järjestöön kuulumattomat yksittäiset tai muut toimijat ovat velkaa järjestölle jäsenten maksamat maksut kokonaan tai osittain.

IV OSASTO

Interventiojärjestelmä

22 artikla

1. Tuottajajärjestöt ja niiden liitot voivat olla saattamatta myyntiin 1 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuja kyseisiä jäsentensä myytäväksi tuomia tuotteita sopivaksi katsomansa määrien ja ajanjaksojen osalta.

2. Tuottajajärjestöjen tai niiden liittojen on vahvistettava 1 kohdan mukaisesti markkinoilta vedettyjen tuotteiden käyttötarkoitus toisaalta sillä tavoin, että kyseisen tuotannon tavanomainen myynti ei esty, ja toisaalta ympäristöä ja erityisesti vesien ja maiseman laatua kunnioittaen.

3. Jos 1 kohtaa sovelletaan, tuottajajärjestöt tai niiden liitot maksavat kunkin liitteessä II tarkoitetun vaatimuksia vastaavan tuotteen osalta tuottajajäsenille, 10 prosentin rajoissa kaupan pidetystä tuotannosta, 25 artiklan mukaisesti vahvistettua yhteisön vetäytymiskorvausta.

   Ensimmäisessä alakohdassa vahvistettua 10 prosentin rajaa sovelletaan ainoastaan kyseisen tuottajajärjestön tai 11 artiklan ensimmäisen kohdan b alakohdan 3 alakohdan toista ja kolmatta luetelmakohtaa sovellettaessa muun järjestön jäsenten kaupan pitämään tuotantoon, lukuun ottamatta 23 artiklan mukaisesti markkinoilta vedettyjä tuotemääriä.

4. Edellä 3 kohdassa vahvistettua 10 prosentin rajaa sovelletaan tämän asetuksen voimaantulopäivää seuraavasta viidennestä markkinointivuodesta alkaen. Neljän edeltävän markkinointivuoden siirtymäkauden aikana markkinoilta vedetyt tuotemäärät eivät saa ylittää 50 prosentin osuutta ensimmäisen markkinointivuoden osalta, 40 prosentin osuutta toisen markkinointivuoden osalta, 30 prosentin osuutta kolmannen markkinointivuoden osalta, 20 prosentin osuutta neljännen markkinointivuoden osalta kaupan pidetystä tuotannosta sellaisena kuin se on määritelty 45 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen.

   Sitrushedelmien osalta nämä prosenttiosuudet ovat kuitenkin 30 prosenttia ensimmäisen, 25 prosenttia toisen, 20 prosenttia kolmannen ja 15 prosenttia neljännen markkinointivuoden osalta.

   Tähän kohtaan sovelletaan 3 kohdan toisen alakohdan säännöksiä.

23 artikla

Liitteessä II tarkoitettujen tuotteiden osalta tuottajajärjestöt ovat 22 artiklan säännösten mukaisten etujen saajia, tässä asetuksessa säädettyihin kollektiivisiin rakenteisiin kuulumattomat viljelijät kyseisten viljelijöiden hakemuksen perusteella.

Yhteisön vetäytymiskorvausta pienennetään kuitenkin 10 prosentilla. Lisäksi maksetussa määrässä otetaan huomioon jäsenille aiheutuneet vetäytymisen kokonaiskustannukset, jos tositteet esitetään. Edellä tarkoitettua korvausta ei voida myöntää suuremmalle prosenttiosuudelle kuin 10 prosentille viljelijän kaupan pitämästä tuotannosta.

24 artikla

Tuottajajärjestöjen tai niiden liittojen on ilmoitettava kaikki 22 ja 23 artiklan täytäntöönpanoon liittyvät tiedot, ja erityisesti ympäristönsuojelun varmistamiseksi vetäytymistoimien yhteydessä toteutetut toimenpiteet, kansallisille viranomaisille, jotka toimittavat nämä tiedot komissiolle.

Mainitut ilmoitettavat tiedot määritellään tarvittaessa 45 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen.

Jäsenvaltioiden on vahvistettava kansalliset säännökset ympäristöä kunnioittavia vetäytymismenettelyjä koskevien sopimusasiakirjojen laatimisesta. Niiden on toimitettava tällaisten säännösten luonnos komissiolle, joka voi vaatia siihen muutosta kolmen kuukauden määräaikana, jos se havaitsee, ettei luonnos vastaa tavoitteita, jotka on vahvistettu perustamissopimuksen 130 r artiklassa ja yhteisön ohjelmassa ympäristöä ja kestävää kehitystä koskevasta politiikasta ja toiminnasta.

25 artikla

1. Ensimmäisen tämän asetuksen voimaantuloa seuraavan markkinointivuoden osalta yhteisön vetäytymiskorvaus on kullekin liitteessä II tarkoitetulle tuotteelle, muulle kuin sitrushedelmille, samansuuruinen kuin alimpien markkinointivuonna 1995/96 asetuksen (ETY) N:o 1035/72 16 artiklan 3 a kohdan, 16 a ja 16 b artiklan ja 18 artiklan 1 kohdan a alakohdan ensimmäisen luetelmakohdan mukaisesti sovellettavien kuukausittaisten vetäytymishintojen keskiarvo.

   Viidennestä tämän asetuksen voimaantulon jälkeisestä markkinointivuodesta alkaen yhteisön vetäytymiskorvaus on jokaisen kyseisen tuotteen osalta 85 prosenttia ensimmäisessä alakohdassa vahvistetusta korvauksesta.

   Tämän asetuksen voimaantuloa seuraavasta toisesta markkinointivuodesta viidenteen markkinointivuoteen ensimmäisessä ja toisessa alakohdassa tarkoitettujen korvausten välinen erotus jaetaan yhtä suuriin osiin.

2. Ensimmäisenä tämän asetuksen voimaantuloa seuraavana markkinointivuonna sovellettava yhteisön vetäytymiskorvaus sitrushedelmille on kullekin tuotteelle satsumia lukuun ottamatta samansuuruinen kuin alin markkinointivuoteen 1995/96 asetuksen (ETY) N:o 1035/72 16 a ja 16 b artiklan ja 18 artiklan 1 kohdan a alakohdan ensimmäisen luetelmakohdan mukaisesti sovellettava vetäytymishinta, ja satsumien osalta samansuuruinen kuin korkein vetäytymishinta.

   Viidennestä tämän asetuksen voimaantulon jälkeisestä markkinointivuodesta alkaen yhteisön vetäytymiskorvaus on kunkin tuotteen osalta samansuuruinen kuin ensimmäisen alakohdan säännösten mukaisesti vahvistettu alin vetäytymishinta klementiinien osalta.

Tämän asetuksen voimaantuloa seuraavasta toisesta markkinointivuodesta viidenteen markkinointivuoteen ensimmäisessä ja toisessa alakohdassa tarkoitettujen korvausten välinen erotus jaetaan yhtä suuriin osiin.

3. Yhteisön vetäytymiskorvaus on suuruudeltaan sama koko yhteisössä.

4. Tässä artiklassa tarkoitetut summat vahvistetaan tarvittaessa 1 ja 2 kohdassa tarkoitettujen markkinointivuosien alussa 45 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen.

26 artikla

1. Jos jonkin liitteessä II mainitun tuotteen markkinoilla esiintyy tai tulee todennäköisesti esiintymään laajaa ja rakenteellista epätasapainoa siten, että se antaa tai voi antaa aihetta liian suuriin 22 artiklassa tarkoitettuihin markkinoilta vedettyjen tuotteiden määriin, ennen kyseisen tuotteen markkinointivuoden alkua vahvistetaan 45 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen interventiokynnys, jonka ylittäminen saattaa tuottajat taloudelliseen vastuuseen tuotteittain arvioituna markkinoilta yhden markkinointivuoden tai vastaavan ajanjakson aikana vedettyjen tuotteiden määrien tai useamman markkinointivuoden aikana suoritettujen interventioiden keskiarvon perusteella.

   Interventiokynnyksen ylittämisen seurauksena on yhteisön vetäytymiskorvauksen pieneneminen seuraavan markkinointivuoden aikana. Tätä pienenemistä ei oteta huomioon myöhempinä markkinointivuosina.

2. Jäljempänä 45 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen vahvistetaan

   a) kynnysten ylittämisen seuraukset kunkin kyseisen tuotteen ylittämisen osalta,

   b) tarvittaessa alennettu yhteisön vetäytymiskorvaus ja tämän artiklan soveltamista koskevat toimenpiteet.

3. Tätä artiklaa sovelletaan tämän asetuksen voimaantuloa seuraaviin neljään markkinointivuoteen.

27 artikla

1. Jäsenvaltioiden on annettava jokaisena markkinapäivänä kunkin kyseisen markkinointivuoden aikana komissiolle tieto edustavilla tuottajamarkkinoillaan todetuista sellaisten tuotteiden hinnoista, joiden kaupalliset ominaisuudet kuten lajike tai tyyppi, laatuluokka, koko ja pakkaaminen on määritelty.

2. Luettelo 1 kohdassa tarkoitetuista markkinoista ja niiden tuotteista vahvistetaan 45 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen.

   Jäsenvaltioiden markkinoita, joilla pidetään kaupan huomattavaa osaa tietyn tuotteen kansallisesta tuotannosta koko markkinointivuoden aikana tai yhden sellaisen ajanjakson kuluessa, joihin markkinointivuosi on jaettu, pidetään edustavina 1 kohdassa tarkoitetussa merkityksessä.

28 artikla

1. Jäsenvaltioiden on maksettava 25 artiklassa vahvistettu yhteisön vetäytymiskorvaus tuottajajärjestöille tai niiden liitoille, jotka ovat vetäneet markkinoilta tuotteita 22 ja 23 artiklassa tarkoitetuin edellytyksin, ja jotka ovat kyseisen korvauksen velkaa jäsenilleen tai järjestöön kuulumattomille viljelijöille.

   Maksut ja ennakkomaksut suoritetaan 45 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen vahvistettavin edellytyksin.

2. Yhteisön vetäytymiskorvaus maksetaan, sanotun kuitenkaan rajoittamatta interventiokynnyksen ylittämisestä aiheutuvien mahdollisten taloudellisten seuraamusten soveltamista.

   Kyseisestä korvauksesta vähennetään lisäksi tuottajajärjestöjen tai niiden yhteenliittymien markkinoilta vedetyistä tuotteista saamat nettotulot.

3. Yhteisön vetäytymiskorvauksen myöntäminen tuotteille, joita tuottajajärjestöt eivät voi suunnata mihinkään 29 artiklan 1 kohdassa tarkoitetuista käyttötarkoituksista, edellyttää jäsenvaltioiden 29 artiklan 2, 3 ja 4 kohdan nojalla antamien toimintaohjeiden mukaista tuotteiden käyttöä.

29 artikla

1. Markkinoilta 22 artiklan 3 kohdan säännösten mukaisesti vedetyt myymättä jääneet tuotteet on myytävä yhtä seuraavista vaihtoehdoista noudattaen:

   a) kaikkien tuotteiden osalta:

   - ilmaisjakelu jäsenvaltioiden tätä tarkoitusta varten hyväksymille hyväntekeväisyysjärjestöille tai -säätiöille niiden toimintaan henkilöiden osalta, joita kansallisessa lainsäädännössä pidetään oikeutettuina valtion apuun erityisesti elämiseen tarvittavien varojen puutteellisuuden takia,

   - ilmaisjakelu rangaistuslaitoksille ja lomasiirtoloille sekä jäsenvaltioiden nimeämille sairaaloille ja vanhainkodeille jäsenvaltioiden toteuttaessa kaikkia tarpeellisia toimenpiteitä varmistaakseen, että näin jaetut määrät ovat näiden laitosten tavallisesti ostamien määrien lisänä,

   - ilmaisjakelu yhteisön ulkopuolelle jäsenvaltioiden tätä tarkoitusta varten hyväksymien hyväntekeväisyysjärjestöjen välityksellä kolmansien maiden puutteessa olevalle väestölle,

   ja lisäksi

   - käyttö muihin tarkoituksiin kuin ihmisravinnoksi,

   - käyttö eläinten ruokintaan tuoreina tai rehuteollisuudessa jalostettuina;

b) hedelmien osalta ilmaisjakelu koululaisille kouluruokaloissa tavallisesti tarjottujen aterioiden ulkopuolella;

c) omenoiden, päärynöiden, persikoiden ja nektariinien osalta jalostaminen suoralla tislauksella alkoholiksi, jonka alkoholipitoisuus on suurempi kuin 80°;

d) kaikkien tuotteiden osalta tiettyjen laatuluokkien tuotteiden luovuttaminen jalostusteollisuudelle, jollei siitä aiheudu minkäänlaista kilpailun vääristymää kyseiselle teollisuudelle yhteisössä tai tuoduille tuotteille. Tämän säännöksen täytäntöönpano vahvistetaan 45 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen.

2. Edellä 1 kohdan a alakohdan ensimmäisessä, toisessa ja kolmannessa luetelmakohdassa ja b alakohdassa säädetyt ilmaisjakelutoimet järjestetään jäsenvaltioiden vastuulla.

Kun on kysymys hedelmien ilmaisjakelusta koululaisille, komissio voi kuitenkin tutkimus- ja edistämistoiminnan vuoksi tehdä aloitteen ja ottaa vastuun paikallisista pilottihankkeista.

3. Jäsenvaltioiden on järjestettävä tuottajajärjestöjen ja hyväntekeväisyysjärjestöjen tai markkinoilta vedettyjä tuotteita niiden alueella todennäköisesti jollakin 1 kohdan a ja b alakohdassa tarkoitetuista ilmaisjakelumuodoista käyttävien toimielinten väliset yhteydet.

4. Asianomaisen jäsenvaltion nimeämä toimielin toteuttaa tuotteiden luovuttamisen rehuteollisuudelle tarjouskilpailun kautta.

Tislaamot toteuttavat 1 kohdan c alakohdassa tarkoitetut tislaustoimet joko omaan lukuunsa tai asianomaisen jäsenvaltion nimeämän toimielimen lukuun. Ensiksi mainitussa tapauksessa mainittu toimielin luovuttaa tuotteet tislaamoille tarjouskilpailun kautta. Jälkimmäisessä tapauksessa toimielin antaa tislaustoimet näiden tislaamojen hoidettaviksi tarjouskilpailulla.

5. Yhteisö vastaa toisaalta neuvoston asetuksen (ETY) N:o 729/70[13] 13 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen määritettävin edellytyksin 1 kohdan a alakohdassa säädettyihin ilmaisjakelutoimiin liittyvistä kuljetuskustannuksista ja toisaalta omenien ja sitrushedelmien ilmaisjakeluun liittyvistä lajittelu- ja pakkaamiskustannuksista, jos viimeksi mainittu tapahtuu porrastetusti tuottajajärjestöjen ja hyväntekeväisyysjärjestöjen tai 3 kohdassa tarkoitettujen toimielinten tekemien sopimusten mukaisesti.

6. Yksityiskohtaiset säännöt tämän artiklan soveltamisesta ja erityisesti tarjouskilpailun järjestämisen perusteet annetaan 45 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen.

---

[13] EYVL N:o L 94, 28.4.1970, s. 13.

V OSASTO

Kolmansien maiden kanssa käytävän kaupan järjestelmä

30 artikla

1. Edellä 1 artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen tuotteiden tuontiin yhteisöön tai vientiin yhteisöstä vaaditaan tuonti- tai vientitodistus.

   Jäsenvaltiot myöntävät todistuksen hakemuksesta jokaiselle riippumatta siitä, mihin hakija on sijoittautunut yhteisössä, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 35 ja 36 artiklan soveltamiseksi toteutettuja toimenpiteitä.

   Tuonti- tai vientitodistus on voimassa kaikkialla yhteisössä. Näiden todistusten myöntämisen edellytyksenä voi olla vakuuden antaminen, jolla taataan tuonti- tai vientisitoumuksen toteutuminen todistuksen voimassaoloaikana; ylivoimaista estettä lukuun ottamatta vakuus menetetään kokonaan tai osittain, jos toiminta ei toteudu tässä määräajassa tai se toteutuu ainoastaan osittain.

2. Todistusten voimassaoloaika vahvistetaan ja muut yksityiskohtaiset säännöt tämän artiklan soveltamisesta annetaan 45 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen.

31 artikla

1. Edellä 1 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuihin tuotteisiin sovelletaan yhteisen tullitariffin tulleja, jollei säädetä tämän asetuksen kanssa ristiriidassa olevia säännöksiä.

2. Siinä määrin kuin yhteisen tullitariffin tulleja sovelletaan tuodun erän tulohinnan mukaan, kyseisen hinnan todenperäisyys todennetaan komission kunkin alkuperän ja kunkin tuotteen osalta kyseisten tuotteiden jäsenvaltioiden edustavilla tuontimarkkinoilla tai mahdollisesti muilla markkinoilla todettujen hintanoteerausten painotetun keskiarvon perusteella laskeman kiinteän tuontiarvon avulla. Erityissäännöksiä voidaan kuitenkin 45 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen antaa pääosin jalostettaviksi tarkoitettujen tuontituotteiden tulohinnan todentamiseksi.

3. Jos kyseisen erän ilmoitettu tulohinta on korkeampi kuin kiinteä tuontiarvo, johon on lisätty 5 kohdan mukaisesti vahvistettu marginaali ja joka ei voi ylittää kiinteää arvoa yli 10 prosentilla, tuontitullien suuruinen kiinteän arvon perusteella määritetty vakuus menetetään.

4. Jos kyseisen erän tulohintaa ei ole ilmoitettu tulliselvityksessä, yhteisen tullitariffin tulleja sovelletaan kiinteän tuontiarvon mukaan tai 5 kohdan mukaisesti määritettävin edellytyksin tullilainsäädännön asiaankuuluvien säännösten soveltamisen mukaan.

5. Yksityiskohtaiset säännöt tämän artiklan soveltamisesta annetaan 45 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen.

32 artikla

1. Tiettyjen 1 artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen tuotteiden tuonnista mahdollisesti aiheutuvien vahingollisten vaikutusten yhteisön markkinoilla välttämiseksi tai poistamiseksi yhden tai useamman kyseisen tuotteen tuonnissa yhteisessä tullitariffissa määrätyin tullein vaaditaan ylimääräistä tuontitullia, jos Uruguayn kierroksen monenvälisten kauppaneuvottelujen yhteydessä perustamissopimuksen 228 artiklan mukaisen maataloutta koskevan sopimuksen 5 artiklasta aiheutuvat edellytykset täyttyvät, paitsi jos tuonnista ei voi aiheutua yhteisön markkinoiden häiriytymisen vaaraa tai jos vaikutukset olisivat epäsuhtaiset toivottuun tavoitteeseen nähden.

2. Käynnistyshinnat, joita alhaisempien hintojen osalta ylimääräinen tuontitulli voidaan vaatia, ovat ne hinnat, jotka yhteisö välittää Maailman kauppajärjestölle.

   Käynnistysmäärät, jotka on ylitettävä, jotta ylimääräinen tuontitulli vaadittaisiin, määritetään erityisesti yhteisöön kolmen sitä vuotta edeltävän vuoden aikana tuotujen määrien perusteella, jolloin 1 kohdassa tarkoitetut vahingolliset vaikutukset ilmenevät ja ovat vaarassa ilmetä.

3. Ylimääräistä tuontitullia vaadittaessa huomioon otettavat cif-tuontihinnat määritetään kyseisen lähetyksen tuontihintojen perusteella.

   Cif-tuontihinnat todennetaan tätä tarkoitusta varten kyseisen tuotteen maailmanmarkkinoilla tai tuotteen yhteisön tuontimarkkinoilla edustavien hintojen perusteella.

4. Yksityiskohtaiset säännöt tämän artiklan soveltamisesta annetaan 45 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen. Kyseiset yksityiskohtaiset säännöt koskevat erityisesti

   a) tuotteita, joihin sovelletaan ylimääräisiä tuontitulleja maataloutta koskevan sopimuksen 5 artiklan mukaisesti;

   b) muita tarvittavia perusteita 1 kohdan soveltamisen varmistamiseksi mainitun sopimuksen 5 artiklan mukaisesti.

33 artikla

1. Uruguayn kierroksen monenvälisten kauppaneuvottelujen yhteydessä tehdyistä sopimuksista aiheutuvat 1 artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen tuotteiden tariffikiintiöt avataan ja niitä hallinnoidaan 45 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen annettujen yksityiskohtaisten sääntöjen mukaisesti.

2. Kiintiöiden hallinnointi voi tapahtua soveltamalla yhtä seuraavista menetelmistä tai näitä menetelmiä yhdistämällä:

   a) hakemusten ajalliseen saapumisjärjestykseen perustuva menetelmä (periaatteella "ensiksi tullutta palvellaan ensiksi");

   b) jakamismenetelmä suhteessa hakemuksissa anottuihin määriin (samanaikaiseksi tutkimiseksi kutsutun menettelyn mukaisesti);

c) perinteisten kauppavirtojen huomioon ottamiseen perustuva menetelmä ("perinteiset/uudet tulokkaat"-nimiseksi kutsuttu menettely).

Muita sopivia menetelmiä voidaan vahvistaa.

Niissä on vältettävä kaikkea asianomaisten toimijoiden välistä syrjintää.

3. Hallinnointimenetelmässä otetaan huomioon, jos se osoittautuu aiheelliseksi, yhteisön markkinoiden hankintatarpeet ja tarve säilyttää kyseisten markkinoiden tasapaino sekä mahdollistetaan samalla vaikutteiden saaminen aikaisemmin 1 kohdassa tarkoitettuja kiintiöitä vastaaviin kiintiöihin sovelletuista menetelmistä, sanotun kuitenkaan rajoittamatta Uruguayn kierroksen monenvälisten kauppaneuvottelujen yhteydessä tehdyistä sopimuksista aiheutuvien tullien soveltamista.

4. Edellä 1 kohdassa tarkoitetuissa yksityiskohtaisissa säännöissä määrätään kiintiöiden avaamisesta vuosikohtaisesti ja tarvittaessa sopivasti porrastettuna, määritetään sovellettava hallinnointimenetelmä ja niihin sisältyy tarvittaessa:

a) tuotteen luonteen, lähtöisyyden ja alkuperän takaavat säännökset,

b) a alakohdassa tarkoitettujen takeiden todentamisen mahdollistavan asiakirjan tunnustamiseen liittyvät säännökset, ja

c) tuontitodistusten antamisen edellytykset ja niiden voimassaoloaika.

34 artikla

1. Siinä määrin kuin on tarpeen sallia 1 artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen tuotteiden taloudellisesti tärkeä vienti näiden tuotteiden kansainvälisen kaupan hintojen perusteella ja perustamissopimuksen 228 artiklan mukaisista sopimuksista aiheutuvissa rajoissa, näiden hintojen ja yhteisön hintojen välinen erotus voidaan kattaa vientituella.

2. Niiden määrien myöntämisen osalta, joille voidaan antaa vientitukea, on vahvistettu menetelmä

a) joka on parhaiten mukautettu tuotteen luonteeseen kyseiseen markkinatilanteeseen, jolloin voidaan käyttää mahdollisimman tehokkaalla tavalla käytettävissä olevia voimavaroja ja ottaa huomioon yhteisön vientien tehokkuus ja rakenne aiheuttamatta kuitenkaan syrjintää pienten ja suurten toimijoiden välillä,

b) joka on hallinnollisesti vähiten raskas toimijoille ottaen huomioon hallintoa koskevat vaatimukset,

c) jossa vältetään kaikkea syrjintää asianomaisten toimijoiden välillä.

3. Tuki on samansuuruinen kaikkialla yhteisössä.

Jos tilanne kansainvälisessä kaupassa tai tiettyjen markkinoiden erityisvaatimukset sitä edellyttävät, vientituki voi määrätyn tuotteen osalta vaihdella määräpaikan mukaan.

Vientituet vahvistetaan 45 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen. Tämä vahvistaminen tapahtuu määräajoin.

Komissio voi muuttaa tarvittaessa määräajaksi vahvistettuja vientitukia muuna ajankohtana jäsenvaltion pyynnöstä tai omasta aloitteestaan.

4. Vientituet vahvistetaan ottaen huomioon seuraavat tekijät:

   a) - hedelmien ja vihannesten yhteisön markkinoiden hintojen ja saatavuuden sekä
      - maailmanmarkkinahintojen kehitystilanne tai -näkymät;

   b) kaupan pitämisen kustannukset ja vähimmäiskuljetuskustannukset yhteisön markkinoilta satamiin tai muihin yhteisön vientipaikkoihin sekä kuljetuskustannukset määrämaihin;

   c) suunniteltujen vientien taloudelliset näkökohdat;

   d) perustamissopimuksen 228 artiklan mukaisista sopimuksista aiheutuvat rajat.

5. Edellä 1 kohdassa tarkoitetut hinnat yhteisön markkinoilla vahvistetaan ottaen huomioon hinnat, jotka osoittautuvat suotuisimmiksi viennin kannalta.

   Edellä 1 kohdassa tarkoitetut kansainvälisen kaupan hinnat vahvistetaan ottaen huomioon:

   a) kolmansien maiden markkinoilla todetut hintanoteeraukset;

   b) suotuisimmat kolmansissa määrämaissa sovelletut tuontihinnat kolmansista maista tuotaessa;

   c) kolmansissa viejämaissa todetut tuottajahinnat;

   d) tarjoushinnat yhteisön rajalla.

6. Vientituki myönnetään ainoastaan hakemuksesta ja se edellyttää siihen liittyvän vientitodistuksen esittämistä.

7. Edellä 1 artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen tuotteiden viennissä sovellettava vientituki on todistushakemuspäivänä voimassa olevan tuen suuruinen, ja jos vientituki on eriytetty, se on kyseisenä päivänä:

   a) todistuksessa ilmoitettuun määrämaahan sovellettava, tai

   b) todelliseen määrämaahan sovellettava, jos tämä on muu kuin todistuksessa ilmoitettu määrämaa. Tässä tapauksessa sovellettava summa ei saa ylittää todistuksessa ilmoitettuun määrämaahan sovellettavaa summaa.

   Aiheellisia toimenpiteitä voidaan toteuttaa tässä kohdassa säädetyn joustonvaran väärinkäytösten välttämiseksi.

8. Edellä 6 ja 7 kohdasta voidaan poiketa 1 artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen sellaisten tuotteiden osalta, jotka ovat oikeutettuja vientitukiin elintarvikeapuun liittyvien toimien osalta, 45 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen.

9. Vientituki maksetaan, jos on osoitettu, että tuotteet:

   - on viety yhteisön ulkopuolelle,
   - ovat yhteisön alkuperää ja
   - ovat eriytetyn vientituen tapauksessa saapuneet todistuksessa ilmoitettuun määräpaikkaan tai muuhun määräpaikkaan, jonka osalta vientituki on vahvistettu, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 7 kohdan b alakohdan soveltamista. Kyseisestä säännöstä voidaan kuitenkin säätää poikkeuksia 45 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen, jollei määritettävistä edellytyksistä muuta johdu, siten, että annetaan vastaavat takeet.

10. Perustamissopimuksen 228 artiklan mukaisista sopimuksista aiheutuvien määrällisten rajojen noudattaminen varmistetaan kyseisiin tuotteisiin sovellettavien sopimuksissa määrättyjen viiteajanjaksojen osalta annettujen vientitodistusten perusteella. Uruguayn kierroksen monenvälisten kauppaneuvottelujen yhteydessä tehdyistä sopimuksista aiheutuvien velvoitteiden noudattamiseksi vientitodistusten voimassaoloaikaa ei muuteta viiteajanjakson lopussa.

11. Yksityiskohtaiset säännöt tämän artiklan soveltamisesta, myöntämättömien tai käyttämättömien vietävien määrien uudelleen jakamista koskevat säännökset mukaan lukien, annetaan 45 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen.

35 artikla

1. Jollei tässä asetuksessa tai jonkin sen säännöksen nojalla toisin säädetä, 1 artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen tuotteiden tuonnissa kolmansista maista on kielletty:

   - vaikutukseltaan tullia vastaavien maksujen periminen,
   - määrällisten rajoitusten tai vaikutukseltaan vastaavien toimenpiteiden soveltaminen.

2. Yhdistetyn nimikkeistön yleisiä tulkintasääntöjä ja erityissääntöjä sen soveltamisesta sovelletaan tässä asetuksessa tarkoitettujen tuotteiden luokitteluun; tämän asetuksen soveltamisesta johtuva tullitariffinimikkeistö liitetään yhteisen tullitariffiin.

36 artikla

1. Kolmansien maiden kanssa käytävässä kaupassa voidaan toteuttaa aiheellisia toimenpiteitä, jos tuonnin tai viennin seurauksena yhden tai useamman 1 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun tuotteen markkinat yhteisössä häiriintyvät tai ovat vaarassa häiriintyä vakavasti siten, että perustamissopimuksen 39 artiklan tavoitteiden saavuttaminen vaarantuu.

   Näitä toimenpiteitä voidaan toteuttaa ainoastaan siihen asti kunnes tapauksen mukaan joko häiriö taikka häiriön uhka on väistynyt tai markkinoilta vedetyt tai ostetut tuotteet ovat vähentyneet huomattavasti.

Neuvosto antaa komission ehdotuksesta perustamissopimuksen 43 artiklan 2 kohdassa määrättyä äänestysmenettelyä noudattaen tämän kohdan yleiset soveltamissäännöt ja määrittelee tapaukset ja rajat, joissa jäsenvaltiot voivat toteuttaa suojatoimenpiteitä.

2. Jos 1 kohdassa tarkoitettu tilanne ilmenee, komissio päättää jäsenvaltion pyynnöstä tai omasta aloitteestaan tarpeellisista toimenpiteistä, joista ilmoitetaan jäsenvaltioille ja joita sovelletaan välittömästi. Jos komissio saa jäsenvaltiolta tällaisen pyynnön, se tekee asiasta päätöksen kolmen työpäivän kuluessa pyynnön vastaanottamisesta.

3. Jokainen jäsenvaltio voi saattaa komission toteuttaman toimenpiteen neuvoston käsiteltäväksi sen ilmoittamista seuraavien kolmen työpäivän kuluessa. Neuvosto kokoontuu viipymättä. Se voi muuttaa tai kumota kyseisen toimenpiteen määräenemmistöllä.

4. Tämän artiklan säännöksiä sovelletaan perustamissopimuksen 228 artiklan 2 kohdan mukaisista kansainvälisistä sopimuksista aiheutuvia velvoitteita noudattaen.

VI OSASTO

Kansalliset ja yhteisön tarkastukset

37 artikla

1. Jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavia toimenpiteitä yhteisön lainsäädännön noudattamisen varmistamiseksi hedelmä- ja vihannesmarkkinoiden osalta ja erityisesti liitteessä IV tarkoitetuilla aloilla.

2. Tarkastukset pannaan täytäntöön joko järjestelmällisesti tai pistokokein. Jos tarkastukset tehdään pistokokein, jäsenvaltioiden on varmistuttava näiden tarkastusten luonteen ja suoritustiheyden sekä riskien arvioinnin perusteella, että tarkastukset on mukautettu valvottuun toimenpiteeseen ja koko niiden alueella ja että ne vastaavat hedelmä- ja vihannesalan kaupan pidettyjen tai kaupan pidettäväksi tarkoitettujen tuotteiden määrän merkitystä.

   Julkisten varojen käyttöä on valvottava järjestelmällisesti, sanotun kuitenkaan rajoittamatta tällaisten tarkastusten täytäntöönpanoa muilla aloilla.

3. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että toimivaltaisilla viranomaisilla on käytettävissään henkilöstöä, joka lukumäärältään, pätevyydeltään ja kokemukseltaan soveltuu tarkastusten tehokkaaseen suorittamiseen erityisesti liitteessä IV tarkoitetuilla aloilla.

38 artikla

1. Komissio suorittaa tai teettää yhteistyössä asianomaisen jäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten kanssa tarkastuksia paikalla varmistaakseen yhteisön lainsäädännön yhdenmukaisen soveltamisen hedelmä- ja vihannesmarkkinoiden osalta ja erityisesti liitteessä IV tarkoitetuilla aloilla, sanotun kuitenkaan rajoittamatta kansallisten viranomaisten 37 artiklan mukaisesti suorittamien tarkastusten soveltamista.

2. Komissio ilmoittaa ennakolta ja kirjallisesti jäsenvaltiolle suunniteltujen tarkastusten tavoitteen, tarkoituksen ja paikan sekä päivämäärän, jolloin nämä tarkastukset aloitetaan, samoin kuin tarkastajien henkilöllisyyden ja aseman.

39 artikla

1. Hedelmä- ja vihannesmarkkinoita varten perustetaan erityistarkastajien elin, joka koostuu toisaalta komission tarkastajista, joilla on tehtävien suorittamisen edellyttämät tekniset tiedot, pätevyys ja kokemus, ja toisaalta jäsenvaltioiden 37 artiklan 3 kohdassa tarkoitetuista edustajista.

2. Erityistarkastajien elin suorittaa komission alaisena seuraavia tehtäviä:

   a) jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten säätämissä ja suorittamissa tarkastuksissa avustaminen;

   b) sellaisten tarkastusten suorittaminen komission aloitteesta, joihin asianomaisen jäsenvaltion edustajat voivat osallistua;

c) toteutettujen kansallisten tarkastusjärjestelyjen, niistä seuraavia menettelyjen sekä saatujen tulosten arviointi;

d) tiedon hankkiminen kaikista toimivaltaisten viranomaisten toteuttamista lainsäädännöllisistä ja muista toimenpiteistä yhteisön hedelmä- ja vihannesmarkkinoihin liittyvän lainsäädännön soveltamisen noudattamisen edistämiseksi;

e) yhteistyön ja tiedonvaihdon kehittäminen eri jäsenvaltioiden viranomaisten kesken hedelmä- ja vihannesmarkkinoihin liittyvän lainsäädännön yhdenmukaisen soveltamisen edistämiseksi ja mainittuun alaan kuuluvien tuotteiden liikkumisen helpottamiseksi.

3. Komissio ilmoittaa 2 kohdan b alakohdan mukaisesti suoritettavien tarkastusten osalta hyvissä ajoin ennen toimien aloittamista jäsenvaltion toimivaltaisille viranomaisille alueen, jolla toimet tullaan suorittamaan.

4. Komissio päättää itse paikat, joilla tarkastukset on suoritettava ja määrittelee yksityiskohtaiset käytäntöä koskevat säännöt.

40 artikla

1. Komission tarkastajien elimellä on tehtäviä suorittaessaan seuraavat oikeudet ja valtuudet:

a) pääsy kaikkiin tiloihin, varastoihin, maille, laitoksiin ja kulkuvälineisiin, joita tarkastustoimet voivat koskea,

b) oikeus pyytää selityksiä keneltä tahansa kyseiseltä toimijalta,

c) oikeus tutustua kaikkiin tietoihin ja oikeudellisiin asiakirjoihin, kirjanpito- ja muihin tarkastuksissa hyödyllisiin asiakirjoihin sekä oikeus pyytää jäljennöksiä ja otteita,

sanotun kuitenkaan rajoittamatta jäsenvaltioiden omille edustajilleen kyseisten tarkastusten suorittamisessa asettamien rajoitusten soveltamista.

Komission tarkastajat omaksuvat tarkastustensa aikana asenteen, joka on sopusoinnussa kyseisessä jäsenvaltiossa noudatettujen sääntöjen ja ammattikäytäntöjen kanssa, ja heidän on noudatettava salassapitovelvollisuutta.

2. Komissio luo asianmukaiset yhteydet jäsenvaltioiden toimivaltaisiin viranomaisiin yhteisten tarkastusohjelmien laatimista varten. Jäsenvaltioiden on toimittava yhteistyössä komission kanssa helpottaakseen tämän kyseisen tehtävän suorittamista.

3. Komissio antaa kyseisen jäsenvaltion toimivaltaisille viranomaisille mahdollisimman pian tiedoksi tarkastajien tekemien tarkastuskäyntien tulokset. Tässä tiedoksiannossa selostetaan ilmenneitä vaikeuksia ja todettuja rikkomuksia voimassa olevia säännöksiä vastaan.

4. Kyseisen jäsenvaltion on ilmoitettava komissiolle mahdollisimman pian toimenpiteet, jotka se on toteuttanut poistaakseen kyseiset vaikeudet tai rikkomukset.

41 artikla

Jäsenvaltiolle 40 artiklan 3 kohdan mukaisesti ilmoitetut toteamukset voidaan liittää asetuksen (ETY) N:o 729/70 5 artiklassa tarkoitettuihin toteamuksiin.

VII OSASTO

Yleiset säännökset

42 artikla

Jollei tässä asetuksessa toisin säädetä, perustamissopimuksen 92, 93 ja 94 artiklan säännöksiä voidaan soveltaa 1 artiklassa tarkoitettujen tuotteiden tuotantoon ja kauppaan.

43 artikla

1. Jäsenvaltioiden ja komission on toimitettava toisilleen tämän asetuksen soveltamisen kannalta tarpeelliset tiedot. Toimitettavat tiedot vahvistetaan 45 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen. Yksityiskohtaiset säännöt tällaisten tietojen toimittamisesta ja jakelusta annetaan samaa menettelyä noudattaen.

2. Jäljempänä 45 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen vahvistetaan viljeltyihin pinta-aloihin ja kaupan pidettyihin tai 22 artiklan mukaisesti myyntiin saattamattomiin tuottajajärjestöjen jäseniltään keräämiin satomääriin liittyvät tiedot sekä edellytykset, joilla yksi tai useampi kyseisen jäsenvaltion nimeämä tuottajajärjestö kerää tällaisia tietoja tässä asetuksessa säädettyihin kollektiivisiin rakenteisiin kuulumattomilta yksittäisiltä tuottajilta.

3. Jäsenvaltioiden on varmistettava 2 kohdassa tarkoitettujen tietojen tilastollinen käsittely. Niiden on toteutettava tarvittavat tarkastustoimenpiteet tietojen oikeellisuuden todentamiseksi. Niiden on ilmoitettava komissiolle kyseisistä toimenpiteistä.

44 artikla

Perustetaan hedelmien ja vihannesten hallintokomitea, jäljempänä 'komitea', jossa on jäsenvaltioiden edustajat ja puheenjohtajana komission edustaja.

45 artikla

1. Jos tässä artiklassa säädettyä menettelyä on noudatettava, asian saattaa komitean käsiteltäväksi komitean puheenjohtaja omasta aloitteestaan tai jäsenvaltion edustajan pyynnöstä.

2. Komission edustaja tekee ehdotuksen tarvittavista toimenpiteistä. Komitea antaa lausuntonsa näistä toimenpiteistä määräajassa, jonka puheenjohtaja voi asettaa asian kiireellisyyden mukaan. Lausunto annetaan perustamissopimuksen 148 artiklan 2 kohdassa määrätyllä määräenemmistöllä päätöksiä varten, jotka neuvostoa pyydetään tekemään komission ehdotuksesta. Komiteaan kuuluvien jäsenvaltioiden edustajien äänet painotetaan edellä mainitussa artiklassa määrätyllä tavalla. Puheenjohtaja ei osallistu äänestykseen.

3. Komissio päättää toimenpiteistä, joita sovelletaan välittömästi. Jos kyseiset toimenpiteet eivät kuitenkaan ole komitean lausunnon mukaisia, komissio ilmoittaa niistä viipymättä neuvostolle. Siinä tapauksessa komissio voi lykätä päättämiensä toimenpiteiden soveltamista enintään yhdellä kuukaudella ilmoituksen tekopäivästä.

   Neuvosto voi määräenemmistöllä päättää asiasta toisin yhden kuukauden kuluessa.

46 artikla

Komitea voi käsitellä muitakin kysymyksiä, jotka puheenjohtaja saattaa sen käsiteltäviksi omasta aloitteestaan tai jonkin jäsenvaltion edustajan pyynnöstä.

47 artikla

Yksityiskohtaiset säännöt tämän asetuksen soveltamisesta ja erityisesti osastojen II, III ja IV soveltamisesta annetaan 45 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen.

48 artikla

Tätä asetusta on sovellettava siten, että otetaan huomioon samanaikaisesti ja soveltuvalla tavalla perustamissopimuksen 39 ja 110 artiklassa määrätyt tavoitteet.

49 artikla

Jäsenvaltioiden on toteutettava kaikki tarvittavat toimenpiteet rangaistakseen tämän asetuksen säännösten rikkomisesta sekä torjuakseen petoksia ja estääkseen niiden jatkumisen.

50 artikla

Jäsenvaltioiden on annettava komissiolle tiedoksi tämän asetuksen noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset viimeistään kuukauden kuluttua niiden voimaantulosta. Tämä koskee myös niihin tehtyjä muutoksia.

51 artikla

1. Yhteisön vetäytymiskorvauksen maksamiseen ja 15 artiklassa tarkoitetun toimintarahaston, 17 artiklassa tarkoitettujen erityistoimenpiteiden sekä 38 ja 39 artiklassa tarkoitettujen tarkastustoimien yhteisön rahoitukseen liittyviä kustannuksia pidetään interventioina, jotka on tarkoitettu maatalousmarkkinoiden säätelyyn asetuksen (ETY) N:o 729/70 1 artiklan 2 kohdan b alakohdan mukaisesti.

2. Jäsenvaltioiden 14 artiklan mukaisesti myöntämät tuet muodostavat neuvoston asetuksen (ETY) N:o 4256/88[14] 2 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun yhteisen toimen. Ne katetaan neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2328/91[15] 31 artiklan 1 kohdassa tarkoitetuilla vuosimenoarvioilla.

---

[14] EYVL N:o L 374, 31.12.1988, s. 25.
[15] EYVL N:o L 218, 6.8.1991, s. 1.

Asetuksen (ETY) N:o 2328/91 1 artiklan 3 kohtaa sovelletaan tässä kohdassa tarkoitettuihin tukiin.

3. Tuen maksaminen suoritetaan neuvoston asetuksen (ETY) N:o 4253/88[16] 21 artiklan mukaisesti. Jäännöksen maksaminen tai korvaus perustuu mainitun artiklan 4 kohdassa tarkoitettujen edellytysten lisäksi kuitenkin myös

   a) ilmoitukselle yhden kalenterivuoden aikana jäsenvaltioille aiheutuneista menoista, ja

   b) kyseisen kalenterivuoden aikana toteutettuja toimenpiteitä koskevalle kertomukselle, joka laaditaan asetuksen (ETY) N:o 4253/88 25 artiklan 4 kohdan mukaisesti,

   jotka on esitettävä komissiolle ennen seuraavan vuoden heinäkuun 1 päivää.

4. Komissio antaa yksityiskohtaiset säännöt tämän artiklan 2 ja 3 kohdan soveltamisesta kuultuaan asetuksen (ETY) N:o 4253/88 29 artiklassa tarkoitettua komiteaa.

5. Edellä VI osaston säännösten soveltaminen ei rajoita neuvoston asetuksen (EY) N:o 4045/89[17] täytäntöönpanoa.

52 artikla

Viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2000 komissio esittää neuvostolle tämän asetuksen toiminnasta kertomuksen, johon liitetään tarvittaessa aiheelliset ehdotukset.

53 artikla

Kumotaan asetukset (ETY) N:o 1035/72, N:o 3285/83, N:o 1319/85, N:o 2240/88, N:o 1121/89 ja N:o 1198/90.

Viittauksia mainittuihin asetuksiin on pidettävä viittauksina tähän asetukseen ja ne luetaan liitteen V vastaavuustaulukon mukaisesti.

54 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1996.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

---

[16] EYVL N:o L 374, 31.12.1988, s. 1.
[17] EYVL N:o L 388, 30.12.1989, s. 18.

LIITE I

Laatuvaatimusten asettamista pilaantuville tuotteille ja laadun parantamista käsittelevän työryhmän suosittelemat tuoreiden hedelmien ja vihannesten ETY/YK -vaatimukset (YHDISTYNEET KANSAKUNNAT, New York, 1991)

TUOTE	SOVELLETTAVA VAATIMUS
Aprikoosit	FFV-02
Artisokat	FFV-03
Hasselpähkinät, kuorelliset	DF-03
Keräkaalit	FFV-09
Kesäkurpitsat	FFV-41
Kiivit	FFV-46
Kirsikat	FFV-13
Kukkakaalit	FFV-11
Kurkut	FFV-15
Luumut	FFV-29
Melonit	FFV-23
Mansikat	FFV-35
Mantelit (ei karvasmantelit), kuorelliset	DF-05
Munakoisot	FFV-05
Omenat ja päärynät	FFV-01
Paprikat	FFV-28
Parsat	FFV-04
Persikat ja nektariinit	FFV-26
Pinaatit	FFV-34
Porkkanat	FFV-10
Purjosipulit	FFV-21
Ruokasipulit	FFV-25
Ruotisellerit	FFV-12
Ruusukaalit	FFV-08
Saksanpähkinät, kuorelliset	DF-01
Salaatit, kähärä- ja siloendiivit	FFV-22
Salaattisikurit	FFV-38
Silvittävät herneet	FFV-27
Sitrushedelmät	FFV-14
Syötäviksi tarkoitetut viinirypäleet	FFV-19
Tarhapavut	FFV-06
Valkosipulit	FFV-18
Tomaatit	FFV-36

LIITE II

Luettelo tuotteista, joille voidaan myöntää 22 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua yhteisön vetäytymiskorvausta

Kukkakaalit
Tomaatit
Munakoisot
Aprikoosit
Persikat
Nektariinit
Sitruunat
Päärynät (muut kuin päärynäsiiderin valmistukseen tarkoitetut)
Syötäväksi tarkoitetut viinirypäleet
Omenat (muut kuin omenasiiderin valmistukseen tarkoitetut)
Satsumat
Mandariinit
Klementiinit
Appelsiinit

LIITE III

Rajoittava luettelo tuottajajärjestöjen soveltamista säännöistä, jotka voidaan 18 artiklan 1 kohdan nojalla laajentaa koskemaan muitakin kuin tuottajajärjestöihin kuuluvia tuottajia

1. Tuotantoon liittyviä tietoja koskevat säännöt

a) ilmoitus viljelysuunnitelmista tuotekohtaisesti ja mahdollisesti lajikekohtaisesti,
b) ilmoitus viljelystä,
c) ilmoitus viljellystä kokonaispinta-alasta eriteltynä tuotteittain ja, jos mahdollista, lajikkeittain,
d) ilmoitus ennakoitavasta tonnimäärästä sekä todennäköisistä sadonkorjuuajankohdista tuotteittain ja, jos mahdollista, lajikkeittain,
e) kausittainen ilmoitus korjatun sadon määrästä tai käytettävissä olevista varastoista lajikkeittain,
f) tiedot varastointikapasiteetista.

2. Tuotantoa koskevat säännöt

a) käytettävien siementen valinta tuotteen käyttötarkoituksen perusteella: tuoremarkkinat tai teollinen jalostus,
b) hedelmätarhojen harventamista koskevien määräysten noudattaminen,

3. Kaupan pitämistä koskevat säännöt

a) sadonkorjuulle määrättyjen alkamispäivämäärien noudattaminen ja kaupan pitämisen porrastamisen noudattaminen,
b) laatua ja kokoa koskevien vähimmäisvaatimusten noudattaminen,
c) kauppakunnostusta, tarjontamuotoa, pakkaamista ja merkintää koskevien sääntöjen noudattaminen markkinoille saattamisen ensimmäisessä vaiheessa,
d) tuotteen alkuperää koskevat merkinnät.

4. Ympäristönsuojelua koskevat säännöt

a) lannoitteiden ja lannan käyttöön liittyvät säännöt,
b) kasvinsuojeluaineiden ja muiden viljelysten suojelua koskevien menetelmien käyttöön liittyvät säännöt,
c) hedelmien ja vihannesten kasvinsuojeluaineiden ja lannoitteiden jäämien enimmäispitoisuuksiin liittyvät säännöt,
d) sivutuotteiden ja käytettyjen tarvikkeiden hävittämiseen liittyvät säännöt,
e) markkinoilta vedettyjen tuotteiden hävittämiseen liittyvät säännöt.

5. Tuotteiden markkinoilta vetämistä koskevat säännöt

- edellä 20 artiklan mukaisesti annetut säännöt 22 artiklassa tarkoitetuin edellytyksin.

LIITE IV

Epätäydellinen luettelo kansallisten tarkastusten ja yhteisön tarkastusten aloista

7 ja 8 artikla	tuotteiden vaatimusten mukaisuuden tarkastus.
12 artikla	- tuottajajärjestöjen hyväksymisedellytysten noudattamisen tarkastus.
13 artikla	- toimintasuunnitelman täytäntöönpanon tarkastus.
14 artikla	- hyväksymissuunnitelman täytäntöönpanon ja tukien käytön tarkastus.
15 artikla	- toimintarahaston ja -ohjelman täytäntöönpanon tarkastus ja erityisesti julkisten varojen käytön järjestelmällinen tarkastus.
18 artikla	- niiden edellytysten noudattamisen tarkastus, joilla sääntöjen soveltamisalaa laajennetaan.
19 ja 20 artikla	niiden edellytysten noudattamisen tarkastus, joilla järjestöt ja toimialakohtaiset sopimukset sekä sääntöjen soveltamisalan laajentaminen on pantu täytäntöön.
22 artikla ja sitä seuraavat artiklat	vetäytymistoimien tarkastus.
28 artikla	yhteisön vetäytymiskorvauksen maksamisen täsmällisyyden tarkastus.
29 artikla	markkinoilta vedettyjen tuotteiden myynnin tarkastus.
30 artikla ja sitä seuraavat artiklat	kolmansien maiden kanssa käytävän kaupan järjestelmään liittyvien sääntöjen soveltamisen tarkastus.

LIITE V

Vastaavuustaulukot

Ehdotus

NEUVOSTON ASETUKSEKSI (EY)

hedelmä- ja vihannesjalostealan yhteisestä markkinajärjestelystä

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 42 ja 43 artiklan,

ottaa huomioon komission ehdotuksen,

ottaa huomioon Euroopan parlamentin lausunnon,

ottaa huomioon talous- ja sosiaalikomitean lausunnon,

sekä katsoo, että

hedelmä- ja vihannesalaan yleensä vaikuttavat useat erilaiset muutokseen johtavat tekijät, jotka yhteisön on otettava huomioon suuntaamalla markkinajärjestelyitään koskevat perussääntönsä uudelleen; tiettyjen jalosteiden osalta olisi lisäksi otettava huomioon tilanne kansainvälisillä markkinoilla; lukuisat muutokset,. joita hedelmä- ja vihannesjalostealan yhteisestä markkinajärjestelystä 24 päivänä helmikuuta 1986 annettuun neuvoston asetukseen (ETY) N:o 426/86 on tehty, ovat johtaneet siihen, että selkeyden vuoksi annetaan uusi asetus[1],

on suotavaa liittää tähän uuteen asetukseen takuukynnysjärjestelmän käyttöönotosta sokeriliemeen säilötyille persikoille 19 päivänä heinäkuuta 1988 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2245/88[2], hedelmä- ja vihannesjalostealan tuotantotukijärjestelmän yleisistä säännöistä 7 päivänä toukokuuta 1990 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1206/90[3] ja tomaattijalosteiden tuotantotuelle asetettavasta rajasta 17 päivänä maaliskuuta 1993 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 668/93[4] keskeisimmät säännökset; sen vuoksi kyseiset asetukset olisi kumottava,

tietyt jalosteet ovat erityisen tärkeitä Välimeren yhteisön alueilla, joilla tuotantohinnat ovat merkittävästi korkeammat kuin kolmansissa maissa; sellaisten sopimusten tekemiseen, joilla taataan jalostusteollisuuden säännöllinen tavaransaanti tuottajille maksettavan vähimmäishinnan maksamista vastaan, perustuva tuotantotukijärjestelmä, sellaisena kuin sitä on aiemmin sovellettu, on vakiintunut ja olisi suotavaa jatkaa sen soveltamista; samoin kuin tuoretuotteiden osalta myös jalostusalalla tuottajajärjestöjen asemaa olisi kuitenkin lujitettava,

---

(1) EYVL N:o L 49, 27.2.1986, s. 1, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission asetuksella (EY) N:o 2314/95, EYVL N:o L 233, 30.9.1995, s. 69.

(2) EYVL N:o L 198, 26.7.1988, s. 18, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission asetuksella (EY) N:o 1032/95, EYVL N:o L 105, 9.5.1995, s. 3.

(3) EYVL N:o L 119, 11.5.1990, s. 74, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (ETY) N:o 2202/90, EYVL N:o 201, 31.7.1990, s. 4.

(4) EYVL N:o L 72, 25.3.1993, s. 1.

jotta voitaisiin taata tarjonnan keskittyminen entisestään, hallita tarjontaa järkevämmällä tavalla ja helpottaa tuottajille maksettavan vähimmäishinnan noudattamisen valvontaa,

tuoreina kulutettavaksi tarkoitettujen ja jalostettaviksi tarkoitettujen tuotteiden hintojen välisen yhteyden vuoksi olisi säädettävä, että tuottajalle maksettava vähimmäishinta määritetään ottaen huomioon hedelmä- ja vihannesalan markkinahinnan kehitys sekä tarve säilyttää tuoretuotteen eri käyttötapojen välinen riittävä tasapaino,

tuen on korvattava yhteisössä tuottajalle maksettavien hintojen ja kolmansien maiden hintojen välinen erotus; tästä syystä olisi säädettävä laskentavasta, jossa otetaan huomioon tämä erotus ja vähimmäishinnan muuttumisen vaikutus, sanotun kuitenkaan rajoittamatta tiettyjen teknisten osatekijöiden soveltamista,

käytettävissä olevien raaka-aineiden suurien määrien ja jalostusmahdollisuuksien joustavuuden vuoksi tuotantotuen myöntäminen voi tietyissä tapauksissa aiheuttaa tuotannon huomattavaa kasvamista; tästä mahdollisesti seuraavien menekkivaikeuksien välttämiseksi olisi säädettävä tuen myöntämisen rajoista tuotekohtaisesti joko takuukynnysjärjestelmän tai kiintiöjärjestelmän muodossa; tomaattijalosteiden osalta saadun kokemuksen perusteella päädyttiin ottamaan käyttöön joustavampi järjestelmä, jonka tarkoituksena on lisätä yritysten elinvoimaisuutta ja yhteisön teollisuuden kilpailukykyä,

kuivattujen viinirypäleiden alan erityisluonteen vuoksi päädyttiin soveltamaan erikoisviljelyalaan perustuvaa tukijärjestelmää; tämä järjestelmä sekä yhteisön takaamaan enimmäisviljelyalaan perustuva järjestelmä, jolla pyritään välttämään kuivattaviksi tarkoitettujen viinirypäleiden viljelyn kohtuuton lisääntyminen, on säilytettävä samassa asetuksessa, kuten aiemminkin,

uudelleenistutustoimet viinikirvan torjumiseksi jatkuvat; jotta tämä toiminta ei keskeytyisi, kun suuria aloja on vielä istutettava uudelleen, olisi säilytettävä tukijärjestelmä, jolla tuetaan niitä tuottajia, jotka istuttavat viiniviljelyksensä uudelleen viinikirvan torjumiseksi,

jalosteiden menekin edistämiseksi ja niiden laadun mukauttamiseksi paremmin markkinoiden tarpeisiin olisi säädettävä mahdollisuudesta vahvistaa vaatimukset,

kuivattujen viinirypäleiden ja kuivattujen viikunoiden alalla markkinointivuoden lopulla tapahtuva, tiettyyn määrään kuivattuja viinirypäleitä rajoitettava varastoimisjärjestely on säilytettävä sanotun kuitenkaan rajoittamatta tiettyjen mukautusten soveltamista; näille molemmille tuotteille olisi vahvistettava ostohintataso ottaen huomioon niiden erityisluonne,

olisi säädettävä mahdollisuudesta toteuttaa erityistoimenpiteitä tietyillä kansainvälisen kilpailun kohtaavilla aloilla, joiden paikallinen tai alueellinen merkitys on hyvin suuri; näihin toimenpiteisiin on sisällyttävä rakenteellisia parannuksia, joilla pyritään lisäämään kyseisten tuotteiden kilpailukykyä ja edistämään niiden käyttöä,

neuvoston asetuksessa (EY) N:o 3290/94[5] annettiin maatalousalalla Uruguayn kierroksen monenvälisten kauppaneuvottelujen osana tehtyjen sopimusten täytäntöön panemiseksi tarvittavat mukautukset ja siirtymätoimenpiteet, erityisesti uusi kolmansien maiden kanssa

---

[5] EYVL N:o L 369, 31.12.1994, s. 105.

käytävän hedelmä- ja vihannesjalostealan kaupan järjestely; asetuksen (ETY) N:o 426/86 säännökset, sellaisina kuin ne ovat muutettuina asetuksen (ETY) N:o 3290/94 liitteellä XIV lisätään tähän asetukseen; yksinkertaisuuden vuoksi komissiolle olisi kuitenkin annettava toimivalta tiettyjen teknisten, sokerin mahdollista puutetta koskevien säännösten täytäntöönpanon osalta,

tiettyjen tukien myöntäminen saattaa vaarantaa sisämarkkinoiden toiminnan; tämän vuoksi on kyseisellä alalla olisi sovellettava niitä perustamissopimuksen määräyksiä, joiden perusteella arvioidaan jäsenvaltioiden myöntämiä tukia ja kielletään sellaiset, jotka eivät sovellu yhteismarkkinoille,

hedelmä- ja vihannesvalmistealan yhteisessä markkinajärjestelyssä on otettava samanaikaisesti ja tarkoituksenmukaisella tavalla huomioon perustamissopimuksen 39 ja 110 artiklassa määrätyt tavoitteet, ja

suunniteltujen säännösten täytäntöönpanon helpottamiseksi olisi säädettävä menettelystä, jolla toteutetaan jäsenvaltioiden ja komission välinen tiivis yhteistyö hallintokomiteassa,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

1. Tällä asetuksella perustetaan hedelmä- ja vihannesjalostealan yhteinen markkinajärjestely.

2. Yhteinen järjestely koskee seuraavia tuotteita:

CN-koodi	Tavaran kuvaus
a) 0710:stä	Jäädytetyt kasvikset (myös höyryssä tai vedessä keitetyt, ei kuitenkaan alanimikkeeseen 0710 40 00 kuuluva sokerimaissi, alanimikkeeseen 0710 80 10 kuuluvat oliivit eivätkä alanimikkeeseen 0710 80 59 kuuluvat *Capsicum* ja *Pimenta*-sukuiset paprikat
0711:stä	Kasvikset, väliaikaisesti (esim. rikkidioksidikaasulla tai suolavedessä, rikkihapoke- tai muussa säilöntäliuoksessa) säilöttyinä, mutta siinä tilassa välittömään kulutukseen soveltumattomina, ei kuitenkaan alanimikkeeseen 07 11 20 kuuluvat oliivit, alanimikkeeseen 07 11 90 10 kuuluvat *Capsicum* ja *Pimenta*-sukuiset paprikat eikä alanimikkeeseen 0711 90 30 kuuluva sokerimaissi
0712:sta	Kuivatut kasvikset, myös paloitellut, viipaloidut, rouhitut tai jauhetut, mutta ei enempää valmistetut, ei kuitenkaan alanimikkeeseen 0712 10 00 kuuluvat, syötäväksi kelpaamattomat keinotekoisesti kuivaamalla ja lämmössä dehydratoidut perunat, alanimikkeisiin 0712 90 11 ja 0712 90 19 kuuluva sokerimaissi eikä alanimikkeeseen 0712 90 90 kuuluvat oliivit
0804 20 90	Kuivatut viikunat
0806 20	Kuivatut viinirypäleet

CN-koodi	Tavaran kuvaus
0811:stä	Jäädytetyt hedelmät ja pähkinät, keittämättömät tai vedessä tai höyryssä keitetyt, lisättyä sokeria tai muuta makeutusainetta sisältämättömät, ei kuitenkaan alanimikkeeseen 0811 90 90 kuuluvat jäädytetyt banaanit
0812	Hedelmät ja pähkinät, väliaikaisesti (esim. rikkidioksidikaasulla tai suolavedessä, rikkihapoke- tai muussa säilöntäliuoksessa) säilöttyinä, mutta siinä tilassa välittömään kulutukseen soveltumattomina, ei kuitenkaan alanimikkeeseen 0812 90 90 kuuluvat väliaikaisesti säilötyt banaanit
08 13:sta	Kuivatut hedelmät, nimikkeisiin 0801 - 0806 kuulumattomat; tämän ryhmän pähkinöiden ja/tai kuivattujen hedelmien sekoitukset, ei kuitenkaan alanimikkeeseen 0813 50 30 kuuluvat sekoitukset, jotka sisältävät yksinomaan alanimikkeisiin 0813 50 31 ja 0813 50 39 kuuluvia nimikkeiden 0801 ja 0802 pähkinöitä
0814 00 00	Sitrushedelmien ja melonin (myös vesimelonin) kuoret, tuoreet, jäädytetyt, kuivatut tai väliaikaisesti suolavedessä, rikkihapoke- tai muussa säilöntäliuoksessa säilöttyinä
0904 20 10	Makeat ja miedot paprikat, kuivatut, ei kuitenkaan murskatut eikä jauhetut
b) 0811:stä	Jäädytetyt hedelmät ja pähkinät, keittämättömät tai vedessä tai höyryssä keitetyt, lisättyä sokeria tai muuta makeutusainetta sisältävät
1302 20:sta	Pektiiniaineet ja pektinaatit
2001:stä	Etikan tai etikkahapon avulla valmistetut tai säilötyt kasvikset, hedelmät, pähkinät ja muut syötävät kasvinosat, ei kuitenkaan: - Alanimikkeeseen 2001 90 20 kuuluvat *Capsicum*-sukuiset hedelmät, muut kuin makeat ja miedot paprikat - Alanimikkeeseen 2001 90 30 kuuluva sokerimaissi (*Zea mays var. saccharata*) - Alanimikkeeseen 2001 90 40 kuuluvat jamssit, bataatit ja niiden kaltaiset syötävät kasvinosat, joissa on vähintään 5 painoprosenttia tärkkelystä - Alanimikkeeseen 2001 90 90 kuuluvat palmunsydämet - Alanimikkeeseen 2001 90 65 kuuluvat oliivit - Alanimikkeeseen 2001 90 96 kuuluvat viininlehdet, humalanversot ja niiden kaltaiset syötävät kasvinosat
2002	Muulla tavalla kuin etikan tai etikkahapon avulla valmistetut tai säilötyt tomaatit
2003	Muulla tavalla kuin etikan tai etikkahapon avulla valmistetut tai säilötyt sienet ja multasienet (tryffelit)
2004:stä	Muulla tavalla kuin etikan tai etikkahapon avulla valmistetut tai säilötyt muut kasvikset, jäädytetyt, ei kuitenkaan alanimikkeeseen 2004 90 10 kuuluva sokerimaissi (*Zea mays var. saccharata*), alanimikkeeseen 2004 90 99 kuuluvat oliivit eikä alanimikkeeseen 2004 10 91 kuuluvat valmistetut tai säilötyt perunat hienoina tai karkeina jauhoina taikka hiutaleina

CN-koodi	Tavaran kuvaus
2005:stä	Muulla tavalla kuin etikan tai etikkahapon avulla valmistetut tai säilötyt kasvikset, jäädyttämättömät, ei kuitenkaan alanimikkeeseen 2005 70 00 kuuluvat oliivit, alanimikkeeseen 2005 80 00 kuuluva sokerimaissi (*Zea mays var. saccharata*), alanimikkeeseen 2005 90 10 kuuluvat Capsicum-sukuiset hedelmät, muut kuin makeat ja miedot paprikat eikä alanimikkeeseen 2005 20 10 kuuluvat valmistetut tai säilötyt perunat hienoina tai karkeina jauhoina taikka hiutaleina
2006 00	Sokerilla säilötyt (valellut, lasitetut tai kandeeratut) hedelmät, pähkinät, hedelmän kuoret ja muut kasvinosat, ei kuitenkaan alanimikkeeseen 2006 00 90 kuuluvat sokerilla säilötyt banaanit
2007	Keittämällä valmistetut hillot, hedelmähyytelöt, marmelaatit, hedelmä- ja pähkinäsoseet sekä hedelmä- ja pähkinäpastat, myös lisättyä sokeria tai muuta makeutusainetta sisältävät, ei kuitenkaan: - Alanimikkeeseen 2007 10 kuuluvat homogenoidut banaanivalmisteet - Alanimikkeisiin 2007 99 39 ja 2007 99 90 kuuluvat banaanihillot, -hyytelöt, - marmelaatit, -soseet ja -pastat - Alanimikkeisiin 2008 99 48, 2008 99 69 ja 2008 99 99 kuuluvat muulla tavalla valmistetut tai säilötyt banaanit
2008:sta	Muulla tavalla valmistetut tai säilötyt hedelmät, pähkinät ja muut syötävät kasvinosat, myös lisättyä sokeria, muuta makeutusainetta tai alkoholia sisältävät, muualle kuulumattomat, ei kuitenkaan: - Alanimikkeeseen 2008 11 10 kuuluva maapähkinävoi - Alanimikkeeseen 2008 91 00 kuuluvat palmunsydämet - Alanimikkeeseen 2008 92 45 kuuluvat myslin kaltaiset valmisteet - Alanimikkeeseen 2008 99 85 kuuluva maissi - Alanimikkeeseen 2008 99 91 kuuluvat jamssit, bataatit ja niiden kaltaiset syötävät kasvinosat, joissa on tärkkelystä vähintään 5 painoprosenttia - Alanimikkeeseen 2008 99 99 kuuluvat viininlehdet, humalanversot ja muut niiden kaltaiset syötävät kasvinosat ja - Alanimikkeisiin 2008 92 50, 2008 92 79, 2008 92 91 ja 2008 92 99 kuuluvat muulla tavalla valmistetut tai säilötyt banaanisekoitukset
2009:stä	Käymättömät ja lisättyä alkoholia sisältämättömät hedelmämehut (ei kuitenkaan alanimikkeeseen 2009 60 kuuluva viinirypäle- ja rypälemehu sekä alanimikkeeseen 2009 80 kuuluva banaanimehu).

3. Edellä 2 kohdassa tarkoitettujen tuotteiden markkinointivuoden kesto vahvistetaan 26 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen.

I OSASTO

Tukijärjestelmä

2 artikla

1. Tuotantotukijärjestelmää sovelletaan liitteessä I lueteltuihin tuotteisiin, jotka on valmistettu yhteisössä korjatuista hedelmistä ja vihanneksista.

2. Tuotantotukea myönnetään jalostajalle, joka on maksanut tuottajalle raaka-aineesta vähintään neuvoston asetuksen (EY) ..../95[6] nojalla hyväksyttyjen tai ennalta hyväksyttyjen tuottajajärjestöjen ja jalostajien välillä tehtyjen sopimusten mukaista vähimmäishintaa vastaavan hinnan. Edellä tarkoitetut tuottajajärjestöt soveltavat tämän artiklan säännöksiä niihin viljelijöihin, jotka eivät kuulu mihinkään asetuksessa (EY) N:o ..../95 säädettyyn kollektiiviseen rakenteeseen, sitoutuvat pitämään liitteessä I tarkoitettujen tuotteiden valmistamiseen tarkoitetun koko tuotantonsa kaupan tuottajajärjestön välityksellä ja osallistuvat tämän järjestelmän hallinnosta järjestölle aiheutuviin kokonaiskustannuksiin.

   Sopimukset on allekirjoitettava ennen kunkin markkinointivuoden alkua.

3 artikla

1. Tuottajalle maksettava vähimmäishinta määritetään seuraavien tekijöiden perusteella:

   a) edeltävän markkinointivuoden vähimmäishinta,

   b) hedelmä- ja vihannesalan markkinahintojen kehitys,

   c) eri määräpaikkoihin tarkoitettujen tuoretuotteiden tavanomaisen menekin takaamistarve, mukaan lukien tavaran toimittaminen jalostusteollisuudelle.

2. Vähimmäishinta vahvistetaan ennen kunkin markkinointivuoden alkua.

3. Vähimmäishinta ja tämän artiklan soveltamista koskevat yksityiskohtaiset säännöt annetaan 26 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen.

4 artikla

1. Tuotantotuki ei saa olla suurempi kuin tuottajalle yhteisössä maksettavan vähimmäishinnan ja tärkeimpien kolmansien maiden tuottajille ja viejille maksettavan raaka-aineen hinnan välinen erotus.

2. Tuki vahvistetaan siten, että yhteisössä valmistettu tuote saadaan myydyksi vähimmäishintaan 1 kohdassa säädetyt rajoitukset huomioon ottaen. Tuen vahvistamisessa otetaan huomioon erityisesti:

---

[6] EYVL N:o L ....., s.

a) yhteisössä tosiasiallisesti maksettujen raaka-ainekustannusten ja tärkeimpien kilpailevien kolmansien maiden raaka-ainekustannusten välinen erotus,

b) edeltävän markkinavuoden tuki,

c) niiden tuotteiden osalta, joiden tuotannolla on yhteisössä huomattava markkinaosuus, ulkomaan kaupan määrän ja sen hinnan kehitys, jos tämän viimeisen arviointiperusteen vuoksi tukea vähennetään,

sanotun kuitenkaan rajoittamatta 5 artiklan soveltamista.

3. Tuki vahvistetaan jalostetun tuotteen nettopainon perusteella. Käytetyn raaka-aineen ja jalostetun tuotteen nettopainon välisen suhteen ilmaisevat kertoimet määritetään kiinteiksi. Ne päivitetään säännöllisesti saatujen tietojen perusteella.

4. Jalostajille myönnetään tukea ainoastaan jalostetuista tuotteista, jotka:

a) on valmistettu yhteisössä korjatuista raaka-aineesta, josta asianomainen on maksanut vähintään 3 artiklassa tarkoitetun vähimmäishinnan;

b) ovat vähimmäislaatuvaatimusten mukaisia.

5. Tärkeimpien kilpailevien kolmansien maiden raaka-aineen hinta määritetään pääasiallisesti sellaisten tuoretuotteiden, joiden laatu on verrattavissa jalostukseen käytettyjen tuotteiden laatuun,tosiasiallisesti sovellettujen tilahintojen perusteella, jotka painotetaan näiden kolmansien maiden maailmanmarkkinoille viemän lopputuotteiden määrän mukaan.

6. Niiden tuotteiden osalta, joiden tuotanto yhteisössä vastaa vähintään 50 prosenttia kulutuksesta yhteisön markkinoilla, tuonti- ja vientihinnan ja -määrän kehitys määritellään vertaamalla markkinointivuoden alkua edeltäneen kalenterivuoden tietoja sitä edeltävän kalenterivuoden tietoihin.

7. Tomaattijalosteiden osalta tuotantotuki lasketaan:

a) CN-koodiin 2002 90 kuuluville tomaattitiivisteille,

b) CN-koodiin 2002 10 kuuluville San Marzano-lajikkeesta tai vastaavista lajikkeista saaduille kokonaisille kuorituille tomaateille,

c) CN-koodiin 2002 10 kuuluville Roma-lajikkeesta tai vastaavista lajikkeista saaduille kokonaisille kuorituille tomaateille,

d) CN-koodiin 2009 50 kuuluville tomaattimehuille.

8. Muiden tomaattijalosteiden tuotantotuki saadaan tapauskohtaisesti joko tomaattitiivisteille vahvistetusta määrästä ottaen huomioon erityisesti tuotteiden kuiva-ainepitoisuuden tai Roma-lajikkeesta tai vastaavista lajikkeista saaduille kokonaisille kuorituille tomaateille vahvistetusta määrästä ottaen huomioon erityisesti tuotteiden kaupalliset ominaisuudet.

9. Komissio vahvistaa tuen 26 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen ennen kunkin markkinointivuoden alkua. Komissio vahvistaa 2 kohdassa tarkoitetut kertoimet, vähimmäislaatuvaatimukset ja muut tämän artiklan soveltamista koskevat yksityiskohtaiset säännöt saman menetelmän mukaisesti.

5 artikla

1. Otetaan jokaiseksi markkinointivuodeksi ja jokaisen jäljempänä luetellun tuotteen osalta käyttöön yhteisössä takuukynnys, jonka ylittäminen johtaa tuotantotuen vähenemiseen. Takuukynnys vahvistetaan:

   a) sokeriliemeen ja/tai omaan mehuunsa säilöttyjen persikoiden määrälle 582 000 tonnia nettopainona ilmoitettuna,

   b) sokeriliemeen ja/tai omaan mehuunsa säilöttyjen Williams- ja Rochapäärynöiden määrälle 102 805 tonnia nettopainona ilmoitettuna.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettujen takuukynnysten ylitys lasketaan sitä markkinointivuotta, jolle tuki on vahvistettava, edeltävien kolmen markkinointivuoden aikana keskimäärin tuotettujen määrien perusteella. Jos takuukynnys ylitetään, seuraavan markkinointivuoden tukea vähennetään kyseisen tuotteen osalta todetun ylityksen mukaisesti.

6 artikla

1. Otetaan käyttöön kiintiöjärjestelmä tomaattijalosteiden tuotantotuen myöntämiseksi. Tuotantotuki rajoitetaan määrään, joka vastaa 6 596 787 tonnia tuoreita tomaatteja.

2. Edellä 1 kohdassa esitetty määrä jaetaan joka viides vuosi kolmen tuoteryhmän, tomaattitiivisteen, säilöttyjen kuorittujen kokonaisten tomaattien ja muiden tomaatista peräisin olevien tuotteiden kesken sitä markkinointivuotta, jolle jako tehdään, edeltävien viiden markkinointivuoden aikana vähimmäishinnoilla tuotettujen keskimääräisten määrien perusteella.

   Ensimmäinen, markkinointivuotta 1996/1997 koskeva jako ja neljän sitä seuraavan markkinointivuoden jako tehdään kuitenkin markkinointivuosien 1991/92, 1992/93, 1993/94 ja 1994/95 aikana tosiasiallisesti keskimäärin tuotettujen määrien mukaisesti.

3. Jäsenvaltiot jakavat vuosittain 2 kohdan mukaisesti kullekin tuoteryhmälle vahvistettavan tuoreiden tomaattien määrän keskenään niiden keskimääräisten määrien perusteella, jotka on tuotettu vähimmäishinnoilla sitä markkinointivuotta, jolle jako tehdään, edeltävien kolmen markkinointivuoden aikana, lukuun ottamatta markkinointivuotta 1995/1996, jota ei oteta huomioon.

   Kolmessa ensimmäisessä jaossa, markkinointivuosina 1996/1997, 1997/1998 ja 1998/1999, on kuitenkin otettava huomioon markkinointivuosina 1992/1993, 1993/1994 ja 1994/1995 tosiasiallisesti tuotetut määrät.

   Yhdessäkään tämän kohdan mukaisesti tehtävässä jaossa jäsenvaltion ja tuoteryhmän osalta muutos ei saa olla enempää kuin 20 prosenttia edelliselle markkinointivuodelle myönnettyihin määriin verrattuna. Jos 2 kohdan mukaisesti tehdään jako, tämä prosenttimäärä lasketaan

suhteessa edellisen markkinointivuoden määriin, joihin sovelletaan edellä mainitun kunkin tuoteryhmän jaon perusteella saatavia variaatiokertoimia.

4. Jäsenvaltiot jakavat määrät, jotka niille on myönnetty, alueellaan olevien jalostusyritysten kesken niiden keskimääräisten määrien perusteella, jotka on tuotettu vähimmäishinnoilla sitä markkinointivuotta, jolle jako tehdään, edeltävien kolmen markkinointivuoden aikana, lukuun ottamatta markkinointivuotta 1995/1996, jota ei oteta huomioon.

   Kolmessa ensimmäisessä jaossa, markkinointivuosina 1996/1997, 1997/1998 ja 1998/1999, on kuitenkin otettava huomioon markkinointivuosina 1992/1993, 1993/1994 ja 1994/1995 tosiasiallisesti tuotetut määrät.

5. Edellä 2 ja 3 kohdassa tarkoitetut jaot tehdään 26 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen. Yksityiskohtaiset säännöt tämän artiklan soveltamisesta annetaan samaa menettelyä noudattaen. Niihin sisältyvät erityisesti niihin yrityksiin, jotka ovat aloittaneet toimintansa enintään kolme vuotta aiemmin, uusiin yrityksiin sekä yritysten fuusioiden tai omistajanvaihdosten yhteydessä sovellettavat säännöt.

7 artikla

1. Jalostettaviksi tarkoitettujen sultanarusinoiden, Moscatel-lajikkeiden kuivattujen viinirypäleiden ja korinttien viljelylle myönnetään tukea.

   Tuki vahvistetaan korjattua erikoisviljelyalan hehtaaria kohti näiden alojen keskimääräisen hehtaarisadon perusteella. Tuki vahvistetaan ottaen huomioon lisäksi:

   a) tarve varmistaa mainittuihin viljelyksiin entuudestaan käytettyjen alojen säilyminen,

   b) näiden kuivattujen viinirypäleiden menekkimahdollisuudet.

   Tuki voi vaihdella viinirypälelajikkeiden sekä satoon vaikuttavien muiden tekijöiden mukaan.

2. Otetaan käyttöön jokaiseksi markkinointivuodeksi 1 kohdassa tarkoitetussa viljelyssä markkinointivuosina 1987/1988, 1988/1989 ja 1989/1990 ollutta keskimääräistä alaa vastaava yhteisön takaama enimmäisviljelyala. Jos kuivattujen viinirypäleiden tuotantoon tarkoitettu erikoisviljelyala on suurempi kuin yhteisön takaama enimmäisviljelyala, seuraavan markkinointivuoden tukea vähennetään todetun ylityksen mukaisesti.

3. Tukea maksetaan, jos alalta on korjattu sato ja jos tuotteet on kuivattu jalostettaviksi.

4. Tuottajat, jotka istuttavat viiniviljelyksensä uudelleen viinikirvan torjumiseksi ja jotka eivät saa EMOTR:in ohjausosastosta rahoitettavissa, viinikirvan torjumiseen tarkoitetuissa rakenteellisissa tukitoimenpiteissä määrättyjä tukia, saavat kolmen markkinointivuoden ajan tukea, joka vahvistetaan ottaen huomioon 1 kohdassa tarkoitetun tuen määrä sekä mainittujen rakenteellisten tukitoimenpiteiden mukaisesti myönnetyn tuen määrä. Tässä tapauksessa 3 kohdan säännöstä ei sovelleta.

5. Komissio vahvistaa tuen 26 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen ennen kunkin markkinointivuoden alkua. Komissio antaa myös yksityiskohtaiset säännöt tämän artiklan

soveltamisesta ja toteaa tarvittaessa yhteisön takaaman enimmäisviljelyalan ylityksen ja määrittää siitä seuraavan tuen alenemisen samaa menettelyä noudattaen.

8 artikla

Edellä 1 artiklan 2 kohdassa tarkoitetuille yhteisössä kulutettaviksi tai kolmansiin maihin vietäviksi tarkoitetuille tuotteille voidaan vahvistaa yhteiset laatuvaatimukset 26 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen.

9 artikla

1. Kyseisten jäsenvaltioiden hyväksymät toimielimet, luonnolliset henkilöt tai oikeushenkilöt, jäljempänä 'varastointielimet', ostavat markkinointivuoden kahden viimeisen kuukauden aikana yhteisössä kuluvan markkinointivuoden aikana tuotetut sultanarusinat, korintit ja kuivatut viikunat siinä määrin kuin tuotteet vastaavat määritettäviä laatuvaatimuksia.

   Sultanarusinoiden ja korinttien 2 kohdan mukaiset ostot eivät saa ylittää 27 370 tonnia.

2. Ostohinnan, jolla varastointielimet ostavat 1 kohdassa tarkoitettuja tuotteita on yhtä suuri kuin:

   a) alimpaan laatuluokkaan kuuluvien kuivattujen viikunoiden vähimmäishinta, josta on vähennetty 5 prosenttia,

   b) markkinointivuoden 1994/1995 aikana voimassa oleva sultanarusinoiden ja kuivattujen korinttien ostohinta, jota mukautetaan vuosittain 13 artiklassa tarkoitetun vähimmäistuontihinnan kehityksen mukaisesti tai vuodesta 2000 alkaen maailmanmarkkinahintojen perusteella.

3. Varastointielinten ostamien tuotteiden myynti tapahtuu sellaisin edellytyksin, että markkinoiden tasapaino ei vaarannu ja että myytävien tuotteiden tasapuolinen saanti ja ostajien tasapuolinen kohtelu taataan.

   Niiden tuotteiden osalta, joita ei voida myydä tavanomaisin edellytyksin, voidaan toteuttaa erityistoimenpiteitä. Tässä tapauksessa voidaan vaatia erityistä vakuutta tehtyjen, erityisesti tuotteen määräpaikkaa koskevien sitoumusten noudattamiseksi. Vakuus menetetään kokonaan tai osittain, jos sitoumuksia ei noudateta tai niitä noudatetaan vain osittain.

4. Varastointielimille myönnetään varastointitukea niiden ostamille tuotteille tuotteiden varastoinnin tosiasiallisen keston ajan. Tukea ei kuitenkaan makseta niiden 18 kuukauden jälkeen, jotka seuraavat sen markkinointivuoden päättymistä, jona tuote ostettiin.

5. Varastointielimelle myönnetään varastointielinten maksaman ostohinnan ja myyntihinnan välisen erotuksen suuruinen rahallinen korvaus. Korvausta vähentävät osto- ja myyntihinnan välisestä erotuksesta mahdollisesti saatavat etuisuudet.

6. Edellä 1 kohdan soveltamiseksi jäsenvaltiot hyväksyvät varastointielimet, jotka antavat sopivat takuut varastoinnin moitteettomien teknisten edellytysten varmistamiseksi ja interventioon ostettujen tuotteiden tyydyttävän hallinnon toteuttamiseksi.

Näillä elimillä on erityisesti velvollisuus varastoida ostetut tuotteet erillisiin tiloihin ja pitää erillistä kirjanpitoa näistä tuotteista.

7. Edellä 1 kohdan mukaisesti ostetut tuotteet on saatettava myyntiin joko tarjouskilpailulla tai ennalta vahvistetuilla myyntihinnoilla.

   Tarjoukset otetaan huomioon ainoastaan vakuuden antamista vastaan.

8. Edellä 2 kohdassa tarkoitettu ostohinta sekä yksityiskohtaiset säännöt tämän artiklan soveltamisesta erityisesti varastointituen, taloudellisen korvauksen ja varastointielimien tuotteiden ostamisen ja myymisen osalta annetaan 26 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen.

10 artikla

1. Edellä 1 artiklassa tarkoitettujen tuotteiden osalta, jotka ovat taloudellisesti tai ekologisesti tärkeitä tietylle alueelle tai paikkakunnalle ja joiden säilymisen kansainvälinen kilpailu vaarantaa, annetaan erityiset toimenpiteet niiden kilpailukyvyn parantamiseksi ja niiden edistämiseksi 26 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen.

   Näitä toimenpiteitä ovat erityisesti:

   a) toimet, joilla pyritään parantamaan korjattujen tuotteiden soveltuvuutta jalostukseen sekä kehittämään niiden ominaisuuksia jalostusteollisuuden tarpeisiin,

   b) toimet, joilla pyritään tieteellisesti tai teknisesti kehittämään uusia toimintatapoja tai menetelmiä laadun parantamiseksi ja/tai jalosteiden tuotantokustannusten alentamiseksi,

   c) uusien tuotteiden ja/tai jalosteiden uusien käyttötapojen kehittämistä koskevat toimet,

   d) taloudellisten tutkimusten ja markkinatutkimuksien tekeminen,

   e) toimet, joilla pyritään edistämään kyseisten tuotteiden kulutusta ja käyttöä.

2. Asetuksen (EY) N:o ..../95 nojalla hyväksytyt tuottajajärjestöt tai niiden liitot toteuttavat 1 kohdassa säädetyt toimenpiteet yhdessä muiden kyseisen alan muita toimialoja edustavien järjestöjen kanssa.

3. Edellä 1 kohdassa tarkoitettujen toimenpiteiden julkinen rahoitus on 50 prosenttia. Neuvoston asetuksessa (EY) N:o 2052/88[7] tarkoitetuilla, niin kutsutuilla tavoite 1 -alueilla jäsenvaltiot osallistuvat siihen 10 prosentilla ja yhteisö 90 prosentilla ja muilla alueilla jäsenvaltiot osallistuvat 20 prosentilla ja yhteisö 80 prosentilla.

4. Yksityiskohtaiset säännöt tämän artiklan soveltamisesta ja erityisesti ne säännöt, joilla voidaan taata, että toisaalta asetuksen (EY) N:o ..../95 17 artiklan nojalla ja toisaalta neuvoston asetuksen (ETY) N:o 4256/88[8] 2, 5 ja 8 artiklan nojalla rahoitetut toimenpiteet ovat toisiaan täydentäviä ja yhdenmukaisia, annetaan 26 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen.

---

[7] EYVL N:o L 185, 15.7.1988, s. 9.
[8] EYVL N:o L 374, 31.12.1988, s. 25.

II OSASTO

Kolmansien maiden kanssa käytävä kauppa

11 artikla

1. Tuotaessa yhteisöön tai vietäessä sieltä 1 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuja tuotteita voidaan edellyttää tuonti- tai vientitodistuksen esittämistä.

   Jäsenvaltiot myöntävät tällaisen todistuksen hakemuksesta jokaiselle riippumatta siitä, mihin hakija on sijoittautunut yhteisössä, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 15, 16, 17 ja 18 artiklan soveltamista.

   Tuonti- ja vientitodistukset ovat voimassa kaikkialla yhteisössä. Näiden todistusten myöntäminen voi edellyttää vakuuden antamista, jolla taataan, että tuonti ja vienti tapahtuvat todistuksen voimassaoloaikana; vakuus menetetään kokonaan tai osittain, jos sitoumuksia ei noudateta tai niitä noudatetaan vain osittain, ei kuitenkaan ylivoimaisen esteen sattuessa.

2. Todistusten voimassaoloaika ja muut yksityiskohtaiset säännöt tämän artiklan soveltamisesta annetaan 26 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen.

12 artikla

1. Jollei tässä asetuksessa toisin säädetä, yhteisen tullitariffin tulleja sovelletaan 1 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuihin tuotteisiin.

2. Yksityiskohtaiset säännöt tämän artiklan soveltamisesta annetaan 26 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen.

13 artikla

1. Liitteessä II luetelluille tuotteille vahvistetaan vähimmäistuontihinta markkinointivuosiksi 1995, 1996, 1997, 1998 ja 1999. Vähimmäistuontihinta laaditaan ottaen huomioon erityisesti:

   - hinta vapaasti rajalla yhteisöön tuotaessa,
   - maailmanmarkkinahinnat,
   - yhteisön sisämarkkinoiden tilanne,
   - kolmansien maiden kanssa käytävän kaupan kehitys.

   Jos vähimmäistuontihintaa ei noudateta, sovelletaan tärkeimpien kolmansien maiden tavarantoimittajien noudattamien hintojen perusteella laskettavaa tasoitusmaksua tullin lisäksi.

2. Kuivattujen viinirypäleiden vähimmäistuontihinta vahvistetaan ennen markkinointivuoden alkua.

   Kuivatuille korinteille ja muille kuivatuille viinirypäleille on vahvistettava vähimmäistuontihinta. Kummankin ryhmän osalta vähimmäistuontihinta voidaan vahvistaa tuotteille, joiden yksittäisen pakkauksen nettopaino on määritelty, ja tuotteille, joiden yksittäisen pakkauksen nettopaino on suurempi kuin tämä määritelty paino.

3. Jalostettujen kirsikoiden vähimmäistuontihinta vahvistetaan ennen markkinointivuoden alkua. Hinta voidaan vahvistaa tuotteille, joiden yksittäisen pakkauksen nettopaino on määritelty.

4. Kuivattujen viinirypäleiden tuonnissa noudatettava vähimmäishinta on tuontipäivänä sovellettava hinta. Tarvittaessa perittävä tasoitusmaksu on samana päivänä sovellettava tasoitusmaksu.

5. Hapankirsikoiden ja jalostettujen kirsikoiden tuonnissa noudatettava vähimmäishinta on vapaaseen liikkeeseen luovuttamista koskevan ilmoituksen hyväksymispäivänä sovellettava hinta.

6. Kuivattujen viinirypäleiden tasausmaksut vahvistetaan tuontihinta-asteikon noudattaen. Vähimmäistuontihinnan ja kunkin tason välinen ero on:

   - 1 prosentti vähimmäishinnasta ensimmäisen tason osalta,
   - 3 prosenttia toisen, 6 prosenttia kolmannen ja 9 prosenttia neljännen tason osalta.

   Viides taso kattaa kaikki tapaukset, joissa tuontihinta on alempi kuin neljänteen tasoon sovellettava hinta.

   Korkein kuivatuille viinirypäleille vahvistettava tasausmaksu ei ole suurempi kuin vähimmäishinnan ja maailmanmarkkinoilla parhaiten edustettuina olevien kolmansien maiden merkittäviin määriin soveltamien huokeimpien hintojen perusteella määritellyn summan välinen erotus.

7. Jos hapankirsikoiden ja jalostettujen kirsikoiden tuontihinta on alempi kuin kyseisten tuotteiden vähimmäishinta, peritään näiden hintojen erotuksen suuruinen tasausmaksu.

8. Vähimmäistuontihinta, tasausmaksu ja muut yksityiskohtaiset säännöt tämän artiklan soveltamisesta annetaan 26 artiklassa säädettä menettelyä noudattaen.

14 artikla

1. Sellaisten yhteisön markkinoille vahingollisten vaikutusten välttämiseksi tai poistamiseksi, jotka voivat johtua tiettyjen 1 artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen tuotteiden tuonnista, yhden tai useamman tällaisen tuotteen tuonti, josta kannetaan yhteisen tullitariffin tulli, edellyttää ylimääräisen tuontitullin maksamista, jos Uruguayn kierroksen monenvälisten kauppaneuvottelujen osana ja perustamissopimuksen 228 artiklan mukaisesti maataloudesta tehdyn sopimuksen 5 artiklasta johtuvat edellytykset täyttyvät, paitsi jos tuonti ei uhkaa aiheuttaa häiriötä yhteisön markkinoille tai jos tasausmaksun vaikutukset olisivat suhteettomat verrattuna toivottuun tavoitteeseen.

2. Komissio ilmoittaa maailman kauppajärjestölle Uruguayn kierroksen monenvälisten kauppaneuvottelujen osana tehdyn tarjouksensa mukaisesti käynnistyshinnat, joiden alapuolella ylimääräinen tuontitulli voidaan ottaa käyttöön.

   Käynnistysmäärät, jotka on ylitettävä ylimääräisen tuontitullin käyttöön ottamiseksi, määritellään erityisesti sitä vuotta, jona 1 kohdassa tarkoitetut vahingolliset vaikutukset ilmenevät tai ovat vaarassa ilmetä, edeltävien kolmen vuoden aikana yhteisöön tulleen tuonnin perusteella.

3. Ylimääräisen tuontitullin käyttöönotossa huomioon otettavat tuontihinnat määritellään kyseisen lähetyksen cif-tuontihintojen perusteella.

Cif-tuontihinnat tarkistetaan tämän vuoksi maailmanmarkkinoilla tai yhteisön tuontimarkkinoilla edustavien kyseisen tuotteen hintojen perusteella.

4. Yksityiskohtaiset säännöt tämän artiklan soveltamisesta annetaan 26 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen. Nämä yksityiskohtaiset säännöt koskevat erityisesti:

a) tuotteita, joihin sovelletaan ylimääräisiä tuontitulleja maataloudesta tehdyn sopimuksen 5 artiklan mukaisesti,

b) muita sen varmistamiseksi tarvittavia arviointiperusteita, että 1 kohtaa sovelletaan mainitun sopimuksen 5 artiklan mukaisesti.

15 artikla

1. Uruguayn kierroksen monenvälisten kauppaneuvottelujen osana tehtyihin sopimuksiin perustuvat, edellä 1 artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen tuotteiden tariffikiintiöt avataan ja niitä hallinnoidaan 26 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen annettujen yksityiskohtaisten sääntöjen mukaisesti.

2. Kiintiöitä voidaan hallinnoida soveltamalla yhtä tai useampaa seuraavista menetelmistä:

a) tehtyjen hakemusten saapumisjärjestykseen perustuva menetelmä (periaatteen "ensiksi tullut ensiksi käsitelty" mukaisesti),

b) tehdyissä hakemuksissa haettujen määrien mukaiseen jakoon perustuva menetelmä (niin kutsutun "samanaikaisen tutkimuksen" -menetelmän mukaisesti),

c) perinteisten suuntausten huomioon ottamiseen perustuva menetelmä (niin kutsutun "vanhat/uudet"-menetelmän mukaisesti).

Muita asianmukaisia menetelmiä voidaan laatia.

Niissä on pyrittävä välttämään kaikkea kyseisten toimijoiden välistä syrjintää.

3. Vahvistetussa hallintomenetelmässä on voitava ottaa huomioon tarvittaessa yhteisön markkinoiden tavaran toimittamisen tarpeet ja tarve säilyttää näiden markkinoiden tasapaino ja samalla ottaa vaikutteita 1 kohdassa tarkoitettuja kiintiöitä vastaaviin kiintiöihin aiemmin sovelletuista menetelmistä, sanotun kuitenkaan rajoittamatta Uruguayn kierroksen monenvälisten kauppaneuvottelujen osana tehtyihin sopimuksiin perustuvien tullien soveltamista.

4. Edellä 1 kohdassa tarkoitetuissa yksityiskohtaisissa säännöissä määrätään kiintiöiden avaamisesta vuosittain asianmukaisen asteikon mukaisesti ja määritellään sovellettava hallintomenetelmä, ja näihin sääntöihin sisältyvät tarvittaessa:

a) säännökset, joilla taataan tuotteen luonne, tulomaa ja alkuperä,

b) asiakirjan hyväksymistä koskevat säännökset, joilla voidaan tarkistaa a alakohdassa tarkoitetut vakuudet, ja

c) tuontitodistusten myöntämisedellytykset ja voimassaoloaika.

16 artikla

1. Siinä määrin kuin tarpeen sallia viedä:

a) taloudellisesti merkittäviä määriä edellä 1 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuja lisättyä sokeria sisältämättömiä tuotteita,

b) CN-koodiin 1701 kuuluvaa valkoista sokeria ja raakasokeria:
- CN-koodeihin 1702 30 51, 1702 30 59, 1702 30 91, 1702 30 99 ja 1702 40 90 kuuluvaa glukoosia ja glukoosisiirappia,
- CN-koodeihin 1702 30 10, 1702 40 10, 1702 60 10 ja 1702 90 30 kuuluvaa isoglukoosia ja
- CN-koodin alanimikkeeseen 1702 90 99 kuuluvia juurikas- ja sokeriruokosiirappeja,

joita käytetään 1 artiklan 2 kohdan b alakohdassa luetelluissa tuotteissa, näiden tuotteiden kansainvälisessä kaupassa käyttävien hintojen perusteella ja perustamissopimuksen 228 artiklan mukaisesti tehdyistä sopimuksista johtuvin rajoituksin, näiden hintojen ja yhteisön hintojen välinen erotus voidaan kattaa vientituella.

2. Niiden määrien jakamisen osalta, jotka voidaan viedä vientituella, vahvistetaan menetelmä:

a) joka sopii parhaiten tuotteen luonteeseen ja kyseiseen markkinatilanteeseen, jolla voidaan hyödyntää käytettävissä olevia voimavaroja tehokkaimmalla mahdollisella tavalla ja jossa otetaan huomioon yhteisön viennin tehokkuus ja rakenne ilman, että se aiheuttaa syrjintää pienten ja suurten toimijoiden välillä,

b) joka on toimijoille hallinnollisesti kevein ottaen huomioon hallinnon vaatimukset,

c) jolla voidaan välttää kyseisten toimijoiden välistä syrjintää.

3. Vientituki on samansuuruinen kaikkialla yhteisössä.

Vientituki voi määrätyn tuotteen osalta vaihdella kyseisen tuotteen määräpaikan mukaisesti, jos kansainvälisen kaupan tilanne tai tiettyjen markkinoiden erityisvaatimukset sitä edellyttävät.

Vientituki vahvistetaan 26 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen. Vahvistaminen tapahtuu määräajoin.

Tarvittaessa komissio voi jäsenvaltion pyynnöstä tai omasta aloitteestaan muuttaa määräajoin vahvistettua vientitukea muuna ajankohtana.

4. Vientituki myönnetään ainoastaan hakemuksesta ja se edellyttää siihen liittyvän vientitodistuksen esittämistä.

5. Vientiin sovellettavan tuen määrä on todistuksen hakemispäivänä voimassa oleva määrä ja vaihtelevan tuen osalta määrä, jota samana päivänä sovelletaan:

   a) todistuksessa esitettyyn määräpaikkaan,

      tai

   b) tosiasialliseen määräpaikkaan, jos se on eri paikka kuin todistuksessa esitetty määräpaikka. Tässä tapauksessa sovellettava määrä ei saa olla suurempi kuin todistuksessa esitettyyn määräpaikkaan sovellettava määrä.

   Tässä kohdassa säädetyn jouston väärinkäytön välttämiseksi voidaan toteuttaa asianmukaisia toimenpiteitä.

6. Siitä, mitä 4 ja 5 kohdassa säädetään, voidaan poiketa elintarvikeaputoimien yhteydessä vientitukea saavien tuotteiden osalta 26 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen.

7. Perustamissopimuksen 228 artiklan mukaisesti tehdyistä sopimuksista johtuvien määrällisten rajoitusten noudattaminen on taattava kyseisiin tuotteisiin sovellettavilla, näissä sopimuksissa määrättyjen viiteajanjaksojen mukaisesti myönnettävillä vientitodistuksilla. Uruguayn kierroksen monenvälisten kauppaneuvottelujen osana tehdyistä sopimuksista johtuvien velvoitteiden noudattamisen osalta vientitodistusten voimassaoloaikaan ei vaikuta viiteajanjakson päättyminen.

8. Yksityiskohtaiset säännöt tämän artiklan soveltamisesta, mukaan lukien myöntämättömien tai käyttämättömien vientiin tarkoitettujen määrien uudelleen jakamista koskevat säännökset annetaan 26 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen.

17 artikla

1. Tätä artiklaa sovelletaan 16 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettuun vientitukeen.

2. Vientituen vahvistamisessa on otettava huomioon seuraavat osatekijät:

   a) tilanne ja kehitysnäkymät:
      - hedelmä- ja vihannesjalosteiden hinnat yhteisön markkinoilla ja niiden saatavuus,
      - kansainvälisessä kaupassa käytetyt hinnat,

   b) kaupanpitämiskustannukset ja vähimmäiskuljetuskustannukset yhteisön markkinoilta satamiin tai muihin yhteisön vientipaikkoihin sekä kuljetuskustannukset määrämaihin,

   c) suunnitellun viennin taloudelliset näkymät,

   d) perustamissopimuksen 228 artiklan mukaisesti tehdyistä sopimuksista johtuvat rajoitukset.

3. Edellä 16 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettujen tuotteiden hinnat yhteisön markkinoilla vahvistetaan ottaen huomioon viennin kannalta huokeimmiksi osoittautuvat hinnat.

   Kansainvälisessä kaupassa käytettävät hinnat vahvistetaan ottaen huomioon:

   a) kolmansien maiden markkinoilla todetut hinnat,

b) määrämaissa käytetyt, kolmansista maista tulevan tuonnin huokeimmat tuontihinnat,

c) kolmansissa viejämaissa todetut tuotantohinnat,

d) tarjoushinta vapaasti yhteisön rajalla.

4. Vientituki maksetaan, kun esitetään todistus siitä, että tuotteet:

- on viety yhteisön ulkopuolelle,
- ovat peräisin yhteisöstä,
  ja
- vaihtelevan vientituen osalta ovat saapuneet todistuksessa esitettyyn määräpaikkaan tai muuhun määräpaikkaan, jolle on vahvistettu vientituki, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 16 artiklan 5 kohdan b alakohdan soveltamista. Tästä säännöstä voidaan poiketa 26 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen vastaavien vakuuksien tarjoamiseksi, jollei määritettävistä edellytyksistä muuta johdu.

5. Yksityiskohtaiset säännöt tämän artiklan soveltamisesta annetaan 26 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen.

18 artikla

1. Tätä artiklaa sovelletaan 16 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettuun vientitukeen.

2. Vientituki on:

- raakasokerille, valkoiselle sokerille ja juurikas- ja sokeriruokosiirapeille samansuuruinen kuin näiden sellaisenaan jalostettaviksi tarkoitettujen tuotteiden vientiin myönnetty tuki, joka vahvistetaan neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1785/81[9] 17 artiklan ja sen soveltamiseksi käyttöön otettujen säännöksien mukaisesti,

- isoglukoosille samansuuruinen kuin tämän sellaisenaan jalostettavaksi tarkoitetun tuotteen vientiin myönnetty tuki, joka vahvistetaan asetuksen (ETY) N:o 1785/81 17 artiklan ja sen soveltamiseksi käyttöön otettujen säännöksien mukaisesti,

- glukoosille ja glukoosisiirapille samansuuruinen kuin näiden sellaisenaan jalostettaviksi tarkoitettujen tuotteiden vientiin myönnetty tuki, joka vahvistetaan kaikille näille tuotteille neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1766/92[10] 13 artiklan ja sen soveltamiseksi annettujen säännösten mukaisesti.

3. Vientituen myöntämiseksi jalosteille niitä vietäessä niiden mukana on oltava hakijan ilmoitus valmistuksessa käytettyjen valkoisen sokerin, raakasokerin ja juurikas- ja sokeriruokosiirappien, isoglukoosin, glukoosin ja glukoosisiirapin määristä.

Kyseisen jäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten on tarkastettava ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetun ilmoituksen oikeellisuus.

---

(9) EYVL N:o L 177, 1.7.1981, s. 4.
(10) EYVL N:o L 181, 1.7.1992, s. 21.

4. Jos vientituki ei riitä mahdollistamaan 1 artiklan 2 kohdan b alakohdassa lueteltujen tuotteiden vientiä, sovelletaan näihin tuotteisiin 16 artiklan 1 kohdan a alakohdan säännöksiä mainitun kohdan b alakohdan säännösten asemesta.

5. Vientitukea myönnetään vietäessä tuotteita:

   a) jotka ovat peräisin yhteisöstä,

   b) jotka on tuotu kolmansista maista ja joista on tuotaessa maksettu 12 artiklassa tarkoitettu tuontitulli, edellyttäen, että viejä esittää todistuksen:

      - siitä, että vietävä tuote on sama kuin aiemmin tuotu tuote
        ja
      - tästä tuotteesta on tuotaessa maksettu tuontitulli.

   Ensimmäisen alakohdan b alakohdan tapauksessa vientituki on jokaiselle tuotteelle samansuuruinen kuin tuotaessa peritty tulli, jos tulli on alempi kuin sovellettava vientituki; jos tuotaessa peritty tulli on suurempi kuin vientituki, vientitukea sovelletaan.

6. Vientituki maksetaan, kun esitetään todistus siitä, että tuotteet:

   - täyttävät jomman kumman 5 kohdassa tarkoitetuista edellytyksistä,
   - on viety yhteisön ulkopuolelle
     ja
   - vaihtelevan vientituen osalta ovat saapuneet todistuksessa esitettyyn määräpaikkaan tai muuhun määräpaikkaan, jolle on vahvistettu vientituki, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 16 artiklan 5 kohdan b alakohdan soveltamista. Siitä, mitä tässä säännössä määrätään voidaan poiketa 26 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen vastaavien vakuuksien tarjoamiseksi, jollei määritettävistä edellytyksistä muuta johdu.

7. Yksityiskohtaiset säännöt tämän artiklan soveltamisesta annetaan 26 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen.

19 artikla

1. Siinä määrin kuin on tarpeen vilja-, sokeri-, hedelmä- ja vihannesalan yhteisen markkinajärjestelyn moitteettoman toiminnan kannalta, neuvosto voi erityistilanteissa komission ehdotuksesta perustamissopimuksen 43 artiklan 2 kohdassa määrätyn äänestysmenettelyn mukaisesti kieltää kokonaan tai osittain sisäisen jalostusmenettelyn käytön

   - 16 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettujen tuotteiden
     ja
   - tämän asetuksen 1 artiklan 2 kohdassa lueteltujen tuotteiden valmistukseen tarkoitettujen hedelmien ja vihannesten osalta.

2. Poiketen siitä, mitä 1 kohdassa säädetään, jos 1 kohdassa tarkoitettu tilanne on poikkeuksellisen kiireinen ja jos yhteisön markkinat ovat häiriintyneet tai jos ne ovat vaarassa häiriintyä sisäisen jalostusmenettelyn vuoksi, komissio päättää jäsenvaltion pyynnöstä tai omasta aloitteestaan tarvittavista toimenpiteistä, joista ilmoitetaan neuvostolle ja jäsenvaltioille; näiden toimenpiteiden voimassaoloaika ei saa olla pidempi kuin kuusi kuukautta ja niitä sovelletaan

välittömästi. Jos komissio saa jäsenvaltiolta pyynnön, se tekee päätöksen yhden viikon kuluessa pyynnön vastaanottamisesta.

3. Jokainen jäsenvaltio voi saattaa komission päätöksen neuvoston käsiteltäväksi yhden viikon kuluessa seuraavasta päivästä sen jälkeen, kun päätöksestä ilmoitettiin. Neuvosto voi määräenemmistöllä vahvistaa, muuttaa tai kumota komission päätöksen. Jos neuvosto ei kolmen kuukauden kuluessa ole päättänyt asiasta, komission päätös katsotaan kumotuksi.

20 artikla

1. Jos asetuksen (ETY) N:o 1785/81 20 artiklan mukaisesti 100 grammaa valkoista sokeria kohden peritään suurempi kuin 5 ecun suuruinen vientitulli, tämän asetuksen 1 artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen, vähintään 35 prosenttia lisättyä sokeria sisältävien tuotteiden vientimaksun perimisestä voidaan päättää 26 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen.

2. Vientimaksu vahvistetaan ottaen huomioon:

   - lisättyä sokeria sisältävän hedelmä- ja vihannesvalmisteen laatu,
   - kyseisen tuotteen lisätyn sokerin pitoisuus,
   - yhteisössä ja maailmanmarkkinoilla käytetty valkoisen sokerin hinta,
   - valkoiseen sokeriin sovellettava vientitulli,
   - tämän maksun soveltamisen taloudelliset vaikutukset.

3. Yksityiskohtaiset säännöt tämän artiklan soveltamisesta annetaan 26 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen.

21 artikla

1. Yhdistetyn nimikkeistön yleisiä tulkintasääntöjä ja erityisiä sääntöjä sen soveltamisesta sovelletaan tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvien tuotteiden luokitteluun; tämän asetuksen soveltamisen seurauksena saatu tullinimikkeistö liitetään yhteiseen tullitariffiin.

2. Jollei tässä asetuksessa tai jonkin sen säännöksen mukaisesti annetuissa säännöksissä muuta säädetä, kolmansista maista tulevassa tuonnissa kielletään:

   - kaikkien vaikutukseltaan tullia vastaavien maksujen periminen,
   - kaikkien määrällisten rajoitusten tai vaikutukseltaan vastaavien toimenpiteiden soveltaminen.

22 artikla

1. Jos tuonnin tai viennin seurauksena yhden tai useamman 1 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun tuotteen markkinat yhteisössä on häiriintyneet tai ovat vaarassa häiriintyä vakavasti siten, että perustamissopimuksen 39 artiklan tavoitteiden saavuttaminen vaarantuu, kolmansien maiden kanssa käytävässä kaupassa voidaan toteuttaa asianmukaisia toimenpiteitä, kunnes häiriö tai häiriön uhka on väistynyt.

   Neuvosto antaa komission ehdotuksesta perustamissopimuksen 43 artiklan 2 kohdassa määrätyn äänestysmenettelyn mukaisesti yleiset säännöt tämän kohdan soveltamisesta ja määrittelee tapaukset ja rajat, joissa jäsenvaltiot voivat toteuttaa suojatoimenpiteitä.

2. Jos 1 kohdassa tarkoitettu tilanne ilmenee, komissio päättää jäsenvaltion pyynnöstä tai omasta aloitteestaan tarpeellisista toimenpiteistä, joista ilmoitetaan jäsenvaltioille ja joita sovelletaan välittömästi. Jos komissio saa jäsenvaltiolta tällaisen pyynnön, se tekee asiasta päätöksen kolmen työpäivän kuluessa pyynnön vastaanottamisesta.

3. Jokainen jäsenvaltio voi saattaa komission toteuttaman toimenpiteen neuvoston käsiteltäväksi sen ilmoittamista seuraavien kolmen työpäivän kuluessa. Neuvosto kokoontuu viipymättä. Se voi määräenemmistöllä muuttaa tai kumota kyseisen toimenpiteen.

4. Tätä artiklaa sovelletaan perustamissopimuksen 228 artiklan 2 kohdan mukaisesti tehdyistä kansainvälisistä sopimuksista johtuvia velvoitteita noudattaen.

III OSASTO

Yleiset säännökset

23 artikla

Perustamissopimuksen 92, 93 ja 94 artiklaa sovelletaan tämän asetuksen 1 artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen tuotteiden tuotantoon ja kauppaan.

24 artikla

1. Jäsenvaltiot ja komissio toimittavat toisilleen tämän asetuksen soveltamisen kannalta tarpeelliset tiedot. Tiedotettavat asiat määritetään 26 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen. Yksityiskohtaiset säännöt tietojen toimittamisesta ja levittämisestä annetaan samaa menettelyä noudattaen.

2. Jäsenvaltioiden on annettava komissiolle tiedoksi tämän asetuksen noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset sekä niihin tehdyt muutokset viimeistään kuukauden kuluttua niiden voimaantulosta.

3. Jäsenvaltioiden on toteutettava kaikki aiheelliset toimenpiteet rangaistakseen tämän asetuksen säännösten rikkomisesta sekä torjuakseen petoksia ja estääkseen niiden jatkamisen.

25 artikla

Perustetaan hedelmä- ja vihannesjalosteiden hallintokomitea, jäljempänä 'komitea', jossa on jäsenvaltioiden edustajat ja puheenjohtajana komission edustaja.

26 artikla

1. Jos tässä artiklassa säädettyä menettelyä on noudatettava, asian saattaa komitean käsiteltäväksi komitean puheenjohtaja omasta aloitteestaan tai jonkin jäsenvaltion edustajan pyynnöstä.

2. Komission edustaja tekee komitealle ehdotuksen tarvittavista toimenpiteistä. Komitea antaa lausuntonsa ehdotuksesta määräajassa, jonka puheenjohtaja voi asettaa asian kiireellisyyden mukaan. Lausunto annetaan perustamissopimuksen 148 artiklan 2 kohdassa niiden päätösten edellytykseksi määrätyllä enemmistöllä, jotka neuvosto tekee komission ehdotuksesta.

Komiteaan kuuluvien jäsenvaltioiden edustajien äänet painotetaan mainitussa artiklassa määrätyllä tavalla. Puheenjohtaja ei osallistu äänestykseen.

Komissio päättää toimenpiteistä, joita sovelletaan välittömästi. Jos toimenpiteet eivät kuitenkaan ole komitean lausunnon mukaisia, komissio ilmoittaa niistä viipymättä neuvostolle. Siinä tapauksessa komissio voi lykätä päättämiensä toimenpiteiden soveltamista enintään yhdellä kuukaudella ilmoituksen tekopäivästä.

Neuvosto voi määräenemmistöllä päättää asiasta toisin yhden kuukauden kuluessa.

27 artikla

Komitea voi tarkastella kaikkia muita kysymyksiä, jotka puheenjohtaja saattaa sen käsiteltäviksi omasta aloitteestaan tai jäsenvaltion pyynnöstä.

28 artikla

Edellä 2 ja 7 artiklan sekä 9 artiklan 4 ja 5 kohdan ja 10 artiklan 3 kohdan soveltamisesta aiheutuvia menoja pidetään neuvoston asetuksen (ETY) N:o 729/70[11] 1 artiklan 2 kohdan b alakohdassa tarkoitettuina interventiotoimenpiteinä, joiden tarkoituksena on säädellä maatalousmarkkinoita.

29 artikla

Tätä asetusta on sovellettava siten, että otetaan huomioon samanaikaisesti ja soveltuvalla tavalla perustamissopimuksen 39 ja 110 artiklassa määrätyt tavoitteet.

30 artikla

Kumotaan asetukset (ETY) N:o 426/86, 2245/88, 1206/90 ja 668/93.

Viittauksia mainittuihin asetuksiin pidetään viittauksina tähän asetukseen ja ne luetaan liitteessä III olevan vastaavuustaulukon avulla.

31 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1996.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

---

[11] EYVL N:o L 94, 28.4.1970, s. 13.

LIITE I

Asetuksen 2 artiklassa tarkoitetut tuotteet

CN-koodi	Tavaran kuvaus
0710 80 70:stä	Jäädytetyt kuoritut tomaatit, kokonaiset tai paloitellut
0712 90 30:stä	Tomaattihiutaleet
0804 20 90	Kuivatut viikunat
0813 20 00:sta	Kuivatuista d'Ente-luumuista saadut kuivatut luumut
2002 10 10	Kuoritut tomaatit, kokonaiset tai paloitellut
2002 10 90	Kuorimattomat tomaatit, kokonaiset tai paloitellut
2002 10 90:stä	Tomaattimurska tai pizzakastike
2002 90:stä	muut (tomaattimurska tai pizzakastike)
2002 90 11:stä	Tomaattimehu (mukaan lukien passata)
2002 90 19:stä	
2002 90 31:stä	Tomaattitiiviste
2002 90 39:stä	
2002 90 91:stä	
2002 90 99:stä	
2008 40 51:stä	Sokeriliemeen ja/tai omaan mehuunsa säilötyt Williams- ja Rochapäärynät
2008 40 59:stä	
2008 40 71:stä	
2008 40 79:stä	
2008 40 91:stä	
2008 40 99:stä	
2008 70 61:stä	Sokeriliemeen ja/tai omaan mehuunsa säilötyt persikat
2088 70 69:stä	
2008 70 71:stä	
2008 70 79:stä	
2008 70 92:sta	
2008 70 94:stä	
2008 70 99:stä	
2009 50	Tomaattimehu

LIITE II

Asetuksen 13 artiklassa tarkoitetut tuotteet

CN-koodi	Tavaran kuvaus
0806 20	Kuivatut viinirypäleet
0811:stä	Jäädytetyt hedelmät ja pähkinät, keittämättömät tai vedessä tai höyryssä keitetyt, myös lisättyä sokeria tai muuta makeutusainetta sisältävät:
0811 90:stä	- muut:
	-- lisättyä sokeria tai makeutusainetta sisältävät:
0811 90 10:stä	--- sokeripitoisuus suurempi kuin 13 painoprosenttia:
	---- Hapankirsikat (*Prunus cerasus*):
0811 90 10:stä	----- kivelliset
0811 90 10:stä	----- muut
	---- muut kirsikat:
0811 90 10:stä	----- kivelliset
0811 90 10:stä	----- muut
0811 90 30:stä	--- muut:
	---- Hapankirsikat (*Prunus cerasus*):
0811 90 30:stä	----- kivelliset
0811 90 30:stä	----- muut
	--- muut kirsikat:
0811 90 30:stä	----- kivelliset
0811 90 30:stä	----- muut
	--- muut:
	---- Kirsikat:
	----- hapankirsikat (*Prunus cerasus*)
0811 90 75:stä	----- kivelliset
0811 90 75:stä	------ muut
	--- muut:
0811 90 80:stä	----- kivelliset
0811 90 80:stä	----- muut
0812:sta	Hedelmät ja pähkinät, väliaikaisesti (esim. rikkidioksidikaasulla tai suolavedessä, rikkihapoke- tai muussa säilöntäliuoksessa) säilöttyinä, mutta siinä tilassa välittömään kulutukseen soveltumattomina:
0812 10 00	- Kirsikat
0812 10 00:sta	-- Hapankirsikat (*Prunus cerasus*)
0812 10 00:sta	-- muut
2008	Muulla tavalla valmistetut tai säilötyt hedelmät, pähkinät ja muut syötävät kasvinosat, myös lisättyä sokeria, muuta makeutusainetta tai alkoholia sisältävät, muualle kuulumattomat:
2008 60	- Kirsikat:
	-- lisättyä alkoholia sisältämättömät:
	--- lisättyä sokeria sisältävät, pakkauksen nettopaino suurempi kuin 1 kg
2008 60 51	---- Hapankirsikat (*Prunus cerasus*)
2008 60 59	---- muut
	--- lisättyä sokeria sisältävät, pakkauksen nettopaino enintään 1 kg
2008 60 61	---- Hapankirsikat (*Prunus cerasus*)
2008 60 69	---- muut

--- lisättyä sokeria sisältämättömät, pakkauksen nettopaino:
---- vähintään 4,5 kg:
2008 60 71 ----- Hapankirsikat (*Prunus cerasus*)
2008 60 79 ----- muut
---- pienempi kuin 4,5 kg
2008 60 91 ----- Hapankirsikat (*Prunus cerasus*)
2008 60 99 ----- muut

LIITE III

Vastaavuustaulukko

NOTE ON PRESENTATION

The following pages give an estimate of the financial implications of the new COM for fruit and vegetables in various tables covering the measures provided for.

The order in which they are presented differs slightly from the budget: to make the summary easier to read and understand, it has been divided up into three main sections: fresh products, processed products, and others.

The tables have the same structure as the various measures laid down in the new Regulation, making it easier to read in conjunction with the financial statement. The only difference is the inclusion of processed citrus fruit in the second section, even though they are governed by their own specific Regulation. The third section covers those measures which, although they are not specifically provided for in the new Regulation, are nevertheless part of the sector.

Therefore, for a more correct assessment of expenditure resulting from the reform, it is preferable to exclude the last section, which can be left for any specific measures that may be adopted.

Thus, as can be seen, in the long term overall expenditure on fresh and processed products is basically stable: the amount estimated for the last year of the period under consideration is close to the present level as indicated in the letter amending the 1996 PDB.

It should be borne in mind that the expenditure indicated for 1996 is special in that it covers not only some of the new measures - actual implementation of which will depend on the use made by the Producer Organizations of the new opportunities provided - but also, and above all, expenditure for the 1995/96 marketing year, which falls within the former system but most of the costs for which are to be paid out of the 1996 budget.

Thus it is clear that there will be stability, and at the same time a reorientation of expenditure, as set out in the Memorandum.

This stability is evident in the fresh product sector, in which the reduction in withdrawal costs is matched by an increase in contributions paid through the Operational Fund or for specific operations (for which ceilings have been set at the end of the period).

Finally, as regards processed products, the fall in expenditure is due firstly to the gradual contraction of processing aid for citrus fruit and refunds - which, however, will stabilize from the last marketing year - and secondly to the costs for the structural adjustment of dried grapes by controlling phylloxera, which should also be almost completed by the end of the period under consideration.

N.B : " The Commission will make any necessary proposals for mobilisation of budget resources required for this proposal in conformity with the decision on budgetary discipline of 31 october 1994 and with the financial regulation."

SUMMARY TABLE	PDB 96*1996	1997	1998	1999	2000	2001
A. Fresh Fruit and vegetables						
1. Support for producer orgazations						
1.1 Operational fund		128.7	180.1	205.8	231.6	257.3	257.3
1.2 Specific operations		20.0	35.0	40.0	45.0	50.0	50.0
Total	0.0	148.7	215.1	245.8	276.6	307.3	307.3
2. Intervention						
2.1 Withdrawals by producer organizations	366.0	322.7	204.8	196.5	180.4	151.4	127.6
2.2 Withdrawals by non-member producers		1.0	5.1	4.9	4.7	4.5	4.3
2.3 Pilot projects		1.5	1.5	1.0	1.0	0.5	0.5
2.4 Free distribution	7.2	5.5	5.2	5.2	5.2	5.2	5.2
Total	373.2	330.7	216.6	207.6	191.3	161.5	137.5
3. Other fruit and measures						
3.1 Nuts	105.0	105.0	100.0	101.3	102.1	104.1	75.1
3.2 Refunds	98.0	98.5	92.2	85.9	79.6	73.3	67.0
3.3 inspector corps		0.6	0.6	0.6	0.6	0.6	0.6
Total	203.0	204.1	192.8	187.8	182.3	178.0	142.7
TOTAL FRESH PRODUCTS	576.2	683.4	624.5	641.3	650.2	646.8	587.5
B. Processed Fruit and Vegetables						
4. Fruit and vegetables						
4.1 Peaches,pears,prunes and figs	106.0	107.6	107.6	107.6	107.6	107.6	107.6
4.2 Dried grapes	138.0	136.7	141.8	147.3	144.9	142.9	141.4
4.3 Tomatoes	374.0	366.9	373.5	373.5	373.5	373.5	373.5
4.4 Citrus fruit	208.0	189.4	186.5	182.9	179.3	175.7	172.1
Total	826.0	800.6	809.5	811.3	805.4	799.7	794.7
5. Other fruit and measures						
5.1 Specific measures		20.8	33.2	41.5	45.7	49.8	49.8
5.2 Refunds	14.0	14.5	13.6	12.6	11.7	10.8	9.9
5.3 Pineapples	12.0	12.4	12.4	12.4	12.4	12.4	12.4
5.4 Raspberries	2.0	2.0	2.0	1.0	1.0	1.0	0.0
Total	28.0	49.7	61.2	67.5	70.8	74.0	72.1
TOTAL PROCESSED PRODUCTS	854.0	850.3	870.7	878.8	876.1	873.8	866.8
FRESH AND PROCESSED PRODUCTS	1430.2	1533.7	1495.3	1250.1	1526.3	1520.6	1454.4
6.1 Promotion	13.0	13.0	15.0	15.0	15.0	15.0	15.0
6.2 Modernization programmes	48.0	48.0	40.0	15.0	0.0	0.0	0.0
6.3 Special aid for Greece (transport)	9.0	17.0	17.0	10.0	0.0	0.0	0.0
6.4 Grubbing (peach and nectarine trees)	74.0	74.0	0.0	0.0	0.0	0.0	0.0
TOTAL OTHER	144.0	152.0	72.0	40.0	15.0	15.0	15.0
GRAND TOTAL	1574.2	1685.7	1567.3	1560.1	1541.3	1535.6	1469.4

* The amounts indicated correspond to the appropriation requirements in the letter amending the 1996 PDB

A. FRESH FRUIT AND VEGETABLES

1. Support for producer organizations
(Art. 15)

Producer organizations (POs) are the linchpin of this reform of the COM: they will be required to play a more and more active role on the market. It is therefore logical for them to have the necessary financial resources and consequently be given greater support. The EAGGF Guarantee Section will directly support the POs by making a financial contribution to the operational fund which they must set up, and more particularly to its structural part, which is intended to finance the structural action programmes which they undertake to carry out within a minimum period of three years and a maximum period of five years.

1.1 Operational fund
(Articles 15 and 16)

The POs will receive from the Member States (national and/or regional authorities) and from the EAGGF an amount of 50% of the total operational fund; the EAGGF contribution is 80% (Art. 15(5)).
This contribution rises to 90% in Objective 1 regions (Art. 16(b)). Where a programme or part of a programme is implemented by more than one PO as part of an international or interbranch measure, the public contribution rises to 60% (Art.16(c) and (d)).

ECUm

	share %	EAGGF	1996	1997	1998	1999	2000	2001
1. Amounts of operational funds			250	350	400	450	500	500
Paid by the POs	50%		125	175	200	225	250	250
Public contribution	50%		125	175	200	225	250	250
2. International measures			30	40	45	50	55	55
Paid by the POs	40%		12	16	18	20	22	22
Public contribution	60%		18	24	27	30	33	33
3. With interbranch cooperation			20	30	35	40	45	45
Paid by the POs	40%		8	12	14	16	18	18
Public contribution	60%		12	18	21	24	27	27
Total public contribution			155.0	217.0	248.0	279.0	310.0	310.0
Amount to be paid by EAGGF :								
1. Objective 1 regions	30%	90%	41.9	58.6	67.0	75.3	83.7	83.7
2. Other regions	70%	80%	86.8	121.5	138.9	156.2	173.6	173.6
Total EAGGF			128.7	180.1	205.8	231.6	257.3	257.3
Real EAGGF % contribution			83.0%	83.0%	83.0%	83.0%	83.0%	83.0%

1.2 Specific measures
(Art. 17)

The Commission may finance specific measures to improve the competitiveness of certain products where the general instruments of the COM prove inadequate or unsuitable.

(ECUm)

	1996	1997	1998	1999	2000	2001
Estimate	20.0	35.0	40.0	45.0	50.0	50.0

2.Intervention
(Title IV)
Expenditure on withdrawals should fall eventually. The costs have been charged to the budgets of the years concerned on the basis of the historical distribution of expenditure. Thus the amount for the 1996 budget includes part of the expenditure on the 1995/96 marketing year, which is not covered by the new COM. The latter expenditure has been assessed on the basis of the assumptions in the letter amending the 1996 PDB.

2.1 Withdrawals by producer organizations
(Articles 22, 25, 28)
Expenditure on withdrawals mainly concerns the POs. The quantities that may be withdrawn and the withdrawal compensation will be reduced gradually.

(ECUm)

	1996	1997	1998	1999	2000	2001
Fresh fruit and vegetables	246.6	147.3	140.4	125.7	98.1	75.7
Citrus fruit	76.1	57.6	56.1	54.7	53.3	51.9
Total withdrawals	322.7	204.8	196.5	180.4	151.4	127.6

2.2 Withdrawals by non-member producers
(Articles 23, 25, 28)
The quantities which these producers may withdraw are limited to 10% of their marketed produce and the compensation paid to them is reduced by 10% and by an additional percentage as a contribution to the costs incurred by the POs to that end.

(ECUm)

	1996	1997	1998	1999	2000	2001
Estimate	1.0	5.1	4.9	4.7	4.5	4.3

2.3 Pilot projects
(Art. 30(2))
The Commission can decide to implement pilot projects as part of the free distribution of fruit.

(ECUm)

	1996	1997	1998	1999	2000	2001
Estimate	1.5	1.5	1.0	1.0	0.5	0.5

2.4 Expenditure on free distribution (sorting and packaging)
(Art. 29(5))
The EAGGF will bear the cost of transport, sorting and packaging involved in the free distribution of apples and citrus fruit.

(ECUm)

	1996	1997	1998	1999	2000	2001
Sorting and packaging	5.5	5.2	5.2	5.2	5.2	5.2

3. Other fruit and measures
(Articles 34 and 39)
This section covers expenditure on nuts (the ten-year plans for which will gradually come to a close), and on external trade arrangements, i.e. refunds (taking account of the commitments entered into in the Uruguay Round), and management of the market and the functioning of the COM.

(ECUm)

	1996	1997	1998	1999	2000	2001
3.1 Nuts	105.0	100.0	101.3	102.1	104.1	75.1
3.2. Refunds - taking account of GATT commitments (Art. 34)	98.5	92.2	85.9	79.6	73.3	67.0
3.3. Corps of inspector (Art. 39)	0.6	0.6	0.6	0.6	0.6	0.6
Total	204.1	192.8	187.8	182.3	178.0	142.7

B. PROCESSED FRUIT AND VEGETABLES

4.1 Peaches, pears, prunes and figs
(Articles 5, 9)
Expenditure has been assessed on the basis of the aid currently in force. As regards quantities, it is assumed that all the thresholds for pears and peaches will be used and that there will be a slight increase for figs and prunes

(ECUm)

	1996	1997	1998	1999	2000	2001
Peaches	50.4	50.4	50.4	50.4	50.4	50.4
Pears	19.9	19.9	19.9	19.9	19.9	19.9
Prunes	30.5	30.5	30.5	30.5	30.5	30.5
Figs	6.9	6.9	6.9	6.9	6.9	6.9
Total	107.6	107.6	107.6	107.6	107.6	107.6

4.2 Dried grapes
(Articles 7, 9)
Dried grapes qualify for aid per hectare (which replaces the former processing aid in full - up to a maximum area of 53 000 ha), for special aid to control phylloxera (Art. 7(4)), and for storage aid limited to 27 370 t (Art. 9)

(ECUm)

	1996	1997	1998	1999	2000	2001	
Aid per Ha	119.7	111.4		107.2	110.0	119.8	128.1
Controlling phylloxera	9.8	23.5	33.3	29.4	19.6	9.8	
Storage aid	3.5	3.5	3.5	3.5	3.5	3.5	
Improving qual.	3.6	3.4	3.2	2.0			
Total	136.7	141.8	147.3	144.9	142.9	141.4	

4.3 Tomatoes
(Articles 4 , 6)
The quota has been fixed at 6 596 787 t (fresh product) as at present and spread over the three groups of finished products; the allocation may be revised every five years in the case of the product groups, and allocation between the Member States every year (Art.6(3)). Assessment is based on the aid in force for the 1995/96 marketing year on the assumption that all the quantities will be processed and that these will remain stable.

(ECUm)

	1996	1997	1998	1999	2000	2001	
Concentrate	230.0	241.3	241.3	241.3	241.3	241.3	
Peeled	96.7	89.5	89.5	89.5	89.5	89.5	
Other	34.2	42.7	42.7	42.7	42.7	42.7	
Additional aid	5.9						
Total	366.9	373.5	373.5	373.5	373.5	373.5	

4.4 Citrus fruit

(Art. 3)

The new processing aid is limited to 50% of the withdrawal compensation in force for the same marketing year. The percentage increases to 65% in cases where multiannual contracts are concluded. Non-member producers may qualify for the system (but not the contracts), but the aid they qualify for is limited to 40% of the compensation.

(ECUm)

	1996	1997	1998	1999	2000	2001
Lemons	47.2	42.1	41.6	41.1	40.6	40.1
Oranges	123.4	120.4	117.0	113.7	110.4	107.0
Mandarins	6.5	6.8	6.4	6.1	5.7	5.4
Clementins	4.6	6.2	6.2	6.2	6.2	6.2
Satsumas	7.7	11.0	11.6	12.2	12.8	13.4
Total	189.4	186.5	182.9	179.3	175.7	172.1

5. Other fruit and measures

This section covers expenditure on trade with third countries, i.e. refunds, taking account of the commitments entered into under the Uruguay Round, expenditure on specific measures to improve the competitiveness of certain products, part-financed by the EAGGF, the POs and the national authorities (Art. 10), and aid for pineapples and raspberries.

(ECUm)

		%	ECU/t	1996	1997	1998	1999	2000	2001
5.1. Specific measures (artikel.10)									
- Total amount				50.0	80.0	100.0	110.0	120.0	120.0
- Public contribution	50%			25.0	40.0	50.0	55.0	60.0	60.0
of wich EAGGF:									
- Objective 1 regions	30%	90%		6.8	10.8	13.5	14.9	16.2	16.2
- Other regions	70%	80%		14.0	22.4	28.0	30.8	33.6	33.6
TOTAL EAGGF				20.8	33.2	41.5	45.7	49.8	49.8
5.2. Refunds (art. 16)				14.5	13.6	12.6	11.7	10.8	9.9
5.3. Pineapples	tonnes	7500	1656.46	12.4	12.4	12.4	12.4	12.4	12.4
5.4. Raspberries				2.0	2.0	1.0	1.0	1.0	
		Total		49.7	61.2	67.5	70.8	74.0	72.1

C. Other

The measures in this section are not specifically included in the new Regulation but are governed by ad-hoc Regulations and fall within the fruit and vegetables sector. Attention is drawn to the following:

a. From 1997 onwards, the item "Promotion" includes traditional expenditure on the promotion of apples and citrus fruit and on nuts.
b. The actual level of expenditure on modernization programmes (Reg.3816/92) in 1996 and in following years will depend on the rate at which the programmes, for which a total amount of ECU 120m has been fixed, are actually im- plemented.
c. As regards expenditure on the special aid for Greece for transport (Reg. 3438/92), it is assumed that the conflict situation in former Yugoslavia will continue into 1997. Therefore the amounts provided for in the letter amending the 1996 PDB will have to rise to the level of the 1995 SAB.

(ECUm)

	1996	1997	1998	1999	2000	2001
6.1. Promotion	13.0	15.0	15.0	15.0	15.0	15.0
6.2. Modernization programmes	48.0	40.0	15.0			
6.3. Special aid for Greece (transport)	17.0	17.0	10.0			
6.4. Grubbing (peaches and nectarines)	74.0					
Total	152.0	72.0	40.0	15.0	15.0	15.0

ANNEX I

FINANCIAL STATEMENT

1 TITLE OF OPERATION

Proposal for a Council Regulation on the common organization of the market in fruit and vegetables.
Proposal for a Council Regulation on the common organization of the market in processed fruit and vegetables.

2 BUDGET HEADING INVOLVED

3 LEGAL BASIS

Articles 42 and 43 of the Treaty.

4 DESCRIPTION OF OPERATION

Objectives

As part of the general reform of the common organizations of the markets in fresh fruit and vegetables and in processed fruit and vegetables, this financial statement covers the following operations:

- Specific measures: Article 17 of the Regulation on the common organization of the market in fruit and vegetables and Article 10 of the Regulation on the common organization of the market in processed fruit and vegetables provide that specific measures with Community financing may be taken for certain products of local or regional importance.
These specific measures will vary depending on the product in question, the production region and the particular characteristics of the type of production involved. In the case of fresh products, these measures may include cooperation between interbranch organizations or cross-border operations, production improvement measures (grubbing), or varietal improvement for the reorientation of production.
In the case of processed products, the specific measures will be aimed at improving marketing, product promotion, or identifying new markets, again taking acoount of the particular characteristics of the product and region in question.

- Pilot projects: Article 29(2) of the proposal for a Regulation on the common organization of the market in fresh fruit and vegetables provides for the free distribution of fruit to school children.
This free distribution of fruit, not as part of school meals, may cover the initial investments (distribution facilities in schools, etc.), with the

objective of getting children into the habit of eating fruit, making it more readily available, and avoiding the destruction of fruit withdrawn from the market.

Period covered

Unlimited.

5 CLASSIFICATION OF EXPENDITURE OR REVENUE

Compulsory expenditure.
Non-differentiated appropriations.

6 TYPE OF EXPENDITURE

- Specific operations and measures: for products or sectors of local or regional importance:
  - for fresh products: specific measures, case by case, depending on the product or sector, with Community financing.
  - for processed products: 40% Community part-financing and 10% at Member State level.
    For Objective 1 regions (in accordance with Regulation (EC) No 2052/88), 45% Community financing and 5% borne by the Member States.

- Pilot projects: as part of the free distribution of fruit to school children. Community financing.

7 FINANCIAL IMPACT

Method of calculating total cost and indicative schedule :

- Specific measures

1. Fresh products: (Article 17 of the fresh fruit and vegetable Regulation): Estimate

ECUm

	1996	1997	1998	1999	2000	2001
-total amount	20.0	35.0	40.0	45.0	50.0	50.0

2. Processed products : (Article 10 of the processed fruit and vegetable Regulation)

Estimate - ECUm

	1996	1997	1998	1999	2000	2001
-total amount	50.0	80.0	100.0	110.0	120.0	120.0
-public contribution: 50% (of which EAGGF)	25.0	40.0	50.0	55.0	60.0	60.0
-Objective 1 regions 90% (estimate: 30%)	6.8	10.8	13.5	14.9	16.2	16.2
-other areas 80% (estimate: 70%)	14.0	22.4	28.0	30.8	33.6	33.6
TOTAL EAGGF	**20.8**	**33.2**	**41.5**	**45.7**	**49.8**	**49.8**

Free distribution: Pilot projects (Article 20(2) of the fresh fruit and vegetable Regulation):

Estimate ECUm

1996	1997	1998	1999	2000	2001
1.5	1.5	1.0	1.0	0.5	0.5

8 FRAUD PREVENTION MEASURES PLANNED

All expenditure under the common organizations of the markets in fruit and vegetables will be subject to normal scrutiny by the EAGGF. In addition, Title VI of the proposal for a reform of the COM in fresh fruit and vegetables provides for special measures on national and Community controls. Provision is made for the creation of a corps of Community inspectors.

9 ELEMENTS OF COST-EFFECTIVENESS ANALYSIS

Objectives of the operation:

- Specific measures for fresh fruit and vegetables and for processed fruit and vegetables:

To allow the Commission to propose at short notice, under a simplified procedure, specific measures for certain sectors or produce of local or regional importance facing strong external competition.

- Pilot projects:

Free distribution is one way of disposing of withdrawals. Where it considers it necessary, the Commission will be able to initiate pilot projects to promote such free distribution in schools.

Grounds for the operation

1. The fruit and vegetables sector comprises a wide range of different products covered by the common market organization. For most of these products, the common market organization instruments are adequate.

   However, for some products which are not of any crucial importance at Community level, but which do have local or regional significance and are frequently faced with international competition, it is difficult to provide for a uniform solution. In order to be able to find the most appropriate solution for each situation, the measures to be taken should be laid down on a case-by-case basis at the appropriate time. This was the case with red fruit or nuts.

   The existing legal instruments under the COM are sometimes unsuitable for introducing such measures. The proposal for a Regulation therefore provides for a legal basis which will enable the Commission to take the most appropriate measures in each situation.

   In the case of fresh fruit and vegetables, these measures will complement the operational funds and may include, among others, cooperation between interbranch or cross-border organizations or measures to improve production such as grubbing. This has already been done for red fruit and nuts, and will probably be done for other products such as garlic, asparagus and mushrooms.

   However, in the case of processed products, these measures will vary depending on the product in question and the market situation. They could take the form of operations to improve the marketing of certain products or promote products experiencing difficulties, or research programmes on specific problems.
   These measures, for which Community part-financing is provided for, can be compared to the operational funds for fresh products.

2. Given concern about public health in Europe, children should be encouraged to improve their eating habits. The use of products withdrawn from the markets to this end should be encouraged, and will also avoid the unfortunate destruction of such produce.
   The purpose of the pilot projects, therefore, is to show producers that free distribution can promote consumption and thus reduce withdrawals.

FINANCIAL STATEMENT

1. TITLE OF OPERATION

Proposal for a Council Regulation on the common organization of the market in fruit and vegetables.

(Article 14: aid to new producer organizations not recognized under Regulation (EEC) No 1035/72)

2. BUDGET HEADING INVOLVED (1995 nomenclature)

Article:	B2-100	Structural measures, EAGGF Guidance Section, Community support frameworks.
Items:	B2-1000	Objective 1
	B2-1001	Objective 5(a) (outside Objectives 1 and 5(b))
	B2-1002	Objective 5(a) (within Objective 5(b))
	B2-1004	Objective 6

3. LEGAL BASIS

Article 40 of the EC Treaty.

4. DESCRIPTION OF OPERATION

Objectives

The purpose of the proposal is the adoption of a new Regulation on the common organization of the market in fruit and vegetables, in view of the fact that changes have occurred which place the sector in a new situation to which producers have to adapt.

Producer organizations cannot be recognized by Member States unless they meet a number of conditions. New groupings or groupings which were not recognized under Regulation (EEC) No 1035/72 and which wish to become producer organizations in accordance with this Regulation, must be allowed a transitional period during which they may be granted State aid provided that they undertake to respect certain commitments.

Duration

This aid in the form of part-financing by the structural funds (EAGGF, Guidance Section) may be granted by Member States during the four-year period following the date of preliminary recognition.

The duration of the proposed Regulation is not limited.

5. CLASSIFICATION OF EXPENDITURE

Non-compulsory expenditure

Differentiated appropriation

6. Type of expenditure

Aid for the part-financing of public expenditure eligible at a rate of 50% for zones outside Objectives 1/6 and, for zones covered by Objectives 1/6, on the basis of the programming documents for those objectives, in accordance with the rules currently in force.

The part-financing rates given in the programming documents for Objectives 1/6 are as follows:

Portugal and Ireland	75%
Spain	70%
Greece	65%
Germany and Italy	60%
United Kingdom and Finland	50%

(The other Member States are not planning to apply this measure in the zones covered by Objectives 1/6).

7. FINANCIAL IMPACT

Method of calculating total cost of operation

(a) Aid for the formation and administrative operation of the producer organizations

Article 14 of Regulation (EEC) No 1035/72 provides for aid for the first five years of 5%, 5%, 4%, 3% and 2% respectively of the value of the marketed production covered by the producer organization's measure.

The draft for the new common market organization (Doc VI/3100/95) provides for the grant of aid for four years, the amounts of which are to be established in accordance with the procedure laid down in Article 45 (Management Committee for Fruit and Vegetables). Without anticipating these future decisions, one assumption would be to fix the aid for those four years at 5%, 5%, 5% and 4% of the marketed production, in other words a total of 19%.

The amount of the aid over four years would therefore be roughly equal to the aid pursuant to Regulation (EEC) No 1035/72 over five years (also a total of 19%).

With regard to Portugal, which benefits from a higher rate of aid (Regulation (EEC) No 746/93), the percentages could be raised to 10%, 10%, 10% and 8%.

(b) Investment aids

Article 14(2)(b) of the new draft CMO (Document VI/3100/95) proposes aid to cover investments required to attain recognition.

The amount of the investment aid to be charged to the EAGGF, Guidance Section, is estimated at between ECU 15 and 20 million per year for an initial period of six years (about 20% of the average annual 1991-93 figure financed in the fruit and vegetables sector under Regulation (EEC) No 866/90).

Although investment aid can be granted under Regulation (EEC) No 866/90, Article 14(2) of document VI/3100/95 provides for a set of aid measures intended specifically so that producer organizations may attain recognition.

The aid, which is an integral part of the overall process of recognition, may be considered an alternative finance to the "type Regulation (EEC) 866/90" financing. As a result, it is assumed that the financial impact of the investment aid will be zero, because it will be offset by a reduction in the amount of financing under Regulation (EEC) No 866/90 of the same order of magnitude.

(c) An estimate of the number of producer organizations likely to benefit from the formation aid arrangements can be found in Annex I, which also contains hypotheses for the allocation key between Objectives and the various rates of part-financing.

(d) There are very few data on the value of the fruit and vegetables marketed by producer organizations. However, some assumptions are possible:

Total value of the annual production of fruit and vegetables (EC 12)	ECU 32 000 million
Proportion by producer organizations	+/- 60%
Number of producer organizations in the Community	+/- 1 400
Average production per PO/year	ECU 13 million

Indicative schedule of commitment and payment appropriations

A forecast of the appropriations necessary for the new aid for the formation of producer organizations in the fruit and vegetables sector, broken down by Member State, year for the period 1996/2001 and Objective, is given in Annex II.

Annex II also includes a forecast of the appropriations necessary for the new investment aid per Objective.

8. PLANNED ANTI-FRAUD MEASURES

The system of aids financed by the EAGGF, Guidance Section, in this proposal for a Regulation is subject to Articles 23 (financial control) and 24 (reduction, suspension and cancellation of assistance) of the structural funds coordination Regulation (Regulation (EEC) No 4253/88).

Since this is structural assistance, Commission Regulation (EC) No 1681/94 concerning irregularities and the recovery of sums wrongly paid in connection with the financing of the structural policies and the organization of an information system in this field, also applies.

9. ELEMENTS OF THE COST/EFFECT ANALYSIS

Specific quantifiable objectives, target population

The producer organizations are already one of the pillars of the current CMO. The reform of the CMO implies an increased effort on the part of the organizations if its objectives are to be attained:

- concentration of supply;
- planning of production;
- reduced production costs;
- promotion of environmentally sound techniques; and
- management of withdrawals.

There are two other important considerations in the current situation of producer organizations:

- the weakness or under-representation of producer organizations in certain Community regions;
- the existence of producer organizations concentrating on withdrawals and not on a commercial production role.

That situation suggests the need for two general measures:

- assist producer organizations in increasing their size and facilitate their creation where they do not exist;
- make stricter the Community criteria for the recognition by Member States of producer organizations.

For producer organizations already existing but not yet recognized these measures will be implemented within the adjustment programmes over the four-year transitional period.

For the new producer organizations, the reform of the CMO proposes a measure which consists in the grant of aid to:

- encourage their formation and facilitate their administrative operation;
- cover part of the investments required to attain recognition.

Target population

The target population is producer organizations which meet the following conditions:

- any new producer organization or one which has not yet been recognized under Regulation (EEC) No 1035/72 but which has been granted preliminary recognition by a Member State on the basis of a recognition plan with timetable presented by a producer organization. The plan must contain the elements necessary for recognition in accordance with the conditions of Article 11 of Document VI/3100/94.
- producer organizations already meeting the conditions referred to in Article 11 of Document VI/3100/94 are not covered by these measures.

Justification of the measure

The increase in start-up aid is justified by the need to improve the still unsatisfactory operation of certain producer organizations and to increase the effectiveness of other producer organizations while restricting the recognition criteria.

The advantages of this measure over previous measures will be to guarantee better concentration of supply, particularly in regions where producer organizations are in the minority, and to move towards the elimination of the problems linked to producer organizations which can only justify their existence by the management of withdrawals or the receipt of structural subsidies.

The concentration of supply must be done on a voluntary basis thanks to the special effective marketing services which the producer organizations will be able to offer to their members. The start-up aid measures will provide an important support to the improvement of marketing effectiveness. The spin-offs will be more effective marketing and better integration with environmental measures.

Monitoring and evaluation of the operation

The performance indicators are mainly direct values (withdrawals and the value of marketed production).

Other effects, less tangible in the short term, will be seen in the reduction in production costs, regularization of prices and protection of the environment.

Evaluation of the measure will be with the cooperation of the Member States, which are obliged to supply reports specifying the numbers of producer organizations having benefited from the measure and the value of their production, expressed as a percentage of national production.

Since this measure is structural assistance, Articles 25 (monitoring) and 26 (assessment) of the structural funds coordination Regulation (Regulation (EEC) No 4253/88) apply.

Coherence with financial planning

Finance is guaranteed within the allocations for Objectives 1 and 5(a) for the period 1994-99 (1995-99 for the new Member States). The new aids introduced by the proposed Regulation will not have any additional impact on budget expenditure because they will be covered by the amounts provided for under Regulation (EEC) No 1035/72, by the products of annual indexation or by the transfer of the amounts provided for other measures within the framework of the periodic review of the financial programming within the above allocations.

ANNEX I

1-NUMBER OF POs BENEFITING FROM THE NEW AIDS (1)

MS	1996	1997	1998	1999	2000	2001	TOTAL
AT	3	3	5	3	3	3	20
DE	3	2	2	1	0	0	8
EL	4	4	3	2	1	2	16
ES	15	15	14	6	6	6	62
FI	7	9	10	12	11	11	60
FR	0	1	0	0	1	0	2
IR	0	0	1	0	0	0	1
IT	3	3	2	1	1	1	11
PT	10	10	10	8	5	5	48
UK	0	0	1	0	0	0	1
TOTAL	45	47	48	33	28	28	229
CUM.	45	92	140	173	201	229	-

2 -AMOUNT OF DART-FINANCING OF POs BENEFITING FROM THE NEW AIDS (2)

Ecu Mi.

MS	1996	1997	1998	1999	2000	2001	TOTAL
AT	1,95	3,90	7,15	8,71	8,71	8,45	38,87
DE	1,95	3,25	4,55	4,81	2,99	1,69	19,24
EL	2,60	5,20	7,15	7,93	5,98	4,81	33,67
ES	9,75	19,50	28,60	30,55	24,70	18,98	132,08
FI	4,55	10,40	16,90	23,79	26,13	27,30	109,07
FR	0,00	0,65	0,65	0,65	1,17	0,65	3,77
IR	0,00	0,00	0,65	0,65	0,65	0,52	2,47
IT	1,95	3,90	5,20	5,46	4,16	2,99	23,66
PT	13,00	26,00	39,00	46,80	40,30	33,80	198,90
UK	0,00	0,00	0,65	0,65	0,65	0,52	2,47
TOTAL	35,75	72,80	110,50	130,00	115,44	99,71	564,20

3 -ESTIMATE OF ALLOCATION BETWEEN OBJECTIVES

MS	% ALLOCATION			EO	% PART-FINANCING		
	01/6 (3)	5A-5A	5A-5B		01/6 (5)	5A-5A	5A-5B
		(4)				(6)	
AT	0%	40%	60%	AT	0%	50%	50%
DE	100%	0%	0%	DE	60%	50%	50%
EL	100%	0%	0%	EL	65%	50%	50%
ES	65%	9%	26%	ES	70%	50%	50%
FI	12%	22%	66%	FI	50%	50%	50%
FR	0%	50%	50%	FR	0%	50%	50%
IR	100%	0%	0%	IR	75%	50%	50%
IT	42%	38%	20%	IT	60%	50%	50%
PT	100%	0%	0%	PT	75%	50%	50%
UK	8%	23%	69%	UK	50%	50%	50%

NOTES
(1)Estimate of Unit DG VI.E.1
(2)Average production by producer organization estimated at 13 Mecu/year; the amount of aid for the three first years of 5% (PT10%) and 4% (PT 8%) for the fouth year
(3)Hypothesis based on the past financial implementation (1989-93) of R 1035/72. for Finland t the indicative allçocation 1995-99 between 06/5a has been taken
(4)Hypothesis based on the allocation of the 5a indicative financial programming for the period 1994-99
(5)According to the different programming documents presented to the Commision
(6)In accordance with R 1282/94

INDICATIVE TIMETABLE FOR APPROPRIATIONS NEEDED FOR THE NEW AIDS FOR THE FORMATION OF POs

(Article 14 (2) (a), DOC. VI/3100/94)

(Ecu Mi)

MS	1996			1997			1998			1999			2000			2001		
	01/6	5A-5B	5A-5B	01/6	5A-5B	5A-5B	01/6	5A-5B	5A-5B	01/6	5A-5B	5A-5B	01/6	5A-5B	5A-5B	01/6	5A-5B	5A-5B
AT	0,0	0,4	0,6	0,0	0,8	1,2	0,0	1,4	2,1	0,0	1,7	2,6	0,0	1,7	2,6	0,0	1,7	2,5
DE	1,2	0,0	0,0	2,0	0,0	0,0	2,7	0,0	0,0	2,9	0,0	0,0	1,8	0,0	0,0	1,0	0,0	0,0
EL	1,7	0,0	0,0	3,4	0,0	0,0	4,6	0,0	0,0	5,2	0,0	0,0	3,9	0,0	0,0	3,1	0,0	0,0
ES	4,4	0,4	1,3	8,9	0,9	2,6	13,0	1,3	3,8	13,9	1,3	4,0	11,2	1,1	3,2	8,6	0,8	2,5
FI	0,3	0,5	1,5	0,6	1,1	3,4	1,0	1,9	5,6	1,4	2,6	7,9	1,6	2,9	8,6	1,6	3,0	9,0
FR	0,0	0,0	0,0	0,0	0,2	0,2	0,0	0,2	0,2	0,0	0,2	0,2	0,0	0,3	0,3	0,0	0,2	0,2
IR	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,5	0,0	0,0	0,5	0,0	0,0	0,5	0,0	0,0	0,4	0,0	0,0
IT	0,5	0,4	0,2	1,0	0,7	0,4	1,3	1,0	0,5	1,4	1,0	0,6	1,0	0,8	0,4	0,8	0,6	0,3
PT	9,8	0,0	0,0	19,5	0,0	0,0	29,3	0,0	0,0	35,1	0,0	0,0	30,2	0,0	0,0	25,4	0,0	0,0
UK	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,1	0,2	0,0	0,1	0,2	0,0	0,1	0,2	0,0	0,1	0,2
TOTAL	17,8	1,7	3,6	35,3	3,7	7,7	52,5	5,8	12,4	60,4	7,0	15,4	50,3	6,8	15,4	40,9	6,3	14,7

INDICATIVE TIMETABLE FOR APPROPRIATIONS NEEDED FOR THE NEW INVESTMENT AIDS

(Article 14 (2) (a), DOC. VI/3100/94)

(Ecu mil.)

MS	1996			1997			1998			1999			2000			2001		
	01/6	5A-5B	5A-5B	01/6	5A-5B	5A-5B	01/6	5A-5B	5A-5B	01/6	5A-5B	5A-5B	01/6	5A-5B	5A-5B	01/6	5A-5B	5A-5B
TOTAL	9,6	2,4	5,5	9,6	2,4	5,5	9,6	2,4	5,5	9,6	2,4	5,5	9,6	2,4	5,5	9,6	2,4	5,5

FINANCIAL STATEMENT

1 TITLE OF OPERATION

Proposal for a Council Regulation on the common organization of the market in fruit and vegetables.

(Article 39: establishment of a special corps of inspectors in the fruit and vegetable sector).

2 BUDGET HEADING INVOLVED

Part A of the budget for the cost of officials.
Part B of the budget for the experts called in (Heading B2-511, Inspection in agriculture).

3 LEGAL BASIS

Articles 42 and 43 of the Treaty.

4 DESCRIPTION OF OPERATION

Objectives

The proposal is part of the measures included in the proposal for a Regulation on the common organization of the market in fruit and vegetables.

The purpose of the controls is to ensure correct and uniform application of Community rules in the sector.

Period covered

It is planned for the measure to commence in 1996. The proposed Regulation is of unlimited duration.

5 CLASSIFICATION OF EXPENDITURE

Non-compulsory expenditure.

Non-differentiated appropriations for Part A; differentiated appropriations for Part B.

6 TYPE OF EXPENDITURE

Recruitment of three A officials.

Bearing 100% of the mission expenses (travel + subsistence) of experts designated by the Commission.

The experts will be designated by the Commission for each individual mission.

7 FINANCIAL IMPACT

Expenditure under part B of the budget covers the cost of missions by experts called in (travel expenses + subsistence allowances).

7.1 Method of calculating total cost of operation

Travel expenses are estimated at ECU 1 000/mission/expert on average and daily allowances at ECU 116.85/day.
The corps (experts and officials) is to carry out 90 missions every year (six/year x 15 Member States), 70 of which will be carried out by the experts. They will last an average of five days. Each mission team will consist of two persons.

7.2 Itemised breakdown of cost

The cost per standard mission will therefore be:

- travel (2 persons x ECU 1 000)		= ECU 2 000
- subsistence (5 days x 2 persons x ECU 116.85)		= ECU 1 169
TOTAL PER MISSION		ECU 3 169
TOTAL FOR OPERATION	**(3 169 X 70)**	**ECU 221 830**

8 FRAUD PREVENTION MEASURES PLANNED

The tasks to be carried out by the corps of inspectors should limit the risk of fraud in the various areas controlled.

9 ELEMENTS OF COST-EFFECTIVENESS ANALYSIS

9.1 Objectives. Target population

The purpose of the corps of inspectors is to ensure proper application of the Regulation. A non-exhaustive list of areas of control is given in Annex IV to the proposed Regulation, and includes the following:

- checks for conformity with standards,
- checks on producer organizations and scrutiny of the use they make of public funds,
- checks on withdrawal operations,
- checks on application of the rules on trade with non-member countries.

The checks must be carried out in all Member States.

9.2 Grounds for the operation

At present the corps of inspectors is made up of one official and one temporary staff member, and it should be enlarged to ensure proper application of Community rules in the sector. The Commission report to the Council and the European Parliament on the activities of the corps in 1992 and 1993 (COM(94) 271) ilustrates the need for such controls.

The principle of subsidiarity is complied with. There is absolutely no question of replacing the Member States' controls - quite the opposite: the idea is to harmonize them. Using experts from the 15 Member States is a good way of going about it.

9.3 Monitoring and evaluation of the operation

The main performance indicators are quantifiable values (number of producer organizations controlled, quantities withdrawn, fruit and vegetable distribution points, etc.).

The operation is assessed in cooperation with the Member States. A report covering control activities is published by the EAGGF every year.

Any information and/or findings resulting from inspections giving rise to suspicion of fraud detrimental to the Community's financial interests must be communicated automatically and without delay to the SG/UCLAF, which will take over the dossier for investigation.

10 ADMINISTRATIVE EXPENDITURE

The proposed action requires the assignment of three additional officials to the special corps of inspectors for fruit and vegetables.

Experts will be called in only to carry out missions on a case-by-case basis in the Member States.

Actual mobilization of the administrative resources necessary will depend on the annual decision by the Commission on the allocation of resources, taking account of the additional staff and amounts authorized by the budget authority.

Under no circumstances will additional requests prejudge the decision which the Commission will be required to adopt on the allocation of resources.

10.1 Impact on the number of staff

Types of post		Staff to be assigned to management of the operation		of which		duration
		Permanent posts	Temporary posts	by using existing resources in the DG or deptartment concerned	by using additional resources	
Officials or temporary staff	A	3	1	1	3	unlimited
	B	1		1		
	C					
Other resources						
Total		4	1	2	3	

Assignment will be from 1996 onwards.

10.2 Overall financial impact of additional human resources.

	Amount	Method of calculation
Officials	341.600	One A4 official and two A6 officials. The amount is calculated on the basis of the average annual cost of posts remunerated in 1995
Temporary staff	-	
Other resources	-	
Total	ECU 341.600	

10.3 Increase in other operating expenditure resulting from the measure.

BUDGET HEADING	AMOUNT	METHOD OF CALCULATION
A-1300 (1106) Mission expenses	63 380	Assumptions Travel expenses are estimated at ECU 1 000 on average. For subsistence expenses, a standard amount of ECU 116.85/day is allowed for. The number of missions planned per year is 20, lasting on average 5 days. The mission team is made up of 2 persons. Costs: The cost per standard mission will be: *travel* (2 persons x ECU 1 000) =2000 *subsistence allowances* (5 days x 2 persons x ECU 116.85/day) =1169 *TOTAL PER MISSION*: ECU 3 169 Number of missions: 20 missions TOTAL COST: (20 x 3 169) = ECU 63 380
TOTAL	**Ecu 63 380**	

Part A	**Ecu 404 980**	
Part B	**Ecu 221 830**	
TOTAL COST	**Ecu 626 810**	

ISSN 1024-4492

KOM(95) 434 lopullinen

ASIAKIRJAT

FI 03

Luettelonumero : CB-CO-95-515-FI-C

ISBN 92-77-94275-4

Euroopan yhteisöjen virallisten julkaisujen toimisto

L-2985 Luxemburg